

Eğitimle ilgili konuşulanlar, ortaya konan fikirler, alınan kararlar, yapılan icraatlar...

Acaba bütün bunların dayanakları neler?

Konu eğitim gibi çok önemli bir mesele iken tüm bu üretimlerde hangi temel dayanaklar kullanılıyor?

Kanaatler mi?

Sağlıklı, sağlam veriler mi?

Eğitim konulu bir yazıda kişisel gözlem ve kanaatlerimiz mi hâkim?

Bir konferansta, bir seminerde, sunduğumuz bir tebliğde ya da yazdığımız bir makalede "veri" diye kullandığımız argümanlar, başka bir yazarın kanaatlerini ifade eden alıntılardan mı oluşuyor?

Bir televizyon programında eğitim konuşulurken; adeta "Buldum, buldum..." dercesine eldeki gazeteyi heyecanla sallayarak sunduğumuz bir yazı/haber sağlıklı bir veri midir? Yoksa zaten başkasına ait bir kanaat midir?

Kulaktan dolma yalan-yanlış bilgiler, danışmanların yanlış yönlendirmeleri, hurafeler, şehir efsaneleri, subjektif gözlem ve değerlendirmeler... hangi kategorinin içinde yer alıyor?

Kanaatlerde mi, verilerde mi?

Türk Dil Kurumu sözlüğünde;

Kanaat: Kanı, düşünce

Veri: Bilimsel sonuçlara varabilmek için gerekli olan deneyler veya gözlemlerden elde edilen nicel veya nitel değerler

Şimdi, bir konuyla alakalı kişisel düşünce bilimsel bir veri midir? "Sayın Bakan'ın söylediği gibi..." cümlesi bir bilimsel açıklama mıdır? Bir kanaattir. Bu kanaat ve düşünce eğitim gibi çok önemli bir konuda değişiklik yapılacak bir icraata dayanak yapılabilir mi? Ya da biri böyle düşünüyor diye bir uygulama bir anda değiştirilebilir mi?

Elbette ki kanaatler çok önemlidir. Gerçekler; fikirler, düşünceler ve kanaatlerle ortaya çıkar.

Ne yapmak gerekir?

Kanaatleri besleyen sağlıklı veriler, doneler, son zamanlardaki moda tabirle datalar olmalıdır.

Eğitimciler, yazarlar, bürokratlar, siyasetçiler... Herkesin kanaatleri saygındır. Ancak konu eğitim olunca kanaatlerin dayanakları olan veriler de sağlıklı olmalı...

Özellikle değerli öğretmen arkadaşlar! Sağlam bilgiler sağlam kaynaklardan elde edilir. Beslenme kaynaklarınız sağlam olsun.

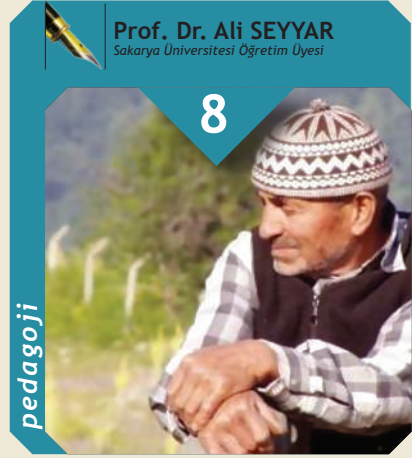
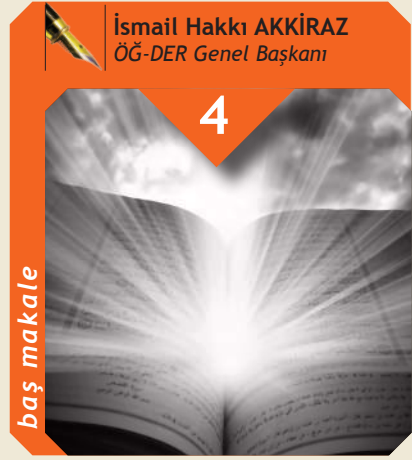
Selam ve dua ile...

İçindekiler

► Eğitim ve Öğretim Hakka Dayanmalıdır.....	4
► Manevî Bakım Eğitiminin Çerçevesi.....	8
► Kur'an'dan.....	11
► Kur'an'ı Nasıl Öğrenelim?	12
► Evlerinizi Mescid Edinin!.....	16
► Kısa Süreli Hafızlık	18
► Tasavvuf Okulları	20
► Türkiye'de Özel Okul Sorunları (Ekonomiye Katkı).....	22
► Kur'an'a Hizmet Şereftir	24
► Kur'ân Sevdalı Hz. Abdullah Bin Selâm (R.A.)	26
► Eğitim Felsefesinde İbn Tufeyl Öğretisi ve Eğitim Sistemine Öneriler.....	30
► Taşkın Tuna Fizik Yüksek Mühendisi, Araştırmacı, Yazar.....	34
► Bir Sorun mu Var?	38
► Mikroterminolojik Bir Eleştiri ve Makro-Realist Bir Öneri	40
► Çocuğun Dünyası	42
► Bahri Hoca; Adanmış Bir İnsan.....	44
► Helal Gıda, Kolay Terbiye	46
► Yeni Yeni Sınav Sistemimiz Hayırlı Olsun.....	48
► Özel Öğretim Kurumlarının Sorunları Ve Çözüm Önerileri	50
► Prof. Dr. M. Esat Coşan Hocamızın Eğitim Anlayışı..... Ekran Kültürüne Direnme Neslimizi Korumak;	52
► Peygamberimiz'den, Hayat Suyu	55
► Ekran Kültürüne Direnme.....	56
► Kur'an-ı Kerim'i Öğrenmek ve Öğretmek.....	58
► İbretlik Bir Olay: Said B.Cübeyr ve Haccac	60
► Sözün Gücü.....	63

Reklamlar

► Özel Pınar Eğitim Kurumları	29
► Meram Özel Gençlik İlköğretim Okulu	37
► Divaibis Thermal Resort Hotel ve Spa	59
► Martı Okul Yayınları.....	62

SAHİBİ
ÖĞ-DER
Şuurlu Öğretmenler Derneği Adına
Genel Başkan, İsmail Hakkı AKKİRAZ

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Hüseyin YAVUZ

YAYIN TÜRÜ
Yaygın 3 Aylık süreli yayın

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Mustafa AYDIN

EDİTÖR
Tacettin ÇETİNKAYA

YAYIN KURULU
Prof. Dr. Mete GÜNDOĞAN
Dr.Nuh SAVAŞ
Şaban CENGİZ
Mecit DÖNMEZBİLEK
Yılmaz BÖLÜKBAŞI
Mustafa ALKAN
Abdurrahman ERBAŞ

HUKUK DANIŞMANI
Prof.Dr. Mustafa KAMALAK

REKLAM
Mustafa DEMİR

DAĞITIM
Onur TURAN

GRAFİK TASARIM
Milli Şuur Dergisi
0 (312) 286 18 83
Sinan ORAL
0505 517 73 01
snnoral@gmail.com

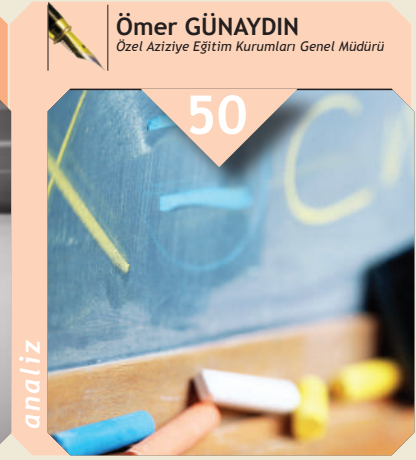
Hüseyin KAZAN
Eğitimci, Yazar

16

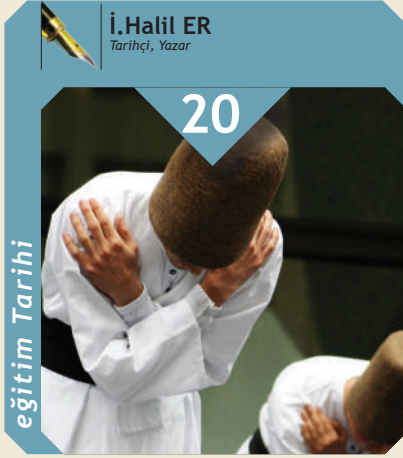
Hüseyin YAVUZ
Eğitimci

38

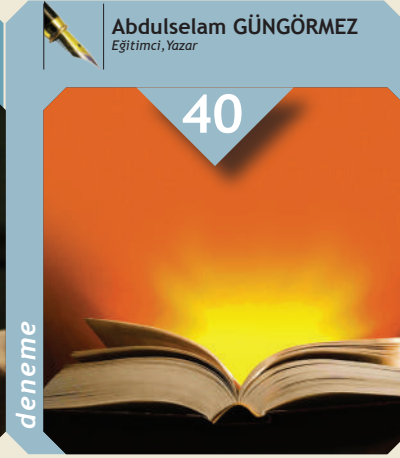
Ömer GÜNAYDIN
Özel Aziziye Eğitim Kurumları Genel Müdürü

50

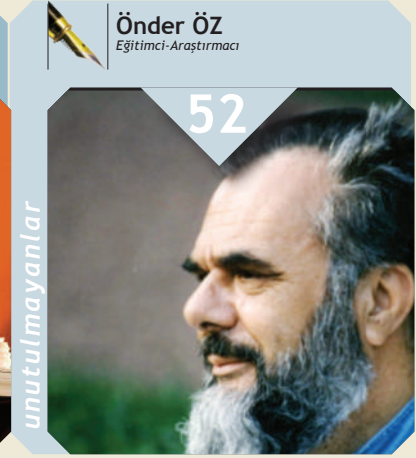
İ.Halil ER
Tarihçi, Yazar

20

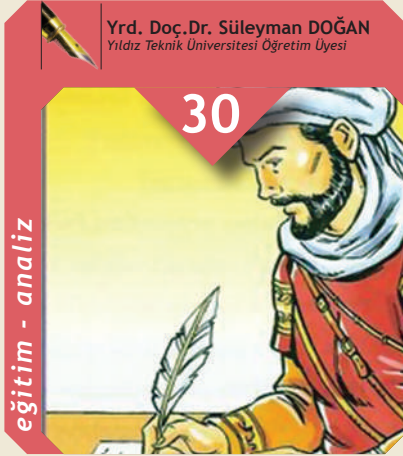
Abduselam GÜNGÖRMEZ
Eğitimci, Yazar

40

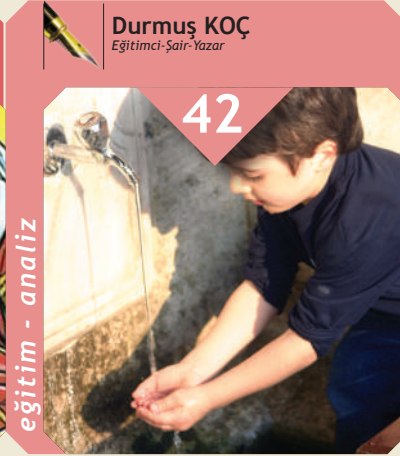
Önder ÖZ
Eğitimci-Araştırmacı

52

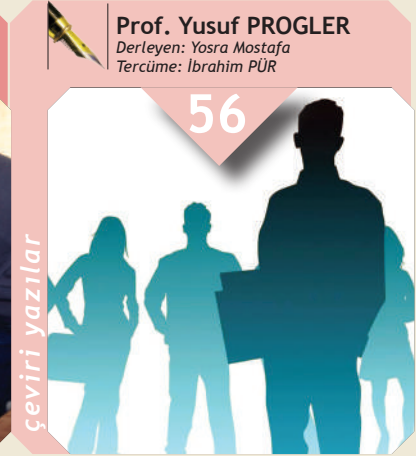
Yrd. Doç.Dr. Süleyman DOĞAN
Yıldız Teknik Üniversitesi Öğretim Üyesi

30

Durmuş KOÇ
Eğitimci-Şair-Yazar

42

Prof. Yusuf PROGLER
Derleyen: Yosra Mostafa
Tercüme: İbrahim PÜR

56

İçindekiler

BASKI

Semih Ofset
Büyük Sanayi 1. Cadde No: 74
İskitler - ANKARA / 06060
Telefon: (0 312) 341 40 75
Fax: (0 312) 341 98 98

BASIM TARİHİ

15 Ağustos - 2010

YAYIN İDARE MERKEZİ

Ziyabey Cad. 1420.Sk. No : 2/1
BALGAT / ANKARA
TEL: 0 (312) 286 18 83
FAX: 0 (312) 287 61 80
WEB: www.millisuur.com.tr
e-posta: bilgi@millisuur.com.tr

Millî Şuur Dergisi

ÖĞ-DER; Şuurlu Öğretmenler Derneği yayınıdır. Yazı ve fotoğrafların tüm hakları Millî Şuur Dergisi'ne aittir, kaynak gösterilmek suretiyle alıntı yapılabilir. Millî Şuur Dergisi basın ve meslek ilkelerine uyar.

Yayınlanan yazıların sorumluluğu yazarına aittir.

EĞİTİM VE ÖĞRETİM HAKKA DAYANMALIDIR

İnsanın; yaratıldığı
fıtratın muhafazası
için doğumundan
ölümüne
kadar, İslam'ın
temel esasları
doğrultusunda
itikatta, ilimde,
akılda, din ve
ahlakta, ibadet
ve amelde,
beden ve ruh
sağlığında, sosyal
hayatta, iktisatta,
ekonomide,
siyasette, hukukta
hidayet, feraset,
dirayet sahibi salih
kimseler olarak
yetiştirilmelidir..

Bismillahirrahmanirrahim

Hamdımız âlemlerin rabbi olan Allah içindir. Salât ve selamımız peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v)'in, bütün ehli beyti ve ashabının üzerine olsun.

Biz Müslümanlar; Yahudiler, Hristiyanlar, Budistler, Ateistler, Materyalistler ve benzeri din, felsefe ve düşünce topluluklarından farklı olarak tevhit inancını benimsediğimiz için müslümanız.

Bizler niçin Müslümanız ve niçin kendimizi tek hak din olan İslam dini ile tanımlıyoruz?

Allah ve Resulü'nün emirlerine teslim olmuş kimseler olarak İslam'ın temel esasları doğrultusunda dünyamızı ve ahiretimizi tanzim etmemiz varlık sebebimiz ve kulluk görevimizdir.

Allah nedir? Kâinat nedir? İslam nedir? İnsan nedir? Dünya nedir? Ahiret nedir? Eğer bu soruları İslam'ın temel esasları doğrultusunda doğru bir şekilde cevap verip müstakim olan duruş ve nizamaya yönelmez isek, işte o takdirde –Allah korusun- bizi bekleyen felaket, azap ve helake müstahak kimseler olmaya adayız demektir.

Allah: Kemal sıfatları ile mutasıf, noksan sıfatlardan münezze, kâinatta ne varsa hepsini yaratan, yaşatan, yöneten, doğmamış, doğurulmamış, sıfatlarında, isimlerinde, ef'alinde ortağı

bulunmayan, kendisinden başka kuvvet ve kudret sahibi olmayan, hesap gününün sahibi tek bir ilahdır.

Kâinat: Yüce Allah'ın varlığını, sonsuz kudret ve kuvvetini ispat eden en büyük eseridir. Bu kâinat çok muazzam ve mü-kemmel bir kâinattır. **"Allah yedi göğü, tabaka tabaka yaratmıştır. Rahman olan Allah'ın yaratığında hiçbir düzensizlik görmezsin. Çevir gözlerini de bir bak, hiç bir çatlaklık, bozukluk görebilecek misin? Sonra gözlerini, tekrar tekrar çevir bak; göz (aradığı bozukluğu bulmaktan) aciz ve bitkin halde sana geri dönecektir."**(Mülk suresi: 3–4) İlim adamları Samanyolu yıldız kümesi de dâhil takriben 100 milyar galaksinin (yıldız kümesinin) bulunduğunu bildirmektedirler.

İslam: Allah'ın emriyle Hz. Muhammed(s.a.v.)'in insanlara bildirdiği ve uğrunda cihad ettiği dünya ve ahiret saadetinin tek çaresi ve ilacı olan bir hayat nizamıdır. İslam bir hayat nizamı olarak Allah'ın rızasıdır ve tek hak dindir. **"Allah nezdinde hak din İslâm'dır. Kitap verilenler, kendilerine ilim geldikten sonradır ki aralarındaki kıskançlık yüzünden ayrılığa düştüler. Allah'ın ayetlerini inkâr edenler bilmelidirler ki Allah'ın he-sabı çok çabuktur."** (Âl-i İmrân suresi: 19)

İnsanlar İslâm'dan başka bir dinle, ona dayanmayan bir hayat nizamıyla asla saadet bulamazlar. **“Kim, İslâm'dan başka bir din ararsa, bilsin ki kendisinden (böyle bir din) asla kabul edilmeyecek ve o, ahirette ziyan edenlerden olacaktır.”** (Âl-i İmrân suresi: 85)

İslam tek üstün medeniyettir. **“(İslâm’ı) Bütün dinlerden üstün kılmak üzere, Peygamberini hıdayet ve hak din ile gönderen O’dur. Şahit olarak Allah yeter.”** (Fetih suresi: 128)

İnsan: Allah’ın yarattığı varlıklardan birisidir ve eşrefi mahlûkattır. İnsan; fert, toplum ve kurumsal alanda iyinin, güzelin, faydalının, doğrunun, adaletin esas alınması, kötünün, çirkinin, zararlının, yanlışın, zulmün kaldırılması imtihanında Hakkı veya batılı hür iradesi ile seçebilen, tercih ettiği şey için mücadele etme özelliğine sahip canlı bir varlıktır. **Akıllı İnsan**, bu seçimini süratle ve isabetle Kur’an’ı ve sünneti esas alarak yapabilen kimsedir.

Dünya: Allah eşrefi mahlûkat olarak yarattığı insanı, verdiği nimetlere şükreden mi veya nankörlük eden mi olduğunu tespit etmek için imtihan etmeyi murat etmiştir. Dünya denilen gezegen bu imtihan için yaratılmış ve tanzim edilmiştir. Geçicidir. İnsanın

dünya hayatı ölümle biter. Ölüm-den önce olan her şey dünyadır. Dünya, ebedi olan ahiret için bir tarladır. **“O Allah ki, hanginizin daha güzel amel yapacağını imtihan etmek için ölümü ve hayatı yaratmıştır. O, mutlak galiptir, çok bağışlayıcıdır.”** (Mülk suresi: 1–2)

Ahiret: Ahiret kelimesinin sözlük anlamı, son ve sonra olanıdır. Bu anlamda dünyanın sonuna ahiret denir. Terim olarak ahiret, ölümden sonra insanların tekrar dirilmesiyle başlayacak ve ebediyen devam edecek bir hayatın adıdır. Bu hayat haktır ve gerçektir. **“Bu dünya hayatı ancak bir eğlence ve oyundan ibarettir. Ahiret yurduna gelince, gerçek hayat ahiretteki hayattır. Keşke bilmiş olsalardı!”** (Ankebut suresi: 64)

Müslümanlar olarak bizler geçici bir süre için ömür sürdüğümüz bu dünya hayatında Allah’ın rızasını elde etmenin imtihanı içindeyiz. Bu imtihanı kazanmak için ihmal edemeyeceğimiz alanlardan birisi de eğitim ve öğretim alanıdır. Gayemize ulaşmak için eğitim ve öğretim faaliyetlerimizi İslam’ın temel prensiplerine uygun olarak yürütmek zorundayız. İslam’ın temel esaslarına dayanmayan bir eğitim anlayışı ve müfredatı ile kendimizi ve nesillerimizi, gayemize uygun olarak yetiştirmemiz mümkün olmaya-

İnsan: Allah’ın yarattığı varlıklardan birisidir ve eşrefi mahlûkattır. İnsan; fert, toplum ve kurumsal alanda iyinin, güzelin, faydalının, doğrunun, adaletin esas alınması, kötünün, çirkinin, zararlının, yanlışın, zulmün kaldırılması imtihanında Hakkı veya batılı hür iradesi ile seçebilen, tercih ettiği şey için mücadele etme özelliğine sahip canlı bir varlıktır. Akıllı İnsan, bu seçimini süratle ve isabetle Kur’an’ı ve sünneti esas alarak yapabilen kimsedir.

Türkiye coğrafyasının ve ait olduğu İslam dünyasının en önemli ülkesidir. Bu önemi gereğidir ki ülkemiz üzerinde oynanan oyunlar çok büyük ve çok yönlüdür. Irkçı emperyalizm ve işbirlikçileri Nil'den Fırat'a büyük bir alanda vaat edilmiş topraklar üzerinde Büyük İsrail'i kurmak istemektedirler. Onların bu hedefe ulaşabilmeleri ancak ülkemizin ve insan kaynaklarımızın yumuşak lokma haline getirilip yutulması ve yok edilmesi ile mümkündür. Bunun için onlar, ülkemiz ve insan kaynaklarını yumuşak lokma haline getirmek için bizleri fert, toplum ve kurumsal olarak İslam'dan uzaklaştırma çalışmalarına büyük önem vermektedirler. Bu konuda hiçbir masraftan da kaçınmamaktadırlar.

caktır. Görevimiz kendimizi ve evlatlarımızı, bütün insanlığın dünya ve ahiret saadeti için çalışmayı ibadet sayan şuurlu Müslümanlar olarak yetiştirmektir.

Bugün bu şuura **Milli Görüş**, bu şuura sahip kimseye de **Milli Görüşçü** denmektedir.

Bu terbiye ile yetişenler sahip oldukları inanç ve yüksek idealler gereği sevginin, barışın, kardeşliğin, özgürlüğün, adaletin, saygınlığın, hoşgörünün, refahın, bereketin, güvenin, izzetin, onurun egemen olduğu **"Yaşanabilir Bir Türkiye, Yeniden Büyük Türkiye ve Yeni Bir Dünya"**nın kurucuları olacaklardır. Böylelikle bu günkü zulüm dünyası yerine yeni bir saadet dünyası kurulmuş olacağından insanlığa en büyük hizmet yapılmış olacaktır.

Eğitim ve Öğretim

İnsanın; yaratıldığı fitratın muhafazası için doğumundan ölümüne kadar, İslam'ın temel esasları doğrultusunda itikatta, ilimde, akılda, din ve ahlakta, ibadet ve amelde, beden ve ruh sağlığında, sosyal hayatta, iktisatta, ekonomide, siyasette, hukukta hidayet, feraset, dirayet sahibi salih kimseler olarak yetiştirilmesidir. Dünya ve ahiret saadeti için hazırlanması, ilmi ve işidir. Bizim eğitim ve öğretim dendiğinde anladığımız şey bu olmak zorundadır.

Biz eğitimde ABD dayatmalarını, AB ölçülerini, batıyı ve batıları değil Kur'an'ı rehber, Peygamberimiz (s.a.v.)'i örnek almalıyız. Bizim talim ve terbiyemizin temelinde; yaratan, yaşatan, yöneten rabbimizi tevhit etmek vardır. Bu temel esas, ilk inen ayetlerde net bir şekilde beyan edilmiştir. **"Yaratan Rabbinin adıyla oku! O, insanı bir aşılınmış yumurtadan yarattı. Oku! Rabbin, en büyük kerem sahibidir. O Rab ki kalemle (yazmayı) öğretti. İnsana bilmedikleri şeyi öğretti."**(Alak suresi: 1-5)

Peygamberimiz yakın akrabaya çocuklarına konuşmaya başladıklarında **"Çocuk edinmeyen, hâkimiyette ortağı bulunmayan, acizlikten ötürü bir dosta da ihtiyacı olmayan Allah'a hamdederim" de ve tekbir getirerek O'nun şanını yücelt!**" (İsra suresi:111) ayetini yedi sefer okutup talim ettirmesi bu gerçeğin en önemli delilidir.

Kur'an'da Lokman (a.s)'ın örneğinde eğitim ve öğretimimizin dayanacağı temel esaslar ortaya konmuştur **"Lokman'ın, oğluna: Yavrucuğum! Allah'a ortak koşma! Doğrusu şirk, büyük bir zulümdür..."** nasihati ile eğitimde tevhit esasının temel olduğu, bunun aksi yönelimlerin ise zulüm olacağı teyit edilmiştir. **"(Lokman'ın, oğluna) Yavrucuğum! Yaptığın iş (iyilik veya kötülük), bir hardal tanesi ağırlığında bile olsa ve bu, bir kayanın içinde veya göklerde yahut yerin derinliklerinde bulunsa, yine de Allah onu (senin karşına) getirir. Doğrusu Allah, en ince işleri görüp bilmektedir ve her şeyden haberdardır..."** nasihati ile hesap gününe vurguda bulunularak eğitim ve öğretimde önce ahlak ve maneviyat esasının zorunlu olduğu belirtilir. Bunun için çocukların kalbine Allah korkusunun yerleştirilmesinin önemi vurgulanır. **"(Lokman'ın, oğluna) Yavrucuğum! Namazı kıl, iyiliği emret, kötülükten vazgeçirmeye çalış, başına gelenlere sabret. Doğrusu bunlar, azmedilmeye değer işlerdir."** nasihati ile hem ferdi sorumluluklarında hem de topluma karşı görevlerinde nesillerin tam bir mücadele insanı olarak yetiştirilmesi hedefi net olarak tespit edilir. **"(Lokman'ın, oğluna) Küçümseyerek insanlardan yüz çevirme ve yeryüzünde böbürlenerek yürüme. Zira Allah, kendini beğenmiş övünüp duran kimseleri asla sevmez. Yürüyüşünde tabii ol, sesini alçalt. Unutma ki, seslerin en çirkini merkeplerin sesidir."** nasihati ile ne-

sillerin içinde yaşadığı toplum ve insanlık için örnek şahsiyetler olarak yetiştirilmesi amacı talim ve terbiyenin olmazsa olmazlarından olarak görülür.

Hakka dayanan bir eğitimden söz edebilmemiz için bu eğitimin aşağıdaki hususları gözetmesi gerekir. Bu hususlar şunlardır.

Önce Ahlak ve Maneviyatın gözetilmesi:

Maneviyat demek ahiret inancı demektir. Temel müfredatı içerisinde ahiret inancı bulunmayan hiçbir eğitimden insanlığa hayır gelmez.

Müslüman bir toplumun, AB, ABD, Siyonizm ve işbirlikçileri istiyor diye çocuklarının İslam'dan koparılmış nesiller olarak yetiştirilmesine rıza göstermesi düşünülemez. Eğitim ve öğretimde materyalizmin değil maneviyatçılığın esas alınması gerekir.

Hakkın üstün tutulması ve Adil Düzenin gaye alınması:

Doğru hak anlayışına dayanan hiçbir hayat nizamı insanlığa saadet getiremez. Doğru hak anlayışı ise İslam'ın hak anlayışıdır. Adil düzen bu doğru hak anlayışının düzenidir. Eğitim ve öğretimin bu temel anlayışa göre düzenlenmesi ve nesillerimizin bu şuurla yetiştirilmesi bizim için en önemli kazanım olacaktır.

İslam medeniyetinin diğer medeniyetlerden üstündür gerçeğinin gözetilmesi:

Biz İslam medeniyetinin evlatlarıyız. Bu gerçeğin bütün ders kitaplarında işlenmesi esas alınmalıdır. İslam medeniyeti tek bütün medeniyettir. Batı ve diğer medeniyetler zanna, sihre, hurafeye, hikâyeye dayandığı için bütün medeniyet olamazlar. Çocuklarımıza bu şuur mutlaka kazandırılmalıdır.

Saadet için bugünkü "Zulüm Dünyası" yerine "Yeni Bir Dünya-Saadet Dünyası"nın ön görülmesi:

Allah'ın yarattığı varlıklar olarak bütün insanlığın ve ülke-

miz insanının idrak etmesi gereken tek gerçek şudur. İslamsız saadet olmaz. İslam olmadan olmaz. İslam her şeyi tanzim etmiştir. İslam bizlere uymayacak bizler İslam'a uyacağız. Ancak İslam'a uyularak saadet bulunur. Saadet için başka bir yol aramaya gerek yoktur. Yol bellidir, yeni bir saadet dünyası ancak İslam'la kurulabilir. Bu gerçeğin müfredata hâkim hale getirilmesi idareciler, öğretmenler için bir kulluk ve insanlık görevidir.

Bulunduğumuz tarihi dönem noktasında ülkemizin öneminin idrak edilmesi:

Türkiye coğrafyasının ve ait olduğu İslam dünyasının en önemli ülkesidir. Bu önemi gereğidir ki ülkemiz üzerinde oynanan oyunlar çok büyük ve çok yönlüdür. İrkçi emperyalizm ve işbirlikçileri Nil'den Fırat'a büyük bir alanda vaat edilmiş topraklar üzerinde Büyük İsrail'i kurmak istemektedirler. Onların bu hedefe ulaşabilmeleri ancak ülkemizin ve insan kaynaklarımızın yumuşak lokma haline getirilip yutulması ve yok edilmesi ile mümkündür. Bunun için onlar, ülkemiz ve insan kaynaklarını yumuşak lokma haline getirmek için bizleri fert, toplum ve kurumsal olarak İslam'dan uzaklaştırma çalışmalarına büyük önem vermektedirler. Bu konuda hiçbir masraftan da kaçınmamaktadırlar.

Tanzimat'tan günümüze ülkemizde bu çevrelerce yürütülen batılılaşma, çağdaşlaşma, modernleşme çalışmalarının özünde Türkiye'nin bütün unsurları ile birlikte İslam'dan uzaklaştırılması niyeti bulunmaktadır. Bu ifsat çalışmalarında yazılı medya, televizyonlar, sinema, tiyatro, müzik, siyaset, üniversite, ilk ve orta öğretim müfredatları yoğunluklu olarak kullanılmaktadır. Bu çalışmalar sonucunda aile kurumumuz yozlaştırılmış, eğitim ve öğretimimiz bünyemize uymadığı için iflas etmiş ve tıkanmıştır.

Bu teşhisten sonra Türkiye'nin yeni bir saadet dünyasının kurulması mücadelesindeki konumu ve önemi dikkate alınmalı, eğitim ve öğretim siyasetimiz önce ahlak ve maneviyat temel alınarak yeniden belirlenmelidir.

İşbirlikçilik ve dünyevileşme yerine nefis terbiyesi önemsenmelidir:

Bir ülkenin geleceği, kalkınması yetişmiş inançlı evlatlarına bağlıdır. Eğitim ve öğretim siyasetinin en önemli hedefi samimi, kaliteli, şuurulu nesiller yetiştirmek olmalıdır. İnsanların hayırlısı insanlara faydalı olanlardır şuuru nefis terbiyesi ile kazanılacak bir fazilettir. Kişisel çıkarlarını genel menfaatlere tercih edecek nesiller yetiştirmek bir ülke için en büyük felakettir. Okullarımız ifsat için değil ıslah için çalışan nesiller yetiştirmelidir.

Güncel yanlış ve tedavisinin öncelikli bir konu olarak görülmesi:

Batılıların ve işbirlikçilerinin bir takım mefhumları kullanılarak ilmin ilahi kaynağı Kur'an'ı ve Peygamberimiz (s.a.v.)'in sünnetini bilimin düşmanı gibi göstermeleri güncel bir yanılgıdır ve tedavisi zor bir düşmanlığın eseridir. Biz Müslümanlar Allah'ın sıfatlarından birisi olarak ilim sıfatına inanırız. Bilinmesi ve idrak edilmesi gereken gerçek bütün ilimlerin kaynağının akıl değil vahiy olduğu gerçeğidir. Batılıların ve işbirlikçilerinin Kur'an ve Peygamber (s.a.v.)'in sünneti ile izah edilen bir gerçeği bilimsel bulmamaları hakikatin inkârıdır. Eğitimde bu gerçeğin kavranması düzenlemelerin buna göre yapılması önemlidir.

Türkiye ancak Hakk'a dayanan bir eğitim ve öğretim nizamıyla bölgesinde lider ve öncü bir ülke olabilir.

MANEVÎ BAKIM EĞİTİMİNİN ÇERÇEVESİ

Manevî Bakımın Kavramsal Kapsamı

Manevî bakım, geniş anlamda (tıbbî) sosyal hizmetler, dar anlamda (sosyal) bakım hizmetleri alanında ileri yaşlılıktan, özür-lükten (sakatlıktan) ve(ya) kronik hastalıktan dolayı bakıma muhtaç hâle gelmiş aciz ve bağımlı insanlara yönelik maneviyat odaklı destek, telkin ve yardım hizmetleridir. Sosyal boyutuyla manevî bakım, bakıma muhtaç kişinin maneviyatını (kişisel gelişimini, moralini) güçlendirmeyi, hayata bağlılığını artırmayı, iç dünyasıyla (ruhıyla) barışık olmasını, manevî sapmalarını ve korkularını gidermeyi amaçlayan insan odaklı bütüncül hizmetlerdir.

Sosyal bilimler, (tıbbî) sosyal hizmetler ve bu bağlamda sosyal bakımla manevî bilimlerin (manevî sosyal hizmetlerin) birleştiği bir alan olarak manevî bakım, bakım hizmetleri kapsamında bakıma muhtaç kişilerin manevî ihtiyaçlarını tespit eden, bu ihtiyaçlar doğrultusunda manevî eğitim, tedavi ve rehabilitasyon hizmetleri sunan teorik olduğu kadar uygulamaya dönük multi-disipliner bir bilim dalıdır.

Manevî Bakım Modeli ve Temel Esasları

Bakıma muhtaç kişilere yönelik manevî bakım hizmetlerinin geliştirilmesi, toplumun sosyal ve kültürel yapısı ile yakından ilgilidir. Genelde manevî bakım modelleri, toplumun dinî ve

manevî değerlerine uygun bir zeminde hazırlanmaktadır. Toplumların bu farklı yapılarından dolayı manevî bakımın dünyadaki gelişimi ve içeriği de farklı noktalardadır. O halde küresel boyutta tek tip bir manevî bakım modelinden bahsetmek mümkün değildir. Manevî bakım uygulamalarından sağlıklı ve etkili bir sonucun elde edilmesi arzulanıyorsa, ilk önce bakıma muhtaç kişilerin dinî inançları ve bağlılıkları hakkında bilgilerin elde edilmesinde fayda vardır. Bir başka ifadeyle manevî bakım programları, ba-

kıma muhtaç kişilerin hem yaşlılık, hastalık, özürlülük gibi bakıma muhtaçlık tür ve durumlarına göre hem de dünya görüşlerine ve inançlarına uygun bir biçimde hazırlanmalıdır.

Manevî bakım hizmetlerinin gayesi, manevî risk altında olan kişi ve sosyal grupları manevî korumaya altına almaktır. Tabiri diğerle manevî yönden korunmaya muhtaç kişileri, manevî (kalbî-ruhî) hastalıklara yakalanmalarını yönünde koruyucu manevî eğitim programları hazırlamak

ve uygulamaktır. Diğer taraftan sapık düşünce ve manevî hastalıklara yakalanmış kişilere de manevî rehabilitasyon hizmetleri sunmak ve onları manevî hayatlarıyla yeniden barışık hâle getirip, toplum içinde mutlu fertler olmalarını sağlamak, manevî bakımın genel hedeflerindendir.

Manevî bakım modelinin hedef kitlesi, doğrudan doğruya bütün bakıma muhtaç kişiler ve onlara bakan insanlardır. Model, Kur'an ve sünnete dayandığı için, insanı bir bütün olarak ele alır. İnsanın manevî kaynaklarına ve bu doğrultudaki ihtiyaçlarına vurgu yaparak, bakım anlayışını geliştirir. Model sadece akıl ve kalbe hitap etmez, aynı zamanda insanın bütün duygularının feyiz almasını ve içtenlikle mutlu olmasını hedefler. Modelin, manevî gerçekleri tanıttığı üslup bütünüyle fitrîdir. Yeis yerine ümit vermeyi, korkutmak yerine müjdelemeyi esas alan model, bakıma muhtaçlığa da diğer modellerden farklı olarak manevî ve dolayısıyla pozitif bir anlam yükler.

Model, altı madde hâlinde toparlanabilir. Bu doğrultuda modelin altı temel esasının başında nokta-i istinat özelliği taşıması hasebiyle "Vahyîlik" (Hakkaniyet veya İlâhîlik) ilkesi gelir. Modelin diğer temel düsturları ise şunlardır: "Gaybîlik", "Fitrîlik", "Kaderîlik", "Dünyevîlik ve Uhrevîlik" ve haricî bir faktör olarak "Sosyal Sorumluluk" (Ahlâkîlik). (Bkz. Tablo 1)

Tablo 1: Manevî Bakım Modelinin Temel Esasları ve Bakıma Muhtaç Kişi Üzerindeki Etkileri

Temel Esaslar	Bakıma Muhtaç Kişi Üzerindeki Etkileri
Vahyîlik (Hakkaniyet veya İlâhîlik)	Rabbini tanıma ve hakikati öğrenme fırsatı sağlar. Allah rızasını kazanma idealini doğurur. Kişinin ümit var olmasını temin eder.
Gaybîlik	Metafizik boyutları, manevî âlemleri ve varlıkları tanıma fırsatı sağlar. Ahiret inancı ile imtihan dünyasının hikmetlerini idrak eder.

Fitrîlik	Kendinle (ruhuyla) barışık olmayı sağlar, kişiye manevî huzur telkin eder. Evrensel insanî değerlerin korunmasına ve geliştirilmesine katkı sağlar.
Kaderîlik	Tevekkül, teslimiyet, sabır ve şükür duygularını geliştirir.
Dünyevîlik ve Uhrevîlik	Dünya ve ahiret saadeti temin eder. (Saâdet-i Dâreyn).
Sosyal Sorumluluk (Ahlâkîlik)	Sevgi, saygı ve samimî kardeşliğe dayanan sosyal dayanışma ve paylaşma toplumu meydana gelir ve dolayısıyla toplumsal ölçekte sosyal ve manevî sermaye oluşur. Kişisel ve toplumsal bazda sosyal ve manevî tekâmül gerçekleşir.

Manevî Bakım Modeli ve Eğitiminde Bakıma Muhtaçlık Algısı

Genelde, bir insanın günlük hayatına ait her zaman tekrür eden olağan ve basit hareketlerin ifasında başkalarının fizikî yardımına ihtiyaç hissedecek kadar bir konuma gelen aciz kişiler, bakım hizmetlerine, ya devamlı ya da belirli bir süre için ihtiyaç duyarlar.

Bakıma muhtaçlık, kişinin, bedensel hareket edebilirliğinin engellenmesi veya kısıtlanması sonucunda gerek beden temizliğinde, gerek beslenmede, gerekse ev idaresinde değişik sıklık ve yoğunlukla evde genelde bakıcı aile fertlerinin, kurumda ise uzman bakıcıların tarafından düzenli ve sürekli bakımına ihtiyaç duyma hâlidir. Normal hayatını yaşayabilmek ve sürdürebilmek için, değişik derecelerde de olsa, başkalarının sürekli (uzun dönemli) bakımına zorunlu ve bir zaruretin gereği olarak ihtiyaç duyan aciz insana ise, bakıma muhtaç kişi denilmektedir. Yani, hayatın idamesi için, yapılması zarurî olan temel iş ve görevleri, kendi kendine yapma kabiliyetine ve gücüne sahip olmayan ve bundan dolayı da başkalarına bağımlı olan bir insandır.

Manevî bakım modelinin hedef kitlesi, doğrudan doğruya bütün bakıma muhtaç kişiler ve onlara bakan insanlardır. Model, Kur'an ve sünnete dayandığı için, insanı bir bütün olarak ele alır. İnsanın manevî kaynaklarına ve bu doğrultudaki ihtiyaçlarına vurgu yaparak, bakım anlayışını geliştirir.

Acizlik (yetersizlik -bağımlılık) içinde bulunan bakıma muhtaç kişilerin genelde fizyolojik, psikolojik veya anatomik yapı ve fonksiyonları ciddi derecede kayba uğramıştır. Yetersizliklerin tümüyle ortadan kaldırılması mümkün değilse de çoğu kez yardımcı teknolojiler (araç-gereç-cihaz sistemleri) sayesinde hayat daha yaşanabilir hale getirilmektedir. Bakıma muhtaçlığa sebebiyet veren hastalık ve özrürlülük durumları, hareket ve yaşama mekanizmasında kayıp, aşınma, felç veya diğer fonksiyonel bozukluklarla yakından ilgilidir. Bu durumda olan kişinin aktive potansiyeli kısıtlı ve performansı düşük olduğundan dolayı fiilî görevlerini yerine getirmede birçok güçle karşılaşır. Bakıma muhtaçlıkla ilgili bütün bu objektif izahlar dahi, netice itibarıyla bakıma muhtaç kişi ve bakıcı aile fertleri için olumsuz bir durumdur. Manevî boyutuyla bakıma muhtaçlık konusu ele alındığında, durum tamamen farklı bir boyut kazanmaktadır.

Çünkü bedenî rahatsızlığın bir sonucu olarak ortaya çıkan bakıma muhtaçlık, tamamen kişinin bedenî fonksiyonları ile il-

gili olup, kişinin maneviyatıyla ilgili bir durum değildir. Dolayısıyla bakıma muhtaçlık, bir manevî hastalık veya musibet değildir. Manevî bakım modeli, asıl musibetin bedene değil kişinin maneviyatına ve dinine gelen musibetlerin olduğunu gösterir. Bakıma muhtaçlık gibi dinî olmayan musibetin bir kısmının ise, özellikle kader ve ahiret boyutuyla bakıldığında, rahmanî ihtar, birer ilahî iltifat ve birer ruhanî arındırma ameliyesi, bir kısmının günahlara kefarete, bir kısmının da aczi ve zaafî tam hissedip Allah'a teslim olmaya vesile olan avantajlı durumlardır. İnsanın zihninde pek hoş bir intiba bırakmayan bakıma muhtaçlık konusunda insanların birçoğu yanılabilir. Kuran, bu hususta insanları uyarır:

"Çirkin (olumsuz) gördüğünüz bir şey, belki sizin için hayırlıdır. Sevdiğiniz bir şeyde de belki sizin için şer vardır. (Hakikati) Allah bilir, siz bilemezsiniz" (Bakara; 2/216).

Sağlık ve buna bağlı olarak bedenî fonksiyonellik gibi nimetleri Allah yarattığı gibi, hastalık, özürlülük, yaşlılık ve bunun ile ilgili bir boyutu olarak bakıma muhtaçlığı da Allah halk etmiştir. Allah, her iki durumu, ilahî hikmete bağlı olarak yaratmıştır. Bu hikmete binaen bazen kalıcı bir bakıma muhtaçlık durumu, kaderin mutlak bir cilvesi olarak hiçbir şart ve sebebe bağlı olmadan kesin bir hükümle ortaya çıkabilir (Kaza-i Mübrem). Bu gibi durumların karşısında insanlar genelde ya isyan eder, ya da kaderlerine teslim olurlar. Allah da zaten bu gibi durumları, kişileri imtihan etmek, denemek ve durumlarına razı olup kaderlerine boyun eğenlerle isyan edenleri birbirinden ayırmak için meydana getirir. Dolayısıyla manevî (kaderî ve ilahî) boyutuyla bakıma muhtaçlık, kişinin bakışına, tutum ve davranışlarına göre hayrına da şerrine de olan bir durumdur.

Hadiseye kader ve ahiret boyutuyla bakabilen bir kişi, bakıma muhtaçlığa bizzat kendisi sebebiyet vermiş olsa da, durumundan ders çıkarır ve Allah'ın rahmetine sığınmaktan vazgeçmez. Nitekim Kuran-ı Kerim de bu konuya işaret edilmektedir: "Başınıza gelen her musibet (bela), kendi ellerinizden kazandığı (günahlar) yüzündendir. Böyle iken Allah, günahların birçoğunu bağışlar (da bundan dolayı manevî-uhrevî musibet vermez)" (Şura; 42/30).

Bakıma muhtaçlık, imtihan vesilesi olduğu için hayırlara vesile olabilecek bir durumdur. Allah, kullarını bir takım musibetlerle dener, ta ki samimî olan ile olmayan, inanan ve inanmayan açıkça belli olsun. Bir gün İslâm Peygamberi, ashabına şöyle bir sual sordu: "Hasta olmamayı sever misiniz?" Sahabe: "Vallahi biz sıhhat ve afiyette olmayı severiz" dediler. Bunun üzerine Peygamber: "Allah'ın kendisini (hastalık v.s. ile) hatırlamadığı hiç birinizde hayır yoktur" buyurdu.¹ Mümin, O'ndan gelen her musibete razı olup, bunda bir hikmet ve nimetin bulunabileceğini düşünüp sabrederse, hem günahlarına kefarete, hem sevap kazanmak, hem de manevî derecesinin artması açısından birçok hayır yakalamış olur.

Sonuç

Bakıma muhtaçlığa yol açan hastalıklar ve sakatlıklar mânâ âleminde Yaratan'dan sunulan güzel hediyelerdir. Eğer bunlar mânâ boyutuyla güzel şeyler olmasaydı, Yaratan en sevdiği kullarına hastalıkları vermezdi. "En çok musibet (bela) ve meşakkate giriftar olanlar, insanların en iyisi, en kâmilleridir"² hadis-i şerif bunu doğrulamaktadır. Başta peygamberler (meselâ Hz. Eyyub), sonra veliler ve sonra ehl-i salâhat (ihlas sahibi kullar), çektikleri hastalıklara birer halis ibadet, Yaratan'dan birer hediye nazarıyla bakmışlar ve aktif sa-

Bakıma muhtaçlık gibi dinî olmayan musibetin bir kısmının ise, özellikle kader ve ahiret boyutuyla bakıldığında, rahmanî ihtar, birer ilahî iltifat ve birer ruhanî arındırma ameliyesi, bir kısmının günahlara kefarete, bir kısmının da aczi ve zaafî tam hissedip Allah'a teslim olmaya vesile olan avantajlı durumlardır.

bir içinde şükretmişlerdir. Bakıma muhtaç kişiler de bu önemli şahsiyetleri örnek alıp, sabır içinde şükrederlerse bu nuranî kafileye katılmış olurlar. Bu manevî telkinleri, doğru ve kalbî bir dille anlatma becerisini gösteren ve bu alanda profesyonel eğitim almış olan sosyal ilahiyatçılar ve (manevî) bakım elemanları, psikolojik ve fizikî yönden zor şartlar altında yaşayan bakıma muhtaç kişilerin mânen iyi bir hâl üzerine ve saadet içinde yaşamalarına önemli derecede katkıda bulunmuş olurlar. Onun için Türkiye'de manevî bakım modelinin eğitim programı, ilgili sağlık yüksek okullarında ve (ya) ilahiyat fakültelerinde okutulmalı, Türk eğitim sistemine kazandırılmalı ve nihayetinde evde ve sağlık kurumlarında (bakım merkezlerinde, huzur evlerinde) uygulanmalıdır.³

Kaynaklar

1. Karagöz, İsmail; Kuran'a Göre Musibetler Açısından İnsan ve Toplum; s. 147.
2. el-Münâvî, Feyzül-Kadir, 1:519, no: 1056; el-Hâkim, el-Müstedrek, 3:343; Buhârî, Merdâ: 3; Tirmizî, Zühed: 57.
3. Manevî bakım ve eğitimi hakkında daha fazla bilgi için bkz.: Seyyar, Ali; Tıbbî Sosyal Hizmetlerde Manevî Bakım; Rağbet Yayınları; 2. Baskı; İstanbul; 2010.

Kur'an'dan

KUR'AN İNSANLARA ALLAH'IN BİR RAHMETİDİR, ŞEFKATİDİR.

Bu (Kur'an), insanlar için bir açıklama ve takva sahipleri için yol gösterme ve öğüttür.

(Al-i İmran A: 138)

İşte bu (Kur'an), insanlara O'nunla sakındırılınsınlar, Allah'ın tek bir İlah olduğunu bilsinler ve akıl sahipleri iyice düşünüp öğüt alsınlar diye gönderilmiş bir tebliğdir. (İbrahim A:52)

(Resulüm!) Şüphesiz ki bu Kur'an, hikmet sahibi ve her şeyi bilen Allah tarafından sana verilmektedir.

(Neml A:6)

Bu Kur'an Allah'tan başkası tarafından uydurulmuş bir şey değildir. Ancak kendinden öncekini doğrulayan ve o Kitabı açıklayandır. Onda şüphe yoktur, o alemlerin Rabbindendir. (Yunus A:37)

Hala Kur'an üzerinde gereği gibi düşünmeyecekler mi? Eğer o, Allah'tan başkası tarafından gelmiş olsaydı onda birçok tutarsızlık bulurlardı. (Nisa A:82)

Elif. Lam. Ra. (Bu Kur'an), Rablerinin izniyle insanları karanlıklardan aydınlığa, yani her şeye galip (ve) övgüye layık olan Allah'ın yoluna çıkarman için sana indirdiğimiz bir kitaptır.

(İbrahim A:1)

Rabbinizden size indirilene (Kur'an'a) uyun. O'nu bırakıp da başka dostların peşlerinden gitmeyin. Ne kadar da az öğüt alıyorsunuz!

(A'raf A:3)

De ki: Ey insanlar! Size Rabbinizden Hak (Kur'an) gelmiştir. Artık kim hidayeti (İslam'ı) kabul ederse, ancak kendisi için kabul etmiş olur. Kim de (İslam'dan) saparsa, o da ancak kendi aleyhine sapıtmış olur. Ben sizin üzerinize vekil değilim. (Yunus A:108)

Eğer biz bu Kur'an'ı bir dağa indirseydik, muhakkak ki onu, Allah korkusundan baş eğerek, parça parça olmuş görürdün. Bu misalleri insanlara düşünsünler diye veriyoruz.

(Haşr A:21)

Kur'an okunduğu zaman onu dinleyin ve susun ki size merhamet edilsin.

(A'raf A:204)

KUR'AN'I NASIL ÖĞRENELİM?

Mübarek kitabımız Kur'an, tüm insanlığa gönderilen bir hayat kılavuzu, kendisine tutunanları hayra ve cennete götüren Allah'ın sağlam ipi, ferdi ve sosyal hastalıklarımızın şifa reçetesidir. Yüce Rabbimiz Kur'an-ı Kerim ile insana değer vermiş ve ona hitabetmiştir. İnsanoğlu, Kur'an'ı okuduğu ve anladığı sürece Rabbinin kendisine olan hitabını duyacaktır. İlâhî hitâba gönül veren bir müslümanın Kur'an-ı Kerim'e karşı vazifesini beş maddede özetleyebiliriz: **Öğrenmek, okumak, anlamak, yaşamak ve yaşatmak...**

Kur'an'la muhatab olan her insanın ilk vazifesi onu öğrenmek ve okumaktır. Kur'an'ı öğrenme süreci Sevgili Peygamberimiz(sav)'e inen ilk ayetlerle başlamış ve hâlen de devam etmektedir. Kur'an öğrenmek ve okumak başlı başına bir ibadettir. Kur'an'ı dinlemek gönüllere şifa verir. Onun musikisi insanın fıtratına ve tabiatına çok uygundur. Kur'an-ı Kerim, fitrî ve tabii bir sesle okunduğunda ruhları coşturan bir etkiye sahiptir. Okunduğu zaman Kur'an'a kulak vermek ve dinlemek farzdır. Kur'an okunmadan namaz kılmak mümkün değildir.

Kur'an'ı anlamak, yaşamak ve yaşatmak ise hayatın olmazsa olmazı ve gayesidir.

Kur'an'la tanışmanın ilk adımı onu öğrenmek olarak gerçekleşir. Kur'an'ı indiren Yüce Rabbimiz onun öğrenilmesinin, okunmasının ve anlaşılmasının kolaylaştırıldığını belirtmiş ve bunu kullarına aşağıdaki ayetlerle müjdelemiştir:

"Andolsun biz Kur'an'ı öğüt alınsın diye kolaylaştırdık. Öğüt alan yok mu?"
(4 defa) (Kamer Suresi, 17, 22, 32 ve 40. ayetler)

“Biz Kuran’ı Allah’a karşı gelmekten sakınanları müjdelemekten ve inatçı bir topluluğu uyarmak için senin dilinde indirilerek kolaylaştırdık.” (Meryem Suresi, 97. ayet)

“Belki onlar öğüt alıp düşünürler diye, biz Kur’an’ı senin dilinle kolaylaştırdık”

(Duhân Sûresi, 58. ayet)

Kur’an öğrenmek, isteyen için kolay, istemeyen için zordur. Hiçbir harfini tanımadığı halde üç saat gibi kısa bir zaman diliminde okumaya başlayanların, hatta daha kısa bir zamanda da öğrenenlerin olduğu bir gerçektir. Kur’an öğreniminde istemekle beraber bir de öğrenim yöntemi ve tekniklerini bilmek gerekmektedir. Her ilmin kendine mahsus öğrenim yöntemleri olduğu gibi Kur’an-ı Kerim okumayı öğrenmenin ve öğretmenin de özel yöntemleri vardır. Kur’an-ı Kerim’i Arapça’nın fonetiğine uygun olarak öğrenmek ve okumak ancak bu yöntemlerin iyi bilinip uygulanmasıyla mümkündür. Kur’an öğreniminde kulağa hitap çok önemlidir. Harflerin mahreçlerinin ve telaffuzlarının iyi bir okuyucudan dikkatli bir şekilde dinlenerek kavranılması gerekir. **Kur’an-ı Kerim eğitimi, hoca merkezli bir eğitimidir.** Bir hocanın kendisinden ders almak ya da sesinden duymak gerekir. Bu sebeple, Kur’an öğreniminde, **“Fem-i Muhsin” (iyi bir okuyucu)** diye vasfedilen bir hocadan dinleyerek, onun okuyuş şeklini kavrayarak, müşâfehe (Tallim) usûlü ile ders alarak öğrenmek birinci sırada yer alır. Kaset ve CD lerden öğrenirken de durum böyledir. Dinlenen bölümleri dikkatli bir şekilde tekrarlayıp hocanın okuyuşuna benzetmek gerekir. Biz bu yazımızda Kur’an’ı kolay ve çabuk nasıl öğrenebileceğimizi, onu okumayı nasıl güzelleştireceğimizi adım adım anlatmaya çalışacağız:

Kur’an Okumayı (Elif-Bâyı) Nasıl Öğrenelim?

Kur’an öğreniminde birinci basamak harflerin hareketlerle/ seslerle okunuşudur. Bu sebeple harflerin isimlerini (Elif, be, te, se, cim şeklinde) öğrenmeye çalışmayınız. Harfleri hareketleriyle/ sesleriyle kavrayınız.

Harfin üzerindeki tek çizgi (e,a) okutur. Altındaki tek çizgi (i, ı) okutur. Üzerindeki ötre denilen işaret ise (u, ü) okutur.

(ت ت ت), (ب ب ب), (ا ا ا)

Sesleri kavradıktan sonra bütün harfleri her bir harekeyle en az on defa okuyunuz. (ا ح ت ب)

Elif-bâ öğrenirken yazı çalışmalarından destek alınız. Okuduğunuz dersleri mutlaka yazınız.

Harflerin başta-ortada ve sonda yazılışlarını (üstün = e,a, esre = i,ı, ötre = ü, u) hareketlerle beraber okuyunuz.

Kelimeleri okumaya başladığınızda harflerin önce ayrı ayrı, sonra da bitişik yazılışlarına dikkat ediniz.

Cezm işaretini öğrendikten sonra bütün harfleri birkaç defa cezimli olarak okuyunuz. Arapça alfabeyi yazarak harfleri (ا ا ا ت ت ت ب ب ب) şeklinde okuyunuz. Bu esnada harflerin mahreçlerini doğru, açık ve net bir sesle telaffuz etmeye dikkat ediniz.

Şeddeyi öğrendikten sonra da bütün harfler şeddeli olarak (ا ا ا ت ت ت ب ب ب) şeklinde hareketli bir elif ile okuyunuz.

Medleri öğrendikten sonra da aynı şekilde bütün harfler

Andolsun biz Kur’an’ı öğüt alınsın diye kolaylaştırdık. Öğüt alan yok mu?

elif, vav ve yâ medli olarak (ا ا ا) şeklinde okuyunuz. Bu çalışmaları ders hocanızla beraber yapınız. Hocanız okusun siz tekrar edin. Harflerin doğru ve düzgün telaffuzu için bu son üç uygulama çok önemlidir.

Harflerin mahreç ve telaffuzlarını öğrenirken şu üç harf grubuna dikkat ediniz.

(ه خ ح) (ذ ز ط) (ص س ث)

Harekeler, cezm, şedde ve medlerle ilgili örnekleri iyice kavradıktan sonra tenvin konusuna geçebilirsiniz.

Vav ve yâ şeklinde yazılan elif, zamir, el takısı, okunmayan elif ve elif-lam, uzatma işaretleri (Med işaretleri) ve mukattaa harflerinin okunuşunu öğrendiğinizde Kur’an okumaya başlayabilirsiniz.¹

Artık Kur’an okuyabilirsiniz. Fatiha sûresinden ya da Yâsîn sûresinden başlayabilirsiniz. İlk dersinizi hocanızdan ya da CD den defalarca dikkatle dinleyiniz. Kur’an okumaya başladığınızda ilk çalışıp okuyacağınız bölüm üç satırı geçmemelidir.

İki hafta gibi kısa bir sürede Kur’an okumaya başlama-

yı hedefleyenler için, 10 Ders-te Kur'an öğrenimini esas alan yaz kursları için hazırlanan kısa bir elif-bâ okuyabilirsiniz.²

Kur'an'ı Yüzünden Okumayı Nasıl Geliştirelim?

Elif-bâ'yı bitirdiniz. Artık Kur'an okumaya başladınız. Hocanızın okuyuşunu veya CD den okuyuşu birkaç defa dinleyip tekrar ettikten sonra aşağıdaki adımları takip ediniz.

Başlangıçta yüzünden okuyacağınız bölüm üç-dört satırı geçmesin. Her ders için bu üç satırı en az 15-20 defa okuyunuz. Kur'an'dan üç sahife tamamlanınca kadar bu şekilde devam ediniz.

Üç sahife tamamlandıktan sonra "üç satır" sınırını beş satıra çıkarınız. Kur'an'dan beş sayfayı da her gün "beş satır" sınırından okuyarak tamamlayınız. Her bir beş satırı en az 15-20 defa okuyunuz.

Beş satır sınırından sonra yarım sayfaya çalışınız. Her yarım sayfayı en az 15-20 defa okuyarak Kur'an'dan on sayfa okuyunuz.

Yukarıdaki adımları takip ettiğiniz zaman yarım sayfayı zorlanmadan okuyabiliyorsanız artık bir tam sayfaya geçebilirsiniz. Bundan sonraki adımlarda yüzüne okumayı hızlandırmaya ve güzelleştirmeye çalışacaksınız.

Tam bir sayfayı okumaya geçince yüzüne okumayı seri bir hale getirmek için temel prensibimiz: "Çok sayfa okumak değil, aynı sayfayı çok defa okumak" "Az yer çok okumak" olacaktır.

Okuyacağınız tam sayfayı öncelikle hocanızdan veya CD den birkaç defa dikkatle dinleyiniz. Bir tam sayfayı en az 20 defa okuyunuz. Bu çalışmayı 20 sayfa okuyuncaya kadar devam ediniz. Her gün bir sayfayı 20 defa okuduğunuzda yirmi günde 400 sayfa okumuş olursunuz. Bu çalışma si-

zin harfleri, kelimeleri ve ayetleri daha çabuk kavramanızı sağlayacak ve seri okuyuşunuzu geliştirecektir.

Yüzünden Kur'an okumanızı hızlandırmak için "dakikalı okuyuş"a geçebilirsiniz. Eğer düzgün ve hızlı bir okuyuşla bir sayfayı 2 dakikadan az bir zaman içinde okuyabiliyorsanız okuma hızınız iyi durumdadır. Değilse okuma hızınızı geliştirmeniz gerekir.

Okuma hızınızı geliştirmek için tam bir sayfayı defalarca okumanız gerekir. Bunun için okuyacağınız sayı 25-40 arası da olabilir. Dakikalı okuyuşunuzu "Yüzüne takip çizelgesiyle" takip ediniz. Hızlı okuma çalışmanızı kendi kendinize veya hocanızın kontrolünde işlediğiniz derslere paralel olarak sürdürülebilirsiniz. Bu çalışma diğerlerine mani olmaz. Öğrenci arkadaşlarınızla da dakika tutarak birbirlerinizi dinleyebilirsiniz. Önemli olan belirli bir kıvama gelinceye kadar bu çalışmayı devam ettirmektir. Örnek "Yüzünden Okuma Takip Formu":

Adım ve Soyadım :						
Okuduğum sayfa	İlk okuyuşumdaki süre	Toplam okuduğum sayı	Son okuduğumdaki süre	Tecvidli okuduğum sayı	Manasını okuyup okumadığım	Değerlendirme

Kur'an'ı Nasıl Tecvidli (Doğru ve Güzel) Okuyalım?

Kur'an'ı doğru, tecvitli ve güzel okumayı çabuk kavramanın en önemli yolu olabildiğince fazla talim çalışması yapmakla ve hocayı iyi dinlemekle mümkündür. Bunun yanında CD destekli çalışmak da öğrenme sürecini hızlandırır. Bu süreçte neler yapılabileceğinizi şöyle sıralayabiliriz:

Kur'an'ı Arapça'nın fonetiğine ve tecvit kurallarına uygun olarak okuyabilmek için harf talimine ağırlık veriniz. Hocanızla birlikte Diyanet Vakfı tarafından yayınlanan ülkemizin meşhur hocalarından Yrd. Doç Dr. Fatih Çolak hocamızın CD'lerinden harflerin cezm, şedde ve med harfleriyle okunuşunu çalışınız.

Hocanız yüzünden okunacak bölüm ağır ağır bir defa okusun siz de okuyuş esnasında tutulan (idgam-ı gunne) ve uzatılan (medler) yerleri kurşun kaleminizle işaretleyiniz.

İkinci bir adım olarak hocanızın okuduğu kelime ve bölümleri tekrar ediniz. Bu çalışmayı yüzünden okuyacağınız her bir sayfa için uygulayınız.

Yüzünden okunacak veya ezberlenecek olan bölümleri CDlerden olabildiğince fazla dinleyiniz.

Kur'an-ı Kerim'i doğru, düzgün ve tecvitli okumayı öğrenmenin en güzel yolu öğrencinin öğretmenini taklit etmesinden geçer. Hocanızın okuyuşunu, ağız ve dudak hareketlerini pür dikkat takip etmelisiniz. Hocanızın okuyuş şekli sizin de okuyuş şekli olacaktır. Bu sebeple hocanız, ayetleri kısa ve sizin kavrayabileceğiniz kadar kısa bölümler halinde hatta bazen kelime kelime okumalıdır. Bu çalışmada hocanızın ilk okuyuşunu dinlerken müşafafa, ikinci okuyuşta hocanıza dikkatle bakmalısınız. Üçüncü defa da siz okumalısınız.

Yüzüne ve ezber okumalarınızın ses kaydını yapınız. Bu kayıtları dinleyerek ya da hocanızın okuyuşuyla kıyaslayarak hatalarınızı düzeltmeye çalışınız. Bu etkinlik Kur'an okumadaki gelişim sürecinizi daha iyi gözlemlemenizi sağlar. Bu çalışma hocanızın des-

teği ile yapılır ve size hatalarınız fark ettirilirse okuma seviyesinde kısa sürede ilerleme kaydettiğiniz görülecektir.

Kur'an-ı Kerim'i tecvitli olarak okumak üzerinde durması gereken en önemli husustur. Tecvit konularını sade, kolay ve anlaşılır kitaplardan öğrenmek gerekir.³ Tecvid sadece teorik bir bilgi değildir. Tatbiki bir ilimdir. Mutlaka bir hocadan öğrenilmesi, uygulamasının görülmesi ve işitilmesi gerekir.

Öğretilen tecvit kuralıyla ilgili örnekler bulunuz. Sonra da bu örnekler üzerinde adım adım var olan kuralları açıklayınız ve uygulamasını gösteriniz.

Anlatılan tecvit konularıyla ilgili Kur'an-ı Kerim'den örnekler bulunuz.

Tenvin ve sakın nunla ilgili tecvit konularını anladıktan sonra Kur'an harflerini yazınız. Tenvin ve sakın nunla ilgili her bir tecvit kuralının harfleri için bir şekil (kare, daire, dikdörtgen, üçgen, altıgen vs.) belirleyiniz. Aynı tecvit kuralı ile il-

gili harfler aynı şekil içerisine alınız. Sonra da şekillerin içindeki harflerin, hangi tecvit kuralının harfleri olduğunu kavramaya çalışınız. Böylece harflerin hangi tecvit kuralıyla ilgili olduğu geometrik şekillerle zihninize kodlanmış olacaktır. Bu etkinlikten sonra" sakın nun") ة ile hocanızdan da yardım alarak bütün harfleri tecvitli olarak okursunuz.

Kur'an-ı Kerim'den bir sayfanın fotokopisi üzerinde tecvitleri gösterip kurallarını kısaca açıklayınız. Bu çalışma kâğıdını arkadaşlarınızla aranızda değiştirerek birbirinizin hatasını bulmaya çalışınız.

* Kadıköy Anadolu İHL Öğretmeni

Dipnotlar:

1. Yukarıdaki bölümde belirtilen yöntem ve öneriler, Türkiye Diyanet Vakfı tarafından basılan İnteraktif-görüntülü CD ve Elif-bâ'da uygulanmıştır. Hazırlanan görüntülü-İnteraktif Kur'an-ı Kerim öğretim CD'lerinde Yrd. Doç. Dr. Fatih ÇOLAK'ın ses ve okuyuş görüntüsü yer almaktadır.
2. Türkiye Diyanet Vakfı tarafından basılan CD'li elif-bâ'nın özenle kısaltılarak özeti şeklinde hazırlanan bu Elif-bâ, DEM-Ensar neşriyat tarafından neşredilmiştir.
3. Sade ve kolay bir tecvit için bkz: MEB İmam Hatip Liseleri Kur'an-ı Kerim ders kitabı.

EVLERİNİZİ MESCİD EDİNİN!

**Cahilî eğitim vahyi
hep reddetmiştir.
Onu dışlamıştır.
Üniter yapılar da
vahyi kesinlikle
kendi merkezine
almamıştır. Dini
kendi bilimsel
anlayışına katmamış
ve kendi cahilî
yaklaşımında,
alternatif olarak bile
vahyi tartışmaya
açmamıştır.**

İnsan için eğitim, onun dünyaya gelişiyle başlamıştır. Allah, ilk insan ve ilk peygamberle birlikte toplumlara tevhide dayalı bir eğitimi emir buyurmuştur. Oysa zaman geçtikçe çoğu insanlar, kendi azman duygularının ürettiği cahilî eğitimleri sürdürmüşlerdir. Rabbimiz, hayatımız için fitrî olan tevhidî eğitimi bize bir nimet olarak vermiştir. Cahilî güçler, kendi sığ düşünceleriyle her dönemde eğitim anlayışlarıyla var olma mücadelesi vermişlerdir. İşte bu egemen güçler, geniş kitlelere kendi resmi ideolojilerini dayatarak öğretmişlerdir. Cahilî eğitim vahyi hep reddetmiştir. Onu dışlamıştır. Üniter yapılar da vahyi kesinlikle kendi merkezine almamıştır. Dini kendi bilimsel anlayışına katmamış ve kendi cahilî yaklaşımında, alter-

natif olarak bile vahyi tartışmaya açmamıştır. Örneğin, besmele ile güne başlamayı bile kendi eğitim anlayışına ters görmüştür. İslâm'ın başörtüsü emrine müsaade etmemiş, Allah'la ilgili hiçbir şeyi bilimsel yapı içinde değerlendirmemiştir.

Bizler vahyin çocukları olarak bize ait değerlerle, batıla ait değerlerin arasını kendi kavramlarımızla ayırmalıyız. Batıl yolla savaşa girip de ölenlere, kendi kavramımızı kullanarak nasıl şehit diyemiyorsak, bazı cahilî eğitim konseptlerini de yeterli bir terbiye olarak adlandıramayız. Önce çocuklarımıza **"dava adamı"** kimliği kazandırmalıyız. Böylece çocuklarımız İslami yola girsin ve başkaları da onları bu yoldan çıkartmasın.

Bu konuda evi merkeze almayız. İlâhî hükümlerin egemen olduğu bir yapıda eğitimde üç sacayağı birim vardır: **“Ev, cami ve medrese”** İşte Hz. Musa (as) ile ilgili ayete¹ ve Mekke dönemindeki Peygamberimizin uygulamalarına baktığımızda ev dışında bir kurum mevcut değildir. Ev, başkalarının müdahale edemeyeceği bir alandır. Tek kurum vardır bu düşüncede; o da Hz. Musa’ya vahyedildiği gibi, **“Evlerinizi mescid edinin!”**²

Dâru’l Erkam bir ev idi. Bugün de eğitimin bel kemiği olması gereken yerlerimiz yine bir şekilde evlerimiz olmalıdır. Peygamberimizin bir vasfı **“ümmî”** olmasıdır. Ümmî, **“okuma yazma bilmeyen”** den daha çok, **“anneye mensup olmak”** demektir. Yani, **“anneden doğduğu gibi, fitrî yapısını koruyan”** demektir. **“Câhiliyenin pisliğine bulaşmamış, fitratına uyan”** demektir. Ümmet kelimesi de aynı **“ümm”** kelimesinden türemiştir ve anne kavramının olumlu yapısını içerir. Çocukların yetişmesinin sorumluluğu, anne ve babaya aittir. Hz. Fâtıma’yı, babası Peygamberimiz yetiştirmiştir. Hz. Ali’yi Erkam’ın evi ve Peygamberimizin sünneti yetiştirmiştir. Okullar sadece belirli saatlerde, belli mekânlarda uzmanı olan öğretmenlerin kendi müfredatı ve konusuyla ilgili eğitim verdiği bir kurumdur. Oysa insan yetiştirmenin bireyle, zamanla, mekânla, konuyla, öğretilmeyle sınırlanamayacak kapasamda bir özelliği ve yüceliği vardır...

Nerede durduğumuza dikkat etmeliyiz. Tercihimizi İslâm’dan yana yapıp yapmadığımıza bakmalıyız. Allah, tercihini kendinden yana yapanlara yollarını açacaktır. Ve onları güçlerinin dışındakinden zaten hesaba çekmeyecektir. Bizler Allah’a kulluğu birinci sıraya alıyor muyuz? İşimizi, eşimizi, aşımızı seçerken; evlâdımızla ilgili tercihimizi yaparken, kendimizle ilgili kararlar verirken Allah’ı merkeze alarak mı

hareket ediyoruz? Yoksa kulluk görevlerimizle ilgili çoğu alanda bahanelere mi sığınıyoruz?

Çocuk, anne ve babaya emanet olarak teslim edilmiş bir sınavdır. Ana ve baba, çocuğun İslâm fitratını koruyacaktır. Eğer şirke bulaştırırsa, âhirette de kendisini bu şekilde yetiştiren büyüklere çocuk şöyle diyecek: **“Yüzleri ateşte evrilip çevrildiği gün, ‘Eyvah bize! Keşke Allah’a itaat etseydik, Peygamber’e itaat etseydik!’ derler. ‘Ey Rabbimiz! Biz reislerimize/beylerimize ve büyüklerimize itaat edip uyduk da onlar bizi yoldan saptırdılar’ derler. ‘Rabbimiz, onlara iki kat azap ver ve onları büyük bir lânetle lânetleyip rahmetinden kov.’”**³

Neler Yapılabilir?

Evlerimiz okul olmalıdır. Çocuğun eğitiminden dinimize göre ebeveyn sorumludur. Kişilik/karakter eğitimi esas olarak ancak evde ve aile ortamında verilip inşa edilebilir. Müslümanlık, ahlâk, sevgi ve samimiyet gibi erdemler de çocuğa mükemmel olarak ancak evde kazandırılabilir.

Kötülüklerden sakındırma görevi yapılmalıdır. Çocuk evde günlük ve haftalık arındırmalardan geçirilmelidir. Çevrenin, iletişim araçlarının, medyanın kirlerinden çocuklar evde arındırılmalıdır.

İlyiği emretme görevi yerine getirilmelidir. Hakkı tavsiye etmeli ve tevhidi eğitim ve şuur verilmeyle çalışılmalıdır. Bunlar sevdirilerek yapılmalıdır. Çocuklara özgüven ve güzel ahlâk kazandırılmalıdır.

Helâl kazanç ve temiz gıdalarla beslenme eğitimi verilmelidir. İsraftan kaçınılması öğretilmelidir.

İslâm’ı sevdirmeli, çok küçük yaştan itibaren Allah sevgisi, Peygamber sevgisi vermelidir. İlâhî emirleri, ibadetleri niçin yapma-

Evlerimiz okul olmalıdır. Çocuğun eğitiminden dinimize göre ebeveyn sorumludur. Kişilik/karakter eğitimi esas olarak ancak evde ve aile ortamında verilip inşa edilebilir. Müslümanlık, ahlâk, sevgi ve samimiyet gibi erdemler de çocuğa mükemmel olarak ancak evde kazandırılabilir.

sı gerektiği anlatılmalıdır. Her konuda şuurlandırılmalıdır. Sorumluluk ve görev şuurunu aşılmalıdır. Kız çocuklara küçük yaşlardan itibaren tesettür ve hayâ bilinci, kız ve erkek çocuklara ibadet ve özellikle namaz şuurunu kazandırılmalıdır ve bu konuda çok titiz olunmalıdır.

İslam bilimcileri ciddiye alınmalıdır. Asr-ı Saadet’te eğitimin merkezi camilerimiz idi. Yayınevleri, tevhibi duyarlığa sahip uzmanlara eğitimle ilgili alternatif kitaplar, dergiler, broşürler hazırlattırıp bunları yayınlatabiliriz. Sesli ve görsel malzemeler üretebiliriz. Radyo ve televizyonlara büyük iş düşmektedir. Radyo ve televizyon okulu projeleri geliştirilebilir. Cemaatler, dernekler, vakıflar ana baba kursları açabilirler. Ders araç ve gereçleri hazırlayabilirler. Evlerdeki çalışmalara yön verecek katkılar ve destekler sağlayabilirler. Her yaş dilimine yönelik basılı yayın ve görsel iletişim ürünleri hazırlayabilirler. Çalışmalarımızın samimi olunmasını Rabbimizden niyaz etmeliyiz.

Dip Notlar:

1. Yûnus suresi, 87. ayet
2. Yûnus suresi, 87. ayet
3. Ahzâp suresi, 66-68. ayetler

Kısa Süreli

Hafızlık

Kur'ân-ı Kerim'i baştan sona ezberlemek olarak basitçe tanımlayabileceğimiz hafızlık fiili, Hz. Peygamber (s.a.v.)'den bu güne devam eden güzel bir gelenektir. İlk başlarda daha ziyade Allah Kelâmı'nın muhafazası amacını taşıyan hafızlık, sonraları ibadet, araç ilmi olma ve manevi duyguları besleme maksadına dönüşmüştür. Hazırlama aşamasında bulunduğumuz **"İslâm Kültür Tarihinde Kur'ân Hıfzı Geleneği"** isimli doktora tezimizde ulaşabildiğimiz veriler çerçevesinde konuya baktığımızda hafızlığın başlangıçta müesseseseleşemediğini görmekteyiz.

Hafızlığın kurumsallaşmasından ancak Selçuklular döneminde bahsedebiliriz. Osmanlı döneminde ise ilimlerin başlangıcı koltuğuna oturan hafızlık Cumhuriyet ve sonrası dönemlerde yavaş yavaş söz konusu ilimlerden ayrılıp müstakil bir öğretim sistemi içerisinde uygulanmaya başlamıştır.

Tarih boyunca hafızlık yaparken çeşitli metotlar kullanılmıştır. Bunlarda milletlerin de etkisi olmuştur. Arapça bilenlerle ana dili Arapça olmayanlar arasında metot açısından farklılıklar olmuştur. Osmanlı bu metotlar içerisinde her konuda olduğu gibi orijinal yerini korumuş ve kendine has bir yol geliştirmiştir. Bütün bu çabalar, günün şartlarına göre Kur'ân hıfzını kolaylaştırmak, çekici hale getirebilmek ve vazgeçilmezliğine dikkat çekerek bazı âlimlere göre farz-ı kifaye hükmünü ifa etmek amacına yönelikti.

Hafızlıkta Sistem

Bu gün "klasik sistem" diye adlandırığımız Osmanlı'dan bize kalan bu yolun günümüz Türkiye'sinde aynen uygulandığına dair yaygın bir anlayış vardır. Bu anlayış kısmen doğru olsa bile "klasik sistem"i maddelerle özetlemeyi denersek ciddi sapmaların olduğu da gözden kaçmayacak bir gerçektir.

Tarihte hafızlık, eğitimin bir süreci olarak ele alınmış ve yeni ihtiyaçları karşılayacak değişiklikler sürekli yapılmış ve geçmişten geleneğin getirdiği zenginliklere ilaveler yapılarak bu güzellik gelecek nesillere ziyadesiyle taşınmıştır. Çağımızın koşullarını göz önünde bulundurarak hafızlık müessesesinin

de ya da Kur'an'ı hıfz etme fiilinde her hangi bir değişiklik yapıl(a) maması geleneğe sahip çıkma görüntüsü altında biraz da bizim yeni bir bakış açısı ortaya koyamamamızı ifade etmektedir.

Hafızlık Süresi Uzun

Yukarıda sıralanan durumlardan hareketle yapılması gereken en önemli şey günümüzde Kur'an hıfzının problemlerinin tespittir. Bununla ilgili pek çok şey söylenebilir ancak temel problem den tali problemlere doğru gidersek şu sorunu üst sıraya koyabiliriz; hafızlığın süresinin şu anda 3 yıl olması, maratona benzeyen eğitim hayatı ve sekiz yıllık kesintisiz eğitimin ardından çoğunluğun ayırabileceği bir zaman dilimi değildir. Dolayısıyla hafızlığı talep eden öğrencilerin sayısında ciddi bir düşüş gözlemlenmekte ve nitelikli öğrencilerin hafızlığı tercih etmediklerinden şikayet edilmektedir. Hafızlık yapma süresi kısaltılmadıkça bu sorunun çözülmesi şimdilik muhtemel görünmemektedir.

"Kısa süreli hafızlık" programı bu ve benzeri sorunlara çözüm olması amacıyla geliştirilmiştir. Yukarıda sözü geçen usûle bağlı kalınarak "klasik sistem"e uygunluk arz eden kısa süreli hafızlık programı, günümüzün getirdiği sorunlara çözüm arayışı ile bir takım ilave ve yenilikler içermektedir. Programda kullanılan ezber teknikleri ve bağlı unsurların tamamını burada anlatmak mümkün olmayabilir. Ancak sistemin bütünü olmasa da önemli bir kısmı, Diyanet İşleri Başkanlığı'nın oluşturduğu "Hafızlık Programı" içerisinde yer almaktadır. Burada kısaca bahsetmek gerekirse sistem, ezberin nasıl yapılabileceği ve nasıl korunabileceği sorularına cevap sunmaktadır. Bu iki unsur bizlerin hafızlıkta karşılaştığı temel sorunlardır. Ezberin yapımında bilginin sistematize edilip korunmaya aday bir bilgi haline getirilmesi vurgulanırken, ez-

berin muhafazasında artık korunmaya aday olan bilgimizi garanti altına alma teşebbüsü bulunmaktadır. Bu ise periyodik aralıklarla yapılan tekrarlarla sağlanmaktadır.

Kısa Süreli Hafızlık Nasıl Uygulanıyor?

Bu programın uygulanmasında, beslenmeden tutun günlük programa kadar her detayın önemi vardır. Programın uygulanması yüzde yüz bu detaylara bağlı olmasa bile bu unsurlar, alınacak sonuçları etkileyecektir. Program daha ziyade yatılı kurslarda kalabilecek hafızlık öğrencileri için düzenlenmiştir ancak programda her bireyin bu sistemi kendi şartlarına uygun hale getirebileceği esneklik de bulunmaktadır. Yapılacak bu değişiklikler doğru saptanabilirse hafızlığın kalitesinden ziyade süresini etkileyebilir yani bir öğrenci yatılı kurslarda hafızlık yaparsa hafızlığını beş ayda bitirecekse aynı öğrenci için bu süre normal koşullarda bir yılı bulabilir. Yatılı kalan öğrenciler için sabah 04.00'te başlayan ve akşam 21.00'e kadar süren bir süreç söz konusudur. Günlük düzenin içerisinde ders çalışma, teneffüs, beslenme (yemekler ve ara öğünler), kaylûle (sünnet olan öğle uykusu), sosyal faaliyetler dersi (teşvik ve destek programları)... vb. unsurlar bulunmaktadır. Bunun yanında haftada bir sinema ve belirli aralıklarla düzenlenen gezi programları yer almaktadır.

Programda yer alan beslenmenin düzenlenmesindeki esas unsur günlük harcanan enerjiye eş değer kaloringin alınabilmesidir. Bu konuda diyetisyen hekimler yardımcı olmaktadır.

Kısa süreli hafızlık programına öğrenci seçiminde öğrencinin hafızlığı alınabilecek düzeyde yüzünde Kur'an-ı Kerim okuyuşu yeterlidir. Bunun dışında gelişmiş zeka tiplerinin hafızlığına uygun zekalar olmasına ya da ben-

zeri unsurlara bakılmaz, her tip öğrenci kabul edilir. Öğrencide bu unsurların bulunması hafız olmasını değil hafızlık süresini etkileyebilir. Örnek vermek gerekirse hafızlıkta aktif olarak kullanacağımız üç zeka tipi öğrencide gelişmiş ise iki ya da üç ay gibi bir sürede hafız olabilir. Bunlardan ikisi gelişmiş ise 4-5 ayda, bir tanesi gelişmiş ise bir yıl gibi bir sürede hafız olabilir.

Kısa süreli hafızlık programı üç yıl dört ay gibi bir süre aktif olarak kullanıldı ve şu an kırka yakın mezunu bulunmaktadır. Bu öğrencilerden iki istisna hariç hepsinin hafızlığı en fazla dokuz ayda tamamlanmıştır. Bunlar arasında Tuğba Kılıç 53 günde, Büşra Mutlu 59 günde, iki öğrenci iki buçuk ayda (75 gün), üç öğrenci üç ayda, 5 öğrenci dört ayda hafızlığını bitirmiştir.

Program Nasıl Yaygınlaşır?

Kısa süreli hafızlık programının yaygınlaşması ancak mevcut durumun problemlerinin farkında olan ve onları aşmak isteyen bir kadro ile mümkündür. Bu noktada öğrencilerin yeterlilikleri sağlanmalıdır. Ayrıca metod ve teknikte yeniliklere açık olmalıdır. Öğreticiler programı uygulamada sorunları anında tespit edebilecek ve çözümler sunabilecek yetkinlikte olmalıdır. Çünkü kısa süreli hafızlık programı öğrenciye göre şekillendirilebilecek esnekliğe sahiptir ve anlık problemlere çözüm üretebilecek dinamiği kendi içerisinde barındırmaktadır. Hafızların en iyi yerlerde olması gerektiğine inanan bir bakış açısıyla onların, bir an önce hafız olup eğitime kazandırılması; insanlığı fikir, ufuk ve hizmet bağlamında ileriye taşıması artık ihmal edilmemesi gereken bir görevdir. Buradan hareketle hafızlarımız bir an önce değerlendirilmeli ve onların sosyal hayata aktif katılımı sağlanmalıdır.

Tasavvuf Okulları

Tasavvuf, Allah'ın rızasını kazanmak için nefsi temizleme, güzel ahlaklı olmak, insanlara yardım etmek ve kimseye kötülük etmemektir. Ayrıca, görünen ve görünmeyen şirkten korunma yollarından bahseder.

Tasavvuf kelimesinin nereden geldiği hakkında birçok görüş ortaya atılmıştır. Tasavvufu kısaca şu şekilde tanımlayabiliriz; tasavvuf, ebedî saadete nail olmak için nefsi teskiye, ahlakî tasfiye, zahir ve batını tenvir hallerinden bahseden bir ilimdir.

Marufu Kerhî'ye göre tasavvuf; "Gerçekleri almak, mahlûkatın elinde olan şeylere gönül bağlamamaktır."

Cüneydi Bağdadi'ye göre: "Masiva ile alakayı keserek Allah ile beraber olmaktır."

Tasavvufun birçok tarifi yapmış olmasına rağmen bütün bu tarifler şu noktalar üzerinde toplanmıştır.

1. İlahi emir ve yasaklara teslimiyet
2. Allah ve Resulü'nün ahlakıyla süslenmek
3. Allah'tan başka her şeyden (masiva-dan) kalben uzaklaşmaktır.

Tasavvufun Konusu

Tasavvuf, Allah'ın rızasını kazanmak için nefsi temizleme, güzel ahlaklı olmak, insanlara yardım etmek ve kimseye kötülük etmemektir. Ayrıca, görünen ve görünmeyen şirkten korunma yollarından bahseder.¹

Tasavvufun Amacı

Tasavvuf, dünyanın süsünden yüz çevirmek, insanların amaçladığı geçici zevklerden korunmak ve Allah'a yönelmektir.

Tasavvufun Ortaya Çıkışı

Sûfilîğin, yani tasavvufun oluşum süreci İslam tarihinin ilk üç asrı boyunca sürüp gitmiştir. Tasavvuf kavramı; suf (yün) kelimesinden gelmektedir. Sûfî; yünden mamlul kaba elbiseler giymek suretiyle dünyadan feragatini dile getirir. Zahitlik ve uzlet sûfî hareketinin ilk aşamasını oluşturur.

Yün elbise giymelerinin temel nedeni, tasavvuf ehlinin dünya malına önem vermediğini, tevazu ve alçak gönüllüğünün bir göstergesidir. Ayrıca, bu elbise aynı zamanda bir protesto biçimidir. Çünkü bu dönemde fetihlerin getirdiği bolluk ve diğer toplulukların lüksü Müslümanlar arasında da yayılmıştı. Bu durum, onların kendi geçmişlerini unutmalarına yol açmıştı. İşte bazı kişiler, bu toplumsal olaya bir tepki geliştirdiler. Bu aynı zamanda sessiz bir tepkiydi. Bunların başında Ebu Zer-i Ğıfarî gelmektedir. Ebu Zer; özellikle Muaviye ve Emeî saltanatına lüks konusunda bir tepki sergilemişti. Zahitler, tepkilerini söz ve fiilleriyle ortaya koyuyorlardı. Peygamberimizin yaşadığı zühd halini kendine örnek alır. Dünya nimetlerinden el etek çeker. Bu anlamda Ebu Zer-i Ğıfarî iyi bir örnek olmaktadır.

Tasavvuf, ilk önce Basra'da ortaya çıkmıştır. İlk dönem sûfilerin hepsi zahittir. İlk sûfî ismini alan zat Ebu Haşim'dir (767). İlk tekke de Suriye'de Remî şehrinde kurulmuş olan Ebu Haşim tekkesidir. Sufiliği bir hareket haline getiren kişi de Süfyan'ı Sevrî'dir. (778) Sûfilîğin yayılmasını sağlayan ilk kişi de Zunnun-i Mısıri (859) ve Ebu Yezid-i Bistami'dir (875).² Tasavvufun başlangıcının siyasi bakımdan hayal kırıklığına uğramış ve perişan olmuş halk kitlelerinin bir mehdi beklentisini gündeme getiren vaazlar ve bağlılar tarafından geliştirildiği de savunulmaktadır.

İsmail Racî Farûkî, muhteşem eseri "İslam Medeniyetinde Tasavvufu Besleyen Unsur" da tasavvufu besleyen unsurları şu şekilde sıralamaktadır.

- Çölün sade hayatı, şehre ve lükse karşı hoşnutsuzluk. Bu hoşnutsuzluğun öncüleri şunlardır. Ebu Zerî Ğıfarî, Ömer b. Abdulaziz, Hasan Basrî
- Museviliğe ve Hristiyanlığa etki eden Pisagor Helenizm ve İskenderiye irfanılığı

- Budizmin etkisi³
- Müslümanların aşırı bir şekilde lükse dalmalarına tepki

Tasavvufun ortaya çıkmasını sağlayan bir diğer etken de ünlü oryantalist M. Holt tarafından şöyle belirtilmektedir: "İslamın geniş sınırlara yayılması Bizans ve İran'da fetihler yapması üzerine Müslümanlarda oluşan lüks ve eğlence düşkünlüğüne bir tepkidir. Onlar, İslamın ilk dönemindeki sadeliğine ve temizliğine tekrar dönmeyi arzu etmekte ve lükse bir tepki göstermektedirler."

Tasavvufla ilgili ilk konuşanların sahabeler olduğunu söylemektedir Kettani. Hasan Basrî şöyle der: "Tasavvuf ve fakr konusunda ilk söz söyleyen kişi Hz. Ali'dir... Ebu Zer'i Ğıfarî de Beka ve Fena konusunda konuşan ilk kimsedir." Bu konuda konuşan ilk kimse de Hasan Basrî'dir. Ona "Ey Ebu Said bu ilimle ilgili öyle şeyler söylüyorsun ki başkasından duymuş değiliz. Kimden aldın bunu?" Hasan Basrî "Huzeyfe b. Yeman'dan" karşılığını verdi. Denildiğine göre, Huzeyfe b. Yeman'a "Bu ilimle ilgili olarak öyle şeyler söylüyorsun ki Allah Resulü'nün ahabından hiç kimseden duymadık. Nereden aldın bunu?" diye söylenmiş, o da "Resulullah bunu yalnız bana bildirdi." karşılığını vermiştir."⁴

İlk Temsilcileri

İlk mutasavvıflar şunlardır: Ebu Haşim el-Kufî (öl. 767), Rabia Adeviye (ö.752), Şakik el-Belhî (ö.809), İbrahim Edhem (ö.777), Davut et-Taî (ö.781)'dir.

İslam tarihinde zahitlik konusu araştırılırken, bu hareketin ilk önemli ve aynı zamanda ehli sünnet yolunda ayrılmamış bir şahsiyet olarak Hasan el-Basrî'yi görüyoruz. Sûfiler, Hasan Basrî'yi kendilerinden sayarlar. Hasan Basrî'nin tasavvuf kitapları sekiz zahidin sözlerine dayanmaktadır. İlk önemli sekiz İslam tasavvufçusu şunlardır.

- 1- Uvys b. Amir el-Kerenî (Veysel Karanî) (öl:37/657)
- 2- Herime b. Heyyan (öl:26/647)
- 3- Rebi b. Hüseyin (öl:62/682)
- 4- Amir b. Abdullah (öl:60/680)
- 5- Mesruk b. el-Ecde (öl:63/683)
- 6- Esved b. Yezid en-Neheî (öl:75/694)
- 7- Ebu Muslim Abdullah b. Sevb el-Hevlânî (öl:62/682)
- 8- Hasan Basrî

Bu ilk sekiz tasavvufçunun eserleri bilinmemektedir. Büyük bir olasılıkla vaz, irşat ve hutbeler vermiş, eser yazmamışlardır. Günümüze kadar ulaşan zühd ile ilgili ilk eser Zeynelabidin Ali b. Hüseyin'in Sahifetül fil Zühd adlı eserdir.

Tasavvufun diğer güçlü temsilcileri; İbrahim b. Et-hem (160/776), Süfyan es-Sevrî (161/778) ve Rabia'dır.(185/776) İbni Sîrîn, İbin Heyan, İlkime, İbrahim Neheî, Şa'bî, Malik b. Dinar, Muhammet b. Vasî, Ata el-Selamî, Malk b. Enes, Süyanî Servî, Evzaî

Tasavvuf Okulunun Özellikleri

Tasavvuf, temelde insanı yetiştirmeyi, insanları eğitmeyi hedefler. Salt bir bilgi verme değil, insanın kişilik gelişmesini amaçlar. Bu açılardan tasavvufu bir karakter okulu gibi görmekteyiz. Bu okulda bir hoca veya şeyh gözetiminde şahsiyet gelişimi takip edilir. Bir çok tasavvuf okulları bulunmakta olup, her birinin yönemi birbirinden farklı da olsa, temel mantık "insan-ı kâmil"i sağlamaktır. Günümüzde gerçekten böyle okullara ihtiyaç duyulmaktadır.

Dip Notlar:

1. Eraydın, Selçuk, Tasavvuf ve Tarikatler, Marifet Yay.
2. Selçuk Eraydın. a.g.e
3. İ. Racî Farukî, a.g.e, Sh: 325
4. Kettani s.86-87

TÜRKİYE'DE ÖZEL OKUL SORUNLARI (Ekonomiye Katkı)

“Bir pasta varsa onu sadece biz yeriz.” anlayışı maalesef eğitim-öğretimdeki kalitede rekabeti karalama anlayışına dönmüştür. Hem oranın düşüklüğünü tartışıp hem yeni okullaşmaları teşvik etmek şöyle dursun olanların ayakta durmasını engelleme gayretleri, kimi zaman özel okulluğun sorunlarını tartışmak yerine özel okulların bu sorunları çözmenin dışında atıl konularla zaman harcamasına neden olmaktadır.

Özel okulluluk ülke ekonomisinde farklı bir sektör. Sadece %2'lik okullaşma oranıyla ayakta durabilmek adına da çözümler arayan bir yapı. Aynı alanda hizmet veren kurumlarla tek seslilik içinde götüremediğini düşündüğüm bir sektörün işleyişinden ve sorunlarından aynı zamanda çözüm önerilerinden söz etmek istiyorum. Fransa'da ilköğretimde öğrencilerin yüzde 18'i, orta öğretimde yüzde 31'i, Avustralya'da ilköğretimdeki öğrencilerin yüzde 31'i, orta öğretimdekilerin yüzde 27'si, Japonya'da ilköğretimdeki öğrencilerin yüzde 6'sı, orta öğretimdekilerin yüzde 30'u, Arjantin'de ilköğretimdeki öğrencilerin yüzde 21'i, orta öğretimdekilerin yüzde 29'u, İspanya'da ilköğretimdeki öğrencilerin yüzde 33'ü, ortaöğretimde yüzde

23'ü, ABD'de ilköğretim öğrencilerinin yüzde 10'u, ortaöğretimdeki öğrencilerin yüzde 9'u özel okullara gidiyor.

Bizde ise özel öğretimi, genel eğitimimiz içindeki payını en azından önümüzdeki beş yıl içinde %6'lara çıkarabilir miyiz çabası var.

Dünyada eğitime önem veren ülkelerin çoğunda özel öğretime mali destek sağlanmaktadır. Ülkemizde ise böyle bir destek söz konusu değildir. Üstüne üstlük özel okulların tek geliri olan öğrenim ücretlerinin neredeyse üçte biri devlete ödeniyor.

Bu okulların bu hizmeti devam ettirebilmeleri için, öğrenci bulmaları gerekir. Kaldı ki kontenjanların %50'si bile zor dolmaktadır.

Özel Okullar Yatırım Gücü

(TOBB)verilerine göre)

Tüm özel okulların yatırım maliyetleri

Anaokulları	196.666.404 TL
İlköğretim okulları	1.357.688.300 TL
Ortaöğretim okulları	1.287.218.300 TL
Toplam	2.841.573.004 TL.

Genel manadaki özel okul yatırım maliyet rakamları açısından bu veriler ele alındığında özel okulların ekonomiye katkılarının önemi ortaya çıkmaktadır.

Özel okullardaki istihdam göz önüne alındığında ise ekonomiye katkı yadsınamayacak ölçülerdedir.

Halen Özel Okullarda Çalışan Öğretmenler

Okul öncesi eğitim kurumlarında	7.565 öğretmen
İlköğretim okullarında	24.889 öğretmen
Ortaöğretim okullarında	15.025 öğretmen
Toplam	47.479 öğretmen

Bununla birlikte özel okullarda çalışan diğer personeli (*Yönetici, genel idare, yardımcı hizmetler, mutfak personeli, öğrenci servisinde hizmet veren sürücü ve hostes... vb*) olarak 70.000 civarında bir istihdamın söz konusu olduğunu hesaba katarsak özel okul sektöründe yaklaşık, 120.000 kişiye iş imkânı sunulmaktadır.

Eğitim alanında sadece kamu kaynakları ile AB standartlarına ulaşamayacağına göre ülkemizin önümüzdeki 15 yıl veya Cumhuriyet'in 100. yılı hedefleriyle eğitim alanındaki geleceğini kurarken bu sürece çok değerli katkılar yapacak olan özel sektörün eğitim yatırımlarını özendirilmesi ve desteklemesi, geleceğimiz açısından da hayati önem taşımaktadır.

Eğitim hizmetinin özel sektör tarafından verilmesi, devletin üzerindeki mali yükün hafifletil-

mesi anlamına gelmekle birlikte, bu bilincin kamuoyunda ve bürokraside gerçek anlamıyla gelişmesi gerekmektedir. Eğitim alanında yatırım yapacak özel sektörün desteklenmesi devlet bütçesi için bir vergi kaybı olmayıp tam aksine daha çok vergi ve daha geniş istihdam anlamını taşımaktadır.

Bütün dünyada eğitim adına yapılan hizmetlerin tümü devletin eğitim alanındaki yükünü azaltma olarak algılandığından eğitim alanındaki yatırımlar doğrudan veya dolaylı olarak desteklenmektedir.

Ana okuluna kayıt rakamlarını birkaç yıl öncesinde ve hatta global krize rağmen 30.000TL (otuzbinTL) gibi akla hayale gelmeyecek seviyelerde tutan ve öteki-leştirme propagandalarıyla özel okulculukta kutuplar oluşturmaya çalışan dernek veya birlikler, sıra birlikte büyümeye ve paylaşmaya geldiğinde ya da aynı alandaki kurumların da rekabet güçlerinin ve standartlarının yükselceği öngörüsü oluştuğunda çözüm önerilerini sulandırmakta veya politize etmektedirler.

MEB'in hizmet satın alma anlayışı ve bursluluk projesi doğru dürüst anlaşılmadan kopan fırınalar bu kutuplaştırılmada projeye karşı çıkanları gerekçelerini açıklamaları marifetiyle kitle yönlendirme, adres belirleme ve ötekileştirmede çok önemli bir rol oynamıştır. "Bir pasta varsa onu sadece biz yeriz." anlayışı maa-lesef eğitim-öğretimdeki kalitede rekabeti karalama anlayışına dönmüştür. Hem oranın düşüklüğünü tartışıp hem yeni okulların teşvik etmek şöyle dur- sun olanların ayakta durmasını engelleme gayretleri, kimi zaman özel okulculuğun sorunlarını tartışmak yerine özel okulların bu sorunları çözmenin dışın- da atıl konularla zaman harcamasına neden olmaktadır.

Özel öğretim kurumlarının istedikleri adımları atmalarına fırsat verilmesi halinde mevcut haliyle bile istihdam kapasitesi 350.000'lere çıkabilecektir. Kal- dı ki yukarıda da belirtildiği gibi yeni yatırımcıyı caydıran ortamın düzeltilmesi halinde bu alana yatırım yapacaklarla rakam daha da yükselecektir.

Diğer yandan devletin okul binası için yapması gereken ancak hiç bir harcama yapma- dan elde ettiği elde ettiği ka- za- 2.011.714.545 TL, özel okul- larda okuyandan alacağı vergi 1.814.365.600 TL, devletin okul yatırımdaki kısıntıdan kazan- cı yaklaşık 5.000.000.000 TL is- tihtamdaki maaştan kazancı 176.997.910 TL dir.

"Bu rakamlar göstermektedir ki eğitim toplumun geleceğini kuran bir güççe, özel okullar sek- töre hem kalite hem rekabet getirmesi bakımından bu gücün en canlı ve dinamik ögesidir. Bu sek- töre destek ülkemizin geleceğine destektir, kamu okullarının daha nitelikli hale getirilmesine des- tektir, eğitimin çağdaş standart- lara ulaşmasına destektir." anlayı- şı önemsenmelidir.

Bütün dünyada eğitim adına yapılan hizmetlerin tümü dev- letin eğitim alanındaki yükünü azaltma olarak algılandığından eğitim alanındaki yatırımlar doğ- rudan veya dolaylı olarak des- teklenmektedir. Bursluluğu, di- ğer adıyla hizmet satın almayı, MEB'in bir kez daha düşünmesin- de yarar var, hem de hiçbir etki al- tında kalmadan tüm paydaşlarıyla konuyu masaya yatırarak.

Son olarak "özel okulculuk" devletin eğitim-öğretim seviyesi- ne sadece bina, öğretmen, reka- bet, vergi... vb. noktalarda kat- kı sağlamakla kalmayıp aynı za- manda ülkenin geleceğine yatı- rım amacıyla bir katma değer de olacaktır. Özel okulculuk destek- lenmeli ve önü daha da açılmalı- dır.

KUR'AN'A HİZMET ŞEREFTİR

Müntesibi olmaktan büyük bir şeref duyduğumuz İslam'ın mukaddes kitabı olan Kur'an-ı Kerim, Allah katından insanlığa sunulan büyük bir lütuf ve aynı zamanda hidayet kaynağıdır. İnsanları karanlıklardan aydınlığa çıkaran yüce ve kusursuz bir kaynak olan Kur'an-ı Kerim, bütün kitapların ve ilimlerin ana membaıdır. Kalpleri ürperten, çağlara meydan okuyan, bir benzeri asla olmayan Kur'an'a duyulan ihtiyaç her geçen gün hızla artmaktadır. Keşmekeşin, çirkefliliğin ve kargaşanın işgal ettiği dünyamızın tek kurtuluşu Kur'andır.

Milli Şairimiz Mehmet Akif Ersoy, **"İnmemiştir hele Kur'an, bunu hakkıyla bilin, ne mezarlıkta okunmak ne de fal bakmak için."** diyerek, Kur'an'ın rehber olma özelliğini vurgulamıştır. Yine Hz. Mevlana **"Ben yaşadığım müddetçe Kur'an'ın kulu, kölesiyim."** diyerek Kur'an'a olan bağlılığını ifade etmiştir.

"Kur'an'ı" biz indirdik; onu koruyacak olan da biziz." buyuran Allah Teala on dört asırdır Kur'an'ın tek harfine dahi dokunulmasına müsaade etmemiştir.

Kur'an'ın tahrif edilmeden yayılıp yaygınlaşmasında ve bugünlere gelmesinde hafızların büyük rolü vardır. Kur'an'ın eşsiz sedası ve manasının nesillerden nesillere aktarılmasında büyük emeği olan hafızlar bir anlamda Kur'an'ın hamisidirlere. Bu yüzden hafızlar; yaşayan ve yürüyen Kur'an olarak nitelendirilmişlerdir.

Peygamberimiz(s.a.v.), hafızları vahiy getiren meleklerle benzetmiş ve cennette onlarla beraber olacağını müjdelemiştir. Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) İslam'ı tebliğe hafızları memur kılmış, üstün zekâ ve kabiliyetleri sebebiyle elçilik ve valilik görevlerinde hafızlara öncelik vermiştir. Vefatlarında dahi önce onları defnetmiştir. Halifeler ve İslâm devlet reisleri daima bu alışkanlığı teşvik etmişlerdir. Osmanlı Devleti Kur'an'a duyduğu derin saygı ve hürmet neticesinde cihan devleti olmuş ve asırlarca Kur'an'ın bayraktarlığını ve muhafızlığını yapmıştır. Hafız olmak veya hafız yetiştirmek bütün Müslümanlar üzerine farzı kifayedir. Ayrıca hayır ve hasenatın en şerefliyelerinden birisidir. Bu hayırlı gelenek bazı dönemlerde akamete uğrasa da üzerinde yaşadığımız bu topraklarda yüzyıllarca süregelmiştir.

Son yıllarda suç oranlarındaki artışlar, okullarda cereyan eden ve cinayetlere varan şiddet görünümleri, uyuşturucu madde kullanımının ilkokul sıralarına kadar düşmesi ülkemizin büyük bir manevi bunalımın eşiğinde olduğunu göstermektedir. Gençlerimiz bugün büyük bir boşluğun içindedir.

İçinde bulunduğumuz manevi buhranın en önemli sebebi kanaatimizce din eğitiminin yetersizliğidir. Milli Eğitim müfredatına sıkıştırılmış birer saatlik din kültürü ve ahlak bilgisi dersleriyle; gençliğimiz, içinde bulunduğu manevi bunalımdan kurtarılamaz.

Şer güçlerin ülkemiz ve insanlarımız üzerindeki oyunlarına fırsat vermemek ve bu oyunları boşa çıkarmak hepimizin boyunun borcudur. Bu yüzden unutulmaya yüz tutan Kur'an'ı yeniden hayatımızın merkezine yerleştirip onu beşik ile mezar arasındaki yolculuğumuzda başucu kitabı haline getirmeliyiz. Şunu iyi bilmeliyiz ki Kur'an'a hizmet şereftir. Kur'an'a hizmet eden nice millet ve devletler tarihin şeref levhalarına isimlerini altın harflerle yazdırmışlardır. Kur'an'ın özüne ve ruhuna sırtını dönen milletler ise asla huzuru ve refah yüzü görmemişlerdir.

Ülkemizin içinde bulunduğu manevi tahribatı önlemek için elimizi taşın altına koymalıyız. İlim-irfan yuvaları olan Kur'an kurslarımızın yeniden ihyası ile işe başlanması gerektiğini düşünüyoruz. Çünkü Kur'an kursları nesillerimizin dini ve milli kültürümüz ile ilk tanıştıkları sevgi, saygı, kardeşlik ve fedakarlığın benimsendiği ibadetlerin usulüne uygun olarak yerine getirmesinin öğretildiği yerlerdir.

EHAD (Evrensel Hafızlar Derneği) olarak kuran kursları ve hafızlık müessesesi ile ilgili tekliflerimiz önemli tekliflerimiz vardır.

Teklifin bir mükellefiyet getirdiğini biliyoruz ve bu hususta bize düşecek görevleri de yerine getirmeye hazırız.

1. Kur'an Kursu öğreticiliği için getirilen yüksek tahsil şartı devam etmeli, pedagojik formasyon şartı aranmalıdır (Öğreticilerin hafız olanlarına öncelik verilmelidir).
2. Hizmet içi eğitim kurslarında öncelik Kur'an Kursu öğreticilerine verilmelidir.
3. Kur'an kurslarının bina, araç gereç ve diğer giderlerine ödenek ayrılmalıdır.
4. Din hizmetinin başarılı olmasının önemli şartlarından biri olan hafızlık müessesesini yaşıatmak için, bir taraftan okula, boş zamanlarında ise Kur'an kurslarına göndermek sureti ile çocuklarının hafız olmasını arzu eden velilere zemin ve imkân hazırlamak amacı ile ilköğretimin altı, yedi ve sekizinci sınıflarına devam edenlerin (spor, müzik, yabancı dil ... vb. kurslara gidebildikleri gibi) Kur'an kurslarına da devam etmelerine imkan sağlayan bir düzenleme yapılmalıdır.
5. Yaz kurslarına devam etmek isteyenler ile camilerde Kur'an-ı Kerim öğrenmek isteyenlere de yaş ve tahsil şartı aranmamalı ve bu kursların açılması için gerekli olan bürokratik işlemler azaltılmalıdır. Yaz kurslarında camilere gelen öğrencilerden hafızlığa yatkın öğrenciler görevliler tarafından hafızlık yaptırılmak üzere Kur'an kurslarına yönlendirilmelidir.
6. İmam Hatip Liselerinde "Hafızlık Sınıfı" oluşturulmalı, istekli öğrencilere bu sınıflarda hafızlık yaptırılması sağlanmalıdır.
7. Zorunlu eğitimin 8 yıla çıkması ile Kur'an kurslarının zarar

görmemesi için Kur'an kurslarının adı "Diyanet İşleri Başkanlığı Kur'an Eğitim Merkezi" olarak değiştirilmeli ve Milli Eğitim Bakanlığının uygun göreceği kültür dersleri bu eğitim merkezlerine konmak sureti ile ilköğretimin ikinci kademesini Kur'an Eğitim Merkezinde tamamlamalarına imkân sağlanmalıdır.

8. Hafızlık belgesi alan öğrenciler iş merkezleri ve fabrika mescitlerinde veya müezzinlik kadrosu ile köy camilerine görevlendirilmelidir.
9. Hafızlara, yüksek öğretimde İlahiyat Fakültesini tercih ettikleri takdirde belirli bir ek puan verilmelidir.
10. Kırat-ı Aşere mezunlarının Kur'an kurslarında görev almaları sağlanmalıdır. Yurt dışı Hac görevlendirilmelerinde öncelik tanınmalı, kafiye başkanlığı verilmeli, il ve ilçelerde uzman hafız olarak atamaları yapılmalıdır. 1975'de hafızlara verildiği gibi, onlara da bir derece verilerek taltif edilmelidir. (Onlar Kur'an-ı Kerim'i 4 yıldan fazla bir zaman içerisinde iki defa yazıp okumaktalar.)
11. "Kur'an Kursu Öğreticisi" ifadesi Kur'an kursu öğretmeni olarak değiştirilmeli ve hayat standartları öğretmenlerle paralel olmalıdır.
12. Kur'an kursları müfredatına; hadis, hat, dini musiki vb dersler konulmalıdır.
13. Kur'an kursu öğrencileri de diğer öğrenciler gibi devletin öğrencilere tanıdığı tüm haklardan faydalandırılmalıdır.
14. Kur'an kurslarına rehberlik servisleri açılmalıdır
15. Öğrenciler Kur'an kurslarını sevmeleri için teşvik edilmeli, özellikle hafız öğrenciler "hac veya umre ziyareti... vb" ile ödüllendirilmelidir.

KUR'ÂN SEVDALISI

HZ. ABDULLAH BİN SELÂM (R.A.)

***Bir gün ahir zaman
Peygamberinin alâmetlerini
ve yapacağı işleri
anlatırken şöyle dedi: 'Eğer
ahir zaman Peygamberi,
Hârûn aleyhisselâmın
neslinden yani kendi
kavmimizden gelirse
inanırım, başka kavimden
gelirse inanmam! Sen de
inanma!'***

Yahudi asıllı alim bir ailenin çocuğu olan Hz. Abdullah bin Selâm, ashâb-ı kirâmın büyüklerindendir ve alim bir zattır. Aynı zamanda, ensarın ileri gelenlerindendir. Medîne'de ikamet eden Benî Kaynuka Yahûdî kabilesindendir. Soyu Hz. Yusuf (as)'a dayanmaktadır. Asıl ismi "Husayn" idi. Müslüman olduktan sonra Resûlullah Efendimiz ona "Abdullah" ismini verdi.

İmân etmeden önce de Yahûdî âlimlerinin önde gelenlerindendi. Müslüman olması çok ibrete şâyândır.

Müslüman oluşunu kendisi şöyle anlatır: "Babam Yahûdîlerin ileri gelen âlimlerinden idi. Bana Tevrat'ı okutur, dindar yetiştirmek için elinden gelen çabayı gösterirdi. Bir gün ahir zaman Peygamberinin alâmetlerini ve yapacağı işleri anlatırken şöyle dedi: 'Eğer ahir zaman Peygamberi, Hârûn aleyhisselâmın neslinden yani kendi kavmimizden gelirse inanırım, başka kavimden gelirse inanmam! Sen de inanma!'

Babam bu sözlerinden bir süre sonra; Resûlullah Efendimiz (sav), Medîne'ye hicret etmeden önce, vefât etti. Ama ben, Resûlullah Efendimiz (sav), Mekke'de Peygamberliğini açıkladıktan sonra, sıfatlarına ve yaptığı işlere bak-tım, tıpa tıp babamın anlattıkları- rına uyuyordu. Fakat Yahudilerin ileri gelenleri, sırf Arab kavmin- den geldi diye Resûlullah'a kar- şı çıkıyorlardı. Hâlbuki Tevrat'ta bildirilen âlâmetler gâyet açık ve netti.

Bir gün bizimkilerin hurma bahçelerine gittim. Kendi arala- rında, Rasulallah Efendimizi kas- dederek: 'Arabların adamı geldi!' diye konuşuyorlardı. Bu sözü du- yar duymaz beni bir heyecan aldı titremeye başladım. Elimde ol- madan 'Allahü Ekber' diye bağır- mışım. Benim tekbir getirdiğimi gören halam Hâlide binti Hâris bana sinirlenip şöyle söyledi:

'Allah seni umduğuna kavuş- turmasın, elini boşa çıkarsın? Val- lahi sen Mûsâ bin İmrân'ın gele- ceğini iştmiş olsaydın bu kadar sevinmezdin.'

Ben de ona cevaben şöyle söyledim: 'Ey halacığım! Vallahi O, Hz. Mûsâ gibi Peygamberdir. Mûsâ (as)'ın tevhid dinindedir. Buna niçin karşı çıkıyorsunuz ki?

Halam: 'Ey kardeşimin oğlu! Yoksa bu sözünü ettiğin zat, o Kıyâmete yakın bir zamanda gönderileceği bize bildirilen pey- gamber midir?'

'Evet.' 'Öyleyse sevinmek- te haklısın.' dedi. Ama ben daha fazla dayanamayıp, hemen Resûlullah'ın yanına gittim. Daha onu ilk gördüğümde kendi ken- dime: "Bu güzel yüzün sâhibi aslâ yalan söyleyemez!" dedim.

O sırada Resûlullah insan- ları başına toplamış onlara na- sihat ediyordu. Benim ilk işitti- ğim hadis-i şerif de şu olmuş- tu: '**Selâmı aranızda yayınız, aç kimseleri doyurunuz, sıla-i ra- him yapınız, yakın akrabaları- nızı ziyâret ediniz! İnsanlar uy-**

kuda iken namaz kılınız! Böyle- ce Cennete selâmetle gidersiniz. Allah birdir.' Sonra bana dönüp sordu: '**Sen Medîne âlimi İbni Selâm değil misin?**' 'Evet, dedim. Bana: '**Ey husayn (Abdulah)! Al- lah için söyle! Tevrat'ta benim vasıflarımı okuyup öğrenme- din mi?**' 'Evet, öğrendim ya Re- sulallah!' dedim. Bana: '**Cenâb-ı Hakk'ın sıfatlarını söyler mi- sin?**'^[1] dedi ve İhlâs süresini oku- du. Ardından da '**De ki: O Allah birdir. Hiçbir şey O'nun den- gi değildir!**'^[2] meâlindeki sureyi okudu. Ben bu ayetleri iştirir iştir- mez: 'Şehâdet ederim ki, Allahtan başka ilâh yoktur. Sen O'nun kulu ve Resulüsün.' dedim ve iman et- tim."

Böylece bilinçli bir şekilde araştırarak Müslüman olan Ab- dullah bin Selâm, Efendimize kavminin nasıl bir ahlak yapısına sahip olduğunu kanıtlamak için kavmi hakkında şu ifadeleri kulla- nıyordu: "Ya Resulallah! Yahûdiler kadar, yalancı, inatçı, zâlim kim- se yoktur. Hiçbir iftirâdan çekin- mezler. Şimdi benim Müslüman olduğumu öğrenirlerse olmadık iftirâ ederler, bunu açıklamadan önce siz onlara beni sorunuz.' de- dim ve ben bir perdenin arkası- na saklandım. Resulullah bir grup Yahûdîyi çağırdı. Onlara sordu: '**Aranızdaki Husayn bin Selâm nasıl bir kimsedir?**' onlar: 'Çok büyük bir âlimimizdir. Onun gibi hayırlı birisi az bulunur. O doğ- ru sözlüdür.' dediler. Rasulallah efendimiz: '**Eğer o Müslüman ol- duysa siz ne dersiniz?**' Yahudi- ler: 'Allah onu böyle bir şeyden korusun!' dediler.

Sonra saklandığım yerden çı- kıp dedim ki: 'Ey Yahûdî toplulu- ğu, Allah'tan korkunuz! Size ge- leni kabul ediniz! Allah'a yemin ederim ki siz Resulullah'ın hak Peygamber olduğunu biliyorusu- nuz. Çünkü âlâmetleri Tevrat'ta açık olarak yazılıdır. Başka kavim- den geldiği için inadinızdan iman etmiyorsunuz. Ben şehâdet ederim ki Allah'tan başka ilâh yoktur. Ve yine şehâdet ederim ki Mu-

Resulullah bir grup Yahûdîyi çağırdı.

Onlara sordu: 'Aranızdaki Husayn bin Selâm nasıl bir kimsedir?'

onlar: 'Çok büyük bir âlimimizdir.

Onun gibi hayırlı birisi az bulunur.

O doğru sözlüdür.'

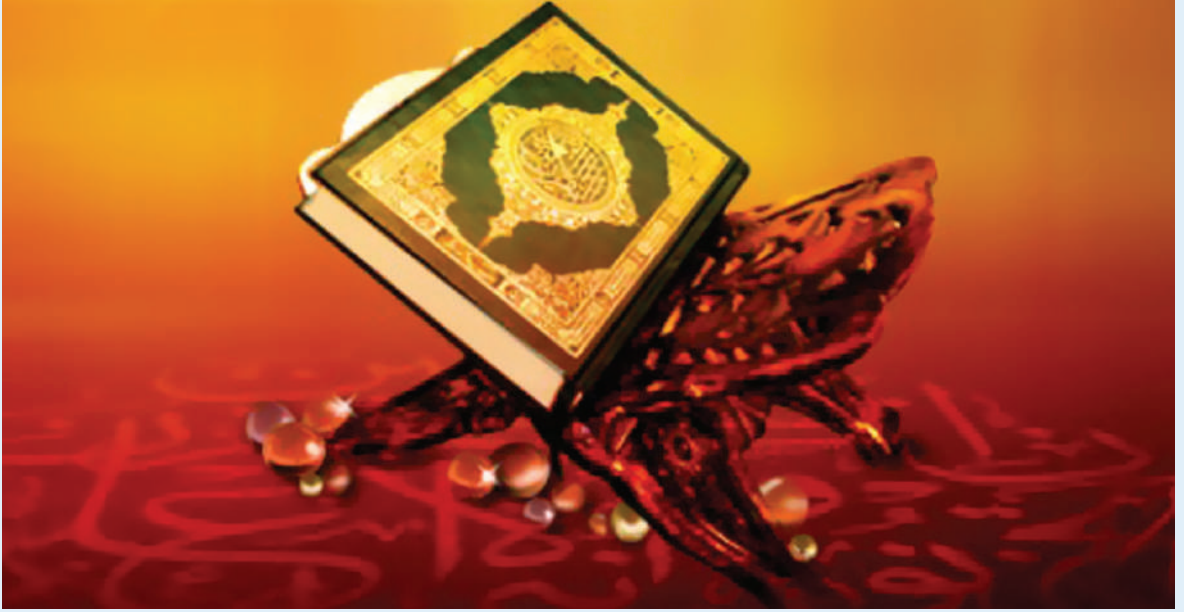
dediler. Rasulallah efendimiz: 'Eğer o Müslüman olduysa siz ne dersiniz?'

Yahudiler: 'Allah onu böyle bir şeyden korusun!' dediler.

hammed aleyhisselâm Allah'ın resûlüdür.'

Bunu duyan Yahûdiler: 'Bi- zim en kötümüz budur. Aramız- da bundan daha kötü biri yoktur.' deyip olmadık iftiralar etmeye başladılar. Peygamber Efendimiz Yahûdîlere dönüp buyurdu ki: '**Birinci şehâdetiniz bize kâfidir, ikincisi ise lüzumsuzdur.'**

Bunun üzerine Hz. Abdul- lah hemen evine döndü, aile- sini ve akrabalarını İslâmiyete davet etti. Halası da dâhil hepsi Müslüman oldular. O'nun iman etmesi Yahûdileri çok kızdırmıştı. Bunun için kendi- sini sıkıştırmaya başladılar. Hattâ Yahûdî âlimlerinden bazıları: 'Araplardan peygamber çıkmaz. Senin adamın hükümdardır, pey- gamber değildir.' diyerek, Abdul- lah bin Selâm'ı İslâmiyetten vaz- geçirmeye kalkıştırlarsa da, mu- vaffak olmadılar. Zira Abdullah ile birlikte, Sâlebe bin Sa'ye, Üseyd bin Sa'ye, Esed bin Ubeyd ve bazı Yahûdiler samimi bir şekilde Müslüman oldular.

Bu olaydan sonra Yahûdiler dediler ki: "İslâmiyet'e yalnız bizim kötülerimiz inandı. Eğer, onlar hayırlılarımızdan olsalardı, atalarının dinini bırakmazlardı.

Abdullah'ın ve diğer arkadaşlarının imanına şu ayet-i kerimeler şahitlik yapmaktadır: "(Onların, (Ehl-i kitabın) hepsi bir değildir. Ehl-i kitabın içinde bir topluluk vardır ki, onlar gece vakitlerinde secdeye kapanarak Allah'ın âyetlerini okurlar.^[31])

"(İnkâr edenlere) de ki: Ne dersiniz? Şayet bu, Allah katından ise ve siz onu inkâr etmişseniz, İsrailoğullarından bir şahid de bunun benzerini, Tevrat'ta görerek şahitlik edip inandığı halde, siz yine de büyüklük taslamışsanız, (haksızlık etmiş olmaz mısınız?) Şüphesiz Allah zalimler topluluğunu doğru yola erdirmez.^[41])

Müfessirlerin hemen hepsi, âyette geçen İsrailoğullarından **"bir şahidin"** Abdullah bin Selâm olduğunu söylerler.

Abdullah bin Selâm (ra), İslâmiyetle müşerref olduktan sonra, Kur'an-ı Kerim'e sınırsız sarılmış artık hayatı Kur'an'dan ibaret olmuştur. Resulullah'ı bir gölge gibi takip ediyor ve yeni inen ayetleri alıyor hemen onları ezberliyor, onları hayatında tatbik etmeye çalışıyordu. Peygamber Efendimiz onun hakkında şöyle buyur-

muştı: **"Cennetlik birini görmek isteyen, Abdullah bin Selâm'a baksın."**

Başka bir zaman da Peygamber Efendimiz, ashâbı ile sohbet ederken buyurdu ki: **"Şu kapıdan ilk girecek olan, Cennet ehlinde biridir."** Ashâb-ı kiram merakla kimin gireceğini beklerken, bir de baksalar ki Abdullah bin Selâm!

Zaten Rasulullah Efendimiz, Abdullah bin Selâm'ın görmüş olduğu şu enterasan rüyanın yorumunda onun ölünceye dek Müslüman kalacağını müjdelemişti: Abdullah bin Selâm, bir gün rüyasında kendisini bir bahçede görür. Bahçenin içinde demirden bir direk vardır. Direk çok uzundur. Direğin tepesine yakın bir yerde bir kulp vardır. Ona, "Haydi bu direğe çık!" derler. Abdullah, "Gücüm yetmez." der. Bunun üzerine yanına birisi gelerek, sırtındaki elbiseyi çıkartır. Böylece rahatça direğin tepesine çıkar, kulpundan tutar. Kendisine bir ses: "İyi tut, bırakma!" der. Böylece direğin kulpu elinde olduğu hâlde uyanır.

Peygamber Efendimiz de rüyasını şöyle yorumlar: **"Gördüğün bahçe İslâm dinidir. Direk de İslâm dininin direği, tevhidir. O kulp da sağlam olan imandır. Sen ölünceye kadar İslâm dini üzere yaşayacaksın."**

Abdullah bin Selâm bu mertebelere, Kur'an'a verdiği önemle, ona her yönü ile sınırsız sarılarak ve Rasulullah'tan aldığı Kur'anî talimatları elinden geldiği kadar; özellikle de kendi topluluğuna (Yahudilere) tebliğ ederek ve öğreterek ulaşmıştır. Kur'an sayesinde nefisini terbiye ederek iyi bir Müslüman olmuştur.

Ahlâk ve ilim ile kendini süslemiş cennetlik insanlardan biri olan Hz. Abdullah, Hz. Osman'ın şehâdeti esnâsında onun yanında bulunuyordu. Bu büyük sahabinin, Kur'an hadimi Hz. Osman Efendimizi öldürmeye gelen isyancılara söylemiş olduğu şu anlamlı sözlerini ehemmiyetine binaen, siz okuyucularımızla paylaşmayı uygun gördüm:

"Tarihte öldürülen her peygamber için yetmiş bin asker öldürülmüştür. Öldürülen her halife için de onbeş bin kişi öldürülmüştür. Gelin bu işten vazgeçin! Yoksa âhirette bunun cezasını çok şiddetli olarak çekeceksiniz! Ayrıca Hz. Osman'ın üzerinizde çok hakkı vardır."

Fakat âsiler sözünü dinlemediler, ayrıca kendisine de hakâret ettiler, gerisini biliyorsunuz olan oldu...

Allah'a emanet olunuz.

Allah'ın selamı tüm inananlara olsun.

ÖZEL PINAR EĞİTİM KURUMLARI

ANAKULU / İLKÖĞRETİM / ANADOLU ve FEN LİSESİ

“Sevginin ve bilginin paylaşıldığı yer”

PEKİYİ BİR GELECEK...

TÜBİTAK

17. ULUSAL BİLİM
OLİMPİYATLARI
ALTIN MADALYA

2009
SBS TÜRKİYE
BİRİNCİLİĞİ

2009
ÖSS SAYISAL
ANKARA 2. LİĞİ

2009
ÖSS EŞİT AĞIRLIK
ANKARA 2. LİĞİ

Çankaya Pinar Eğitim Kurumları
Kızılırmak Mah. 1428. Sok. No: 2
Çukurambar- Çankaya/ANKARA

☎ (0312) 285 33 04 pbx
(0312) 284 76 87
☎ (0312) 285 33 08

Yenimahalle Pinar Eğitim Kurumları
Anadolu Bulvarı 14. Cadde No: 22 Urankent
Yenimahalle/ANKARA

☎ (0312) 332 27 27 pbx
☎ (0312) 332 44 52

www.pinar.k12.tr

Eğitim Felsefesinde **İbn Tufeyl Öğretisi ve Eğitim Sistemine Öneriler**

Giriş

21.yüzyıla girdiğimiz bilgi ça-ğında birey ve toplumun gelece-ği, bilgiye ulaşma, bilgiyi kullan-ma ve bilgiyi üretme becerileri-ne bağlı bulunmaktadır. Bu bece-rilerin kazanılması ve hayat boyu sürdürülmesi, bilgiyi ezberlemeyi değil, bilgi üretimine dayalı ça-ğ-daş bir eğitimi gerektirmektedir.

Eğitim genel anlamıyla insa-nın iyi davranış kazanması ve sos-yalleşmesi için yapılan çabalar-dır. Eğitim felsefesi ise; eğitimin amaçlarının meydana getirdiği ana konu üzerinde duran bir fel-sefi disiplindir. Eğitim felsefesine sosyal yönden bakarsak o, insa-nların ortak hayatının doğurduğu sorun, kural ve davranış kalıpla-rının sahip olduğu sosyal boyut-lu eğitim olaylarını analiz eden bir alt bilgi dalıdır. Felsefe, kültür üzerine düşünce olduğuna göre, onun en önemli cephesi eğitim ve öğretim felsefesi olmalıdır. İn-sanlık tarihi eğer insan olmanın tarihi ise, o her şeyden önce eği-tim tarihi demektir.

Eğitim felsefesi dar anlamı içerisinde eğitimle ilgili düşünce ve uygulamaları analiz ederek yorumlayan ve bu yorumlara uygun olarak eğitimi yeniden sistemleştirmeye çalışan felsefi bir disiplindir. Eğitim felsefesi, insan ve insanlığın tarihî, sosyal ve kültürel varlık problemlerini inceleyen, buradan elde ettiği bulgularla insanı özel çevre ve evrensel ölçülerle tanımlayan, sonuç olarak da bu tanıma uygun olarak bir eğitim anlayışı öneren bilgi alanıdır.

Ortaçağ'da Batı koyu bir karanlıkta yaşarken İslam Dünyasında eğitim felsefesi anlayışları kendi dönemlerine olduğu kadar, geleceğin dünyasına da ışık tutan büyük düşünürler; insan olmanın yücelik ve bu yüceliğin gerektirdiği sorumluluk bilinciyle bizlere aydınlık yolları göstermişlerdir.

Eğitime esas olması bakımından Batı'da iki büyük felsefi gelenek etkili olmuştur. Biri analitik-ampirist (deneyci) yaklaşım, diğeri de materyalist-pozitivist temelli neo-materyalist yaklaşımdır. Bu yaklaşım daha ziyade tefsire, meseleleri incelemeye ve eleştirmeye dayanır. Bunlara şüphesiz dini temelli felsefe geleneği de eklenebilir. Ne var ki bu felsefe bu iki akım kadar etkili olmamıştır. (Tozlu, 2003, s.27)

Bilgi Çağı!

Bilgi çağı olarak adlandırılan 21.yüzyılda ülkemizin gelişmiş ülkeler seviyesine çıkmak ve hatta onları geçmek için müfredat değişikliğine gitmesi ve çağdaş bir müfredat hazırlaması kaçınılmaz olmuştur. Bunları dikkate alan Milli Eğitim Bakanlığı 2005 yılında ilköğretim müfredatını önemli ölçüde değiştirmiştir.

İlköğretim öğretim programları öğrenci merkezli bir yaklaşımla hazırlanmıştır. Program kâğıt üzerinde incelendiğinde mesela matematik eğitiminde yaşadığımız birçok problemi ortadan kaldıracak bir reform niteliğindedir. Fakat unutulmalıdır ki, her eğitim reformunun

kaderi büyük bir oranda onu uygulayacak öğretmenlerin elindedir. (Uçar, 2007)

Anlatım yönteminde öğrencinin sürekli dikkatini toplaması oldukça güçtür. Öğretmen merkezli olan geleneksel yöntemlerde daha çok öğretme çabasına yer verilmekte, bireysel farklılıklara ise yeterince yer verilememektedir. Ayrıca geleneksel yaklaşım gereği kullanılan anlatım yöntemi öğrenciyi derse katmamakta, sadece alıcı yerine koymakta ve öğrencinin fikirlerine, keşif gücüne, sezgilerine yer vermemektedir. (Demirel, 2006)

Dikkat sürekliliği sağlanamayan bu öğretme sürecinden de yeterince verim alınamamaktaydı. Geleneksel yöntemlerin olumsuz sonuçlarını ortadan kaldırmak için geliştirilen çağdaş öğretim yöntemlerinde öğrenci öğrenme sürecine aktif olarak katılmakta ve öğretmene öğrencinin katılımını sağlama, öğrenciye doğrudan bilgi vermek yerine bilgi kaynağına nasıl ulaşabileceği konusunda yardım etme, rehberlik yapma ve öğrenciyi sürekli güdüleme görevleri düşmektedir. Yapılandırmacılık, öğretimle ilgili bir kuram değil; bilgi ve öğrenme ile ilgili bir kuramdır ve bu kuram, bilgiyi temelden kurmaya dayanır. Özellikle geleneksel sınıf ortamında öğrenme, ezbere ve bilginin tekrarına dayanır; oysa yapılandırmacılıkta bilginin transferi, yeniden yapılandırması söz konusudur. (Yapıcı, 2007)

Bir eğitim sistemini oluşturan temel öğelerin başında öğretim programı gelmektedir. Çünkü öğretim programı; öğretim sürecine kimler katılacak, neleri öğrenecekler, nasıl öğrenecekler ve ne zaman öğrenecekler sorularını cevaplandırarak şekilde tasarlanmaktadır. Dolayısıyla, eğitimde reform çalışmaları öğretim programları üzerinde yoğunlaşmaktadır. Öğretim programı, öğrenilecek konu alanları ve disiplinleri açıkladığı gibi programın

Geleneksel eğitim yaklaşımlarının yetersiz kaldığı bilgi ve teknoloji çağında, çoklu zekâ kuramı ve yapılandırmacı eğitim yaklaşımları ön plana çıkmaktadır. Bu yaklaşımlarla eğitim sürecinde, öğretmen merkezli anlayışla öğrencinin davranışını değiştirmek yerine, öğrenci merkezli anlayışla öğrencinin zihinsel becerilerini geliştirmeye ve bilgiyi yapılandırmaya ağırlık verilmektedir.

uygulanmasında, programa katılan öğrencilerin ve öğretmenlerin görev ve sorumluluklarını da açıklamaktadır. Bir öğretim programında öngörülen öğretimsel uygulamaların başarılı bir şekilde gerçekleşmesinde öğretmen önemli bir role sahiptir. Bundan dolayı, öğretim programlarının yeniden yapılandırılması sürecinde öğretmen ve öğrencilerin program içindeki rolleri de yeniden tanımlanmaktadır.

Günümüzde hızla gelişen bilim ve teknoloji, eğitimin her alanını etkilemekte ve özellikle eğitim yaklaşımlarında köklü değişimleri zorunlu kılmaktadır. Geleneksel eğitim yaklaşımlarının yetersiz kaldığı bilgi ve teknoloji çağında, çoklu zekâ kuramı ve yapılandırmacı eğitim yaklaşımları ön plana çıkmaktadır. Bu yaklaşımlarla eğitim sürecinde, öğretmen merkezli anlayışla öğrencinin davranışını değiştirmek yerine, öğrenci merkezli anlayışla öğrencinin zihinsel becerilerini geliştirmeye ve bilgiyi yapılandırmaya ağırlık verilmektedir.

Gerçek bilgi akıl ve sezgi olmak üzere iki esasa dayanmaktadır. İbn Tufeyl'e göre bilgi deneyin akıl ile ve aklın da sezgi ile uygunluğudur. İnsan gerçeğe ulaşırken, hem parçalardan bütüne (tümevarım), hem de bütünden parçalara (tümdengelim) yani akıl yürütme yolunu da aşarak kendi içinde bulunan sezgi gücünü kullanma aşamalarını gerçekleştirir.

İbn Tufeyl Öğretisi (1106–1186)

Ortaçağ'da yaşayıp dünyaya ışık saçan düşünürlerden biri hiç şüphesiz İbn Tufeyl'dir. Endülüslü filozof İbn Tufeyl'in tam ismi Ebubekr Muhammed İbn Abdulmelik İbn Muhammed İbn Tufeyl el Kaysi'dir. Batı dünyasında Abubacer unvanıyla tanınmaktadır. "Ruhun Uyanışı" (Hayy Bin Yakzan) adlı romanı ile İbn Tufeyl, bilgi ve varlık nazariyelerinde ortaya koyduğu gibi insanın kendi başına, "insan-ı kâmil" aşamasına ulaşabileceğini tüm açıklığıyla göstermiştir bize... Romanın kahramanı olan Hayy'yı, bütün ömrünü geçirdiği ıssız bir adada canlandırır.

Dünyada felsefi romanın olduğu kadar Robinsonad roman türünün de ilk örneği olan Hayy bin Yakzan, Batıda değişik dillerde tercüme edilerek çokça yayımlanmıştır. Maalesef, ülkemizin aydınları kendi değerlerini kuran

bu türden eserleri bizlere kazandırmayı yüzyıllar sonra ve yine Batı yaptıktan sonra başarabilmiştir (!). (Önköl, 2002)

İbn Tufeyl'e göre eğitim bir arayıştır ve 'aramak' iki yönlü bir çabayı gerekli kılar. Birincisi gözlem ve deneylerle pekiştirilen düşünme (tefekür) ve ikincisi ise arınmadır. Düşünme nesneler dünyasından başlayarak adım adım en yüce gerçek olan Allah'ın bilgisine ulaşmaya kadar aklın bütün imkânlarına son aşamasına kadar kullanmaktır. Arınma ise ulaşılan bilginin hayata geçirilmesini sağlayan sezgiye (keşf ve ilham) ve Allah'ta yok olmaya ulaşmak için nefsi ve ruhu veya bir başka deyişle Allah'ın tecelli yeri olan kalbi dünyevî ilgi ve eğilimlerden, bu tür kir ve pisliklerden temizleme çabasıdır. (Küken, 2006)

Gerçek bilgi akıl ve sezgi olmak üzere iki esasa dayanmaktadır. İbn Tufeyl'e göre bilgi deneyin akıl ile ve aklın da sezgi ile uygunluğudur. İnsan gerçeğe ulaşırken, hem parçalardan bütüne (tümevarım), hem de bütünden parçalara (tümdengelim) yani akıl yürütme yolunu da aşarak kendi içinde bulunan sezgi gücünü kullanma aşamalarını gerçekleştirir. İbn Tufeyl'in "Hayy İbn Yakzan" isimli romanında da duyu bilgisi, akıl bilgisi ve sezgi bilgisi sırasıyla ele alınmıştır.

İbn Tufeyl öğretisiyle uzun süre tartışmalara sebep olan başlıca üç sorunu çözümlemeyi amaçlamaktadır:

1-İnsan kendi başına hiçbir eğitim görmeksizin, doğayı inceleyerek düşünme yoluyla "insan-ı kâmil" (yetkin insan), aşamasına ulaşabilir, insani nefis faal akıl ile birleşebilir.

2-Gözlem, deney ve düşünme yoluyla edinilen bilgiler vahiy yoluyla gelen bilgilerle çelişmez; yani felsefe ile din arasında tam bir uygunluk vardır.

3-Mutlak bilgilere ulaşmak bütün insanların başarabileceği bir şey değildir. Mutlak bilgilere ulaşmak ve hakikate yaklaşmak bireysel bir olaydır. (Küken, 2001)

İbn Tufeyl bu üç sorunu eğitici felsefi romanı "Hayy İbn Yakzan" adlı eserinde bir olay örgüsü içinde açıklamaktadır! "Hayy İbn Yakzan" adlı romanın kahramanı olan Hayy, bebekken ıssız bir adada bir ceylan tarafından bulunmuş, ceylan onu kendi yavrusu gibi beslemiş büyütmüştür. Kitapta Hayy'ın gelişim sürecinden bir bilimsellik içinde bahsedilmekte; çevresini tanıma, yakalama, agulama, konuşma, emekleme, yürüme, ellerini etkili bir biçimde kullanma gibi gelişim aşamaları zamanına uygun olarak kitapta verilmektedir. Bu durum bizi İbn Tufeyl'in çocuk gelişimi ve eğitimi çok iyi irdelediği ve gelecek nesillere önemli bilgileri miras bıraktığı bilgisine ulaştırıyor.

İbn Tufeyl'in Batı Eğitimine Etkisi

İbn Tufeyl'in tanındığı tek eser "Hayy İbn Yakzan" isimli felsefi eğitim romanıdır. Bu romanın içinde barındırdığı eğitim felsefesi sonraki yüzyıllarda yaşayan birçok filozofu etkisi altına almıştır.

İbn Tufeyl'in "Hayy İbn Yakzan" adlı eserinin etkileri günümüze kadar gelmiştir. İbn Tufeyl'den önce İbn Sina (980–1037) da aynı başlık altında bir eser kaleme almıştır. İbn Sina'nın işraki felsefesi (Aydınlanma felsefesi) bir anlamda geçiş yaptığı bu eserden, İbn Tufeyl'in faydalandığı özellik; öncelikle kişilerin adlarıdır. İbn Tufeyl, felsefi romanın girişinde işraki hikmete ve İbn Sina'nın kıssalarına atıf yapmaktadır. İbn Tufeyl'in eseri özgün bir eser olup hiçbir şekilde İbn Sina'nın kıssasının basit bir genişletilmesinden ibaret değildir. Buradan hareketle daha önceleri Hayy İbn Yakzan'ın İbn Sina tarafından da yazıldığı ancak söz konusu iki eser arasında felsefi açıdan farklılıklar olduğu aşikârdır. (Küken, 2003)

İbn Tufeyl bu kitabıyla ne kadar iyi bir tıpçı ve tabiatçı olduğunu bize göstermekte; gözlemlerde ettiği bilgileri deneyle uygulayarak akıl bilgisine, kalbini arındırıp aklını kullanarak insanı kâmil aşamasına, sezgi bilgisine ulaşan Hayy'ın yaşadıklarıyla doğaya dayalı ve bireyin etkenliğini savunan öğretisini ispatlamaktadır. İşte bu şekilde oluşup yetişkin kıvama gelmiş olan bir insan, içinde olduğu evreni tanıyıp öğrenmede, deneyimleri ve sadece kendi düşüncesiyle yol alır.

İbn Tufeyl öğrenme aşamalarını insanın gelişmesiyle paralel olarak yedişer sene aralıklarla yedi dönemi anlatmayı amaçlamıştır. Hayy'ın gelişim sürecini aktarırken bu dönemlere uygun özelliklerle aktarmaktadır. İbn Tufeyl'in insanın doğal gelişim ve eğilim süreçlerine göre eğitimi 7 ana kademe halinde geliştirmesi bir yandan da Jean Jack Rousseau'nun gelişim aşamalarını beş kademe içerisinde incelemesine benzer. İki filozofun da doğal ortamda bireyin faal olduğu eğitimi savunup, çocuk gelişimini dönemlere ayırması öğretileri arasındaki büyük benzerliği ortaya koymaktadır. Ancak İbn Tufeyl ile J.J.Rousseau tabiat içinde doğal eğitimi savunurken aralarındaki fark İbn Tufeyl'de bir başka insan olarak öğretmenin olmaması, insanın sadece tabiat aracılığıyla ve kendi doğal yatkınlıklarıyla eğitilmesidir. Rousseau ise doğa, insan ve eşyayı öğretici olarak görmektedir.

Sonuç ve Önerileri!

Sonuç olarak; bir ülkenin eğitim gerçeğinin temel zeminini eğitim felsefesi oluşturur; onun üzerine eğitim politikaları şekillendirilir; eğitim politikalarına dayanarak eğitim planlaması somutlaştırılır; eğitim planlamasıyla da eğitim uygulamalarına meşruluk kazandırılır. Görüldüğü gibi eğitim gerçeğinin temel bağlantı kategorilerinin temelinde eğitim felsefesi bulunmaktadır. Ancak,

sorun, toplumsal yapıya ve insan gerçeğine uygun eğitimin ne olduğuna ilişkin felsefi yaklaşımların tartışılmaması ve buna bağlı olarak da doğru politikaların oluşturulamamasında düğümlenmektedir.

Eğitim ve öğretim sürecinde bireyi yönlendiren, rehberlik eden ve ona doğru davranış kazandıran öğretmendir. Ektiğini en geç biçen çiftçi öğretmendir. Hekim hastasının iyi olup olmadığını görür. Komutan ya zafer ya yenilişle neticeye ulaşır. Yalnız öğretmenlerdir ki, zaferini görmek için birkaç nesil beklemek zorundadır. Ama bu bekleyiş haki bir değişim içindir.

Eğitim, bireyin içinde yer aldığı çevrede, kendisi dışındaki bütün nesne, kurum ve bireylerin, onun üzerindeki zihinsel, duygusal, sosyal yönlerden etkilerini ifade etmektedir. Son bilimsel ve teknolojik gelişmeler ve artan eğitim istemleri karşısında eğitimin bir inceleme konusu olarak ele alınması kapsam ve yönteminin bilimin somut sınırları ve hedefleri üstündeki düzeyde geliştirilmesi bugün çağdaş eğitim anlayışının gündemindedir.

Bugün Doğu ve Batı arasındaki Eğitim Felsefesi arasındaki en önemli fark, batılılar önceden planlayıp öğretmen açığını karşılarken, İslam Dünyasında ise planlamadan ve öğretmen eksikliğini hesaba katmadan eğitim ve öğretime devam edilmektedir. Bir başka fark ise Batılılar meseleye biraz daha pedagojik bakarken ülkemizde eğitim meselesine ideolojik bakmaktadır. Buna en çarpıcı örnek; Türkiye'de sekiz yıllık zorunlu eğitime geçerken planlama ve öğretmen eksikliğini hesaba katmadan bir gecede sekiz yıllık zorunlu eğitime ideolojik tasarlanarak geçilmiş olmasıdır. Değilse zorunlu eğitimin sekiz yıl olması elbette önemlidir ve gereklidir.

Eğitim sistemimiz ve felsefemiz, tek form ve tek yön üzeri-

ne oluşturulamaz. Eğitim sistemi tasarımı hükümetlere göre değil uzun vadeli pedagojik planlama ile tasarlanmalıdır. Eğitim felsefemizin bir yanlılığı da, tarihimizde gerçekleştirdiğimiz eğitim formlarımızın nasılinı ve niçinini araştırmadan reddetmiş olması ve bunun yerine yine aynı süzgeçten geçirmeksizin batılı formalı kabullenmiş olmasıdır.

Günümüz eğitimi belki fertteki gücü işlenebilir kılıyor, verimi artırıyor, ama onları daha insanı yapmıyor. Bugün dünyada batı merkezli uygulanan eğitimin amacı daha erdemli, daha insanlı ve daha yardımsever insanlar yetiştirmeye değil, daha çok verim almaya, sanayinin çarklarının daha hızlı dönmesine göre ayarlanmıştır. Bu açıdan bakıldığında eğitim felsefemiz yeniden gözden geçirilerek sorgulanmalıdır.

Kaynakça:

- * Demirel, Ö. (2006), *Eğitimde Program Geliştirme*, Pegem Yayıncılık, Ankara
- * Dewey, J. (1966), *Tecrübe ve Eğitim*, Çev: Fatma Başaran, Fatma Varış, Ankara
- * Erden, M.(1998), *Eğitimde Program Değerlendirme*, Anı Yayınları, Ankara
- * Gürsoy, Kenan, (2009), *Bir Felsefe Geleneğimiz Var mı? Nesil Yayınları*, İstanbul
- * Kozma, R.B. (1994), *Will Media Influence Learning? Reframing The Debate*, *Educational Technology Research And Development*, 42(2), 7-19
- * Küken, G. (2001), *Ortaçağda Eğitim Felsefesi*, Alfa Yay, İstanbul
- * Küken, G. (2006), *Yeni ve Yakın Çağda Eğitim Felsefesi*, HAYEF Yayınları, İstanbul
- * Pratt, D.(1980), *Curriculum:Design And Development*, San Diego:Harcourt Brace Jovanovich Pub
- * Sönmez, V. (1989), *Program Geliştirmede Öğretmen El Kitabı*, Anı Yayın Evi, Ankara
- * Tozlu, N. (2003), *Eğitim Felsefesi*, MEB Yayınları, Ankara
- * Uçar, M. (1999), *İlköğretimde Ders Araç-Gereçleri Kullanımı Konusunda Öğretmen Görüşlerinin Değerlendirilmesi*, Akdeniz Üniversitesi, Sosyal Bilimler Dergisi, Sayı:3, Antalya
- * Ülken, H.Z. (1967), *Eğitim Felsefesi*, Ülken Yayınları, İstanbul
- * Ülken, H.Z. (1991), *İslam Düşüncesinin Batıya Etkisi, İslam Düşüncesi Tarihi*, Editör: M. M. Şerif, İnsan Yayınları, İstanbul
- * Yapıcı, M. (2007), *Yapılandırmacılık ve Sınıf, İlköğretimci Öğretmen Dergisi*, Sayı:8

Taşkın TUNA

Fizik Yüksek Mühendisi, Araştırmacı, Yazar

Daha çok bilinmeyenlerimiz var. Zaten işin sonuna gelseydik, bilim biterdi ki o zaman da Yüce Yaratıcının sonsuz ilmine ters düşerdik. Bence fiziğin üzerinde durduğu en önemli konular bugün için; boyut kavramı, parçacık fiziği ve kuantum teoremi ile izafiyet teorisini birleştirme çabalarıdır. Buna “Her Şeyin Teorisi” adını veriyorlar.

M.A.- İnsanoğlu, kâinat hakkında çok şey biliyor. Neyi bilmediğimizi bilmemiz mümkün değil. Fakat insanoğlu, bildiklerinden yola çıkarak daha neleri öğrenebileceğinin imkân ve ihtimal dâhilinde olabileceğini tahmin edebilir.

Öğreneceklerimiz hayatımızı nasıl etkileyecek ve neleri değiştirecek?

T.T. - Gerçekten son 50-60 yıldır bilim ve teknolojiye atılan adımlar ve keşifler, tüm insanlık tarihinde kaydedilmiş tüm bilimsel buluşların, kemiyet ve keyfiyet olarak çok üstündedir. Daha çok bilinmeyenlerimiz var. Zaten işin sonuna gelseydik, bilim biterdi ki o zaman da Yüce Yaratıcının sonsuz ilmine ters düşerdik. Bence fiziğin üzerinde durduğu en önemli konular bugün için; boyut kavramı, parçacık fiziği ve kuantum teoremi ile izafiyet teorisini birleştirme çabalarıdır. Buna “Her Şeyin Teorisi” adını veriyorlar. (Theory of Everthing TOE)

M.A. - ‘Tabiatın en normal olarak kabul edilen olgu, anormal olayların olmasıdır.’ deniliyor. Bunca anormalliklere rağmen sistemin aksamadan işlemesinin anlaşılabilir bir açıklaması mutlaka olmalı.

T.T.- Bu tanımları daha çok Meteorolojiden verirler. Derler ki. “Meteorolojide en normal şey havaların anormal gitmesidir.” Bu yargı tastamam doğrudur. Evrende anormallik yoktur, sadece bir çeşit “dalgalanma” vardır. Tıpkı sosyal olaylarda olduğu gibi. Yıldızlar parlar, sonra söner.. Evren genişler ve soğur.. Ağaçlar meyve verdikten sonra ölürler. Azgın sulardan sonra her taraf yemyeşil bitkiler ve rengarenk çiçeklerle süslenir. Mevlana ne der bilir misiniz? “Bulutlar ağlamazsa yeşillikler nasıl güler?” Ancak sürekli olarak ağlamak yoktur. Tıpkı devamlı olarak gülme olmayacağı gibi. Tam bir dalgalanma!

M.A. - Tabiatdaki bazı olumsuzluklar, insanoğlu’nun kendi hatâlarının ürünü. En azından, hangi hataların işlenmesi halinde hangi olumsuzlukların yaşanacağı biliniyor. Bu bilgileri kullanma ferâseti Cenab-ı Allah’ın biz kullarına verdiği en büyük nimet olsa gerek. Öyle değil mi?

T.T. - Çok doğru! Eğer siz yerleşim alanlarını nehir kenarlarında inşa eder, toprak kaymasının olacağı yerlere gecekondular yapar, deprem bölgesine dayanıksız evler yerleştirirseniz bu, “Sünnetullah” karşı gelmek olmaz da ne olur? Sünnetullah; Evren yasalarıdır ve bilindiği gibi bu yasalarda asla ve asla değişiklik olmaz! Yüzme bilmeyenin denizde boğacağı gibi..

M.A. - Çevre hakkında neler söyleyeceksiniz? Cenab-ı Allah bize tertemiz bir çevre verdi. Onu biz kirleniyoruz. Kirli çevrelerde temiz insanlar yetişemeyeceğine göre, insanoğlu da giderek kirleniyor. Gidişin sonunu nasıl görüyorsunuz?

T.T. - Havanın Karbondioksit gazı ile kirlenmesi küresel ısınma veya iklim değişikliği denilen bir sorunu da beraberinde getiriyor. 7 milyar-

lık dünya nüfusu; temiz hava, temiz gıda ve temiz su istiyor ama, bir taraftan da insanlık enerjiye, eğitime, sağlığa ve teknolojiye ayak uydurmak zorunda. He şeyde olduğu gibi bunda da "denge" unsuruna dikkat ekmek gerekiyor.

M:A. - Dünyamızda yaşanan iklim değişikliklerinden ve hayatımızda meydana getireceği değişikliklerden söz eder misiniz?

T.T. - Eğer dikkatli ve titizlikle hazırlanacak bir önlemler paketi tüm dünyada göz ardı edilirse, geleceğimiz tehdit altındadır.

M.A. - Toprağın veriminin azalmasına da bizler sebebiyet veriyoruz. İnsanoğlu bu ve benzeri tahribattan vazgeçmez ise nelerle karşılaşır?

T.T. - Toprak; aşırı suni gübreleme, asit yağmurları ve erozyon ile, hayatini günden güne kaybediyor. Toprak her yönden; nereden bakılırsa bakılsın aslında canlı bir varlıktır. Orman yangın-

ları toprak altı ve üstündeki milyonlarca canlıyı bir anda yok ediyor. Toprak bizim "sadık yarımızdır".

M.A. - Ozon tabakasının delinmesinden söz ediliyor. Nasıl deliniyor?

T.T. - Aslında halk arasında buna "delinme" deniyorsa da, bilimsel anlamda bir "incelme" var! Ozon gazı yerden 20-50 km yukarıda bulunan çok çok önemli bir kuşak. Güneşten gelen mor ötesi ışınların yeryüzüne inmesine müsaade etmiyor.

M.A. - Delinmenin sonuçları ne olur?

T.T. - Özellikle deri hastalıkları ile göz hastalıkları gibi bilinen veya bilinmeyen bazı olumsuzluklara sebebiyet verir.

M.A. - Kâinatın 'Big Bang' denilen olayla oluştuğu söyleniyor. Bu konuyu açar mısınız?

T.T. - Big Bang ya da dilimize çevrilen ifadesiyle "Büyük Patlama" ile madde, enerji ve zaman

"Kâinatta herkes herkesten ve her şeyden sorumludur."

hiçlikten, yokluktan yaratılmıştır. Zaman da tıpkı madde gibi bu sıfır saniyenin alt dilimlerinde yaratılmıştır. Buna en açık tanımı ve tanımla yaratılma adı verilir. Oluşum - bozuluş gibi içi boş laf kalabalığına gerek yoktur. Bu konuda artık en küçük bir kuşku ve tereddüt yoktur. Big Bang kanıtlanmış delilleriyle en katı yürekleri bile dağlayan en gerçek ve yalın sonuçlarıyla 20.Yüzyılın en önemli ispatıdır! Bu gerçek, kalpleri iman nuru ile parlayan müminlerin tertemiz ruhlarını serinletmektedir.

M.A. - Darwin'in 'Evrimsel Teorisi' hakkında neler söyleyeceksiniz?

T.T. - Her nedense bizdeki bazı bilimciler evrime karşıt gö-

rüşte olan bilimcileri safsata yapmakla suçlamakta üstelik, “şarlatan, yobaz, gerici...” gibi sıfatlarla aşağılamaktadırlar. Bunların yabancı literatürlerden haberi bile yok! Evrim tezini destekleyenler olduğu gibi, bu tezi kabul etmeyen ve evrime karşı çıkan ve üstelik bu çıkışlarını bilimsel verilere ve delillere dayandıran çok sayıda batılı bilim insanları vardır. Son olarak dünyanın dört bir köşesinden seçkin ve saygın bilim adamları, araştırmacılar, Evrim teorisine karşı çıktıklarını beyan eden bir bildiri yayınladılar. Bunların sayısı tam 400 adet. ABD’de, İngiltere’de, Rusya’da Kanada’da Macaristan’da Brezilya’da, Avusturya’da ve Avustralya’daki ünlü üniversitelerde görev yapan 400 araştırmacı profesör evrimin ortaya attığı sözde kanıtları yeterli bulmuyor ve bunları eleştiriyor. Son olarak ABD’de “Darwin’in Kara Kutusu” adında bir biyokimya profesörünün kitabı çok satılan kitaplar arasına girdi. Bu kitap evrim tezini teker teker ele alıp bilimsel açıdan çürütüyor. (Bkz. Google’de/ Akıllı Tasarım)

M.A. - Kâinata her şey gerçek midir?

T.T. - Gerçek veya eski deyişle, mutlak hakikat, içinde bulunduğumuz bu Kâinata yer almaz! Yaratılmış olan her nesne, “esfeli safilin” denilen aşağıların aşağısı olan bu dünyaya inmiş olduğuna göre, mutlak hakikatten söz edilemez. Mutlak hakikat sadece ve sadece Yaratıcı’nın vasfıdır. Belirli bir ömre sahip olması nedeniyle tüm yaratılanlar, fânidirler. Fânî sıfatı ile vasıflanmış bir nesnenin mutlak değil; izafi (görelî) olması kaçınılmazdır. Nitekim ünlü sufiler, bu Kâinatı, “hayâl” olarak görürler. “Gölge” diyenler de vardır! Hepsî de doğrudur.

M.A. - Kâinatın en mükemmeli insan mı?

T.T. - İnsan, yaratıkların arasında en mükemmel ve en mükerremidir. Çünkü tüm esmaların tecellisine mazhar ve muhatap olmuş ve bu nedenle de “en şerefli” ünvana hak kazanmıştır. Ayrıca “Ahsen-i takvim” olarak ta en güzel yaratılmıştır. Bence insanın, diğer mahlûkların en şerefli konumunda olması, onun “îrfaniyet” konusunda üstün bir potansiyel güce sahip olmasındandır. Ne mutlu onlara!

M.A. - İnsanın kâinattaki yeri ve önemini açıklar mısınız?

T.T. - “Kainatı insan için insanı da kendim için yarattım” şerefli sözü sanırım bu soruyu en açık bir biçimde açıklayacaktır. “Ne varsa âlemde örneği var Ademde” sözü de Kâinatla insan arasındaki bağı vurgulayan çarpıcı bir ifadedir. Kâinatla insan iç içedir, yan yanadır. Her şey her şeyle ilgili, ilişkili ve ilintilidir. Üstelik her şey; her şeyle etkili, tepkili ve dengelidir de!

M.A. - Mükemmel yaratıldıysa sorumlulukları da var demektir, değil mi?

T.T. - Bu sorumluluğun başında hiç kuşkusuz Allah’a kul olmanın üstün fazileti ve mazhariyeti gelir. İnsanların Allah’a ibadet etmesini Kur’an emrediyor. Bu ibadetten murad, herhalde Allah’ı bilmek, tanımak; Onun Peygamberini bilmek ve tanımaktan geçer. Bunun aslı da “îrfaniyettir.” Allah’a ârif olmak, bilimin en son basamağıdır.

“Ne varsa âlemde örneği var Ademde”

M.A. - İnsan doğar, büyür ve ölür. Kâinat da ‘Kıyâmet’ ile son bulacak ve zamanı bilinmiyor. Fakat Kıyâmet ile ilgili olarak bilinen şeyler var, değil mi?

T.T.- Bilim, Evrenimizin kapalı veya açık olması ihtimalinden birini seçmek için çok uğraş veriyor. “Kapalı” bir evren modeline göre, Evren gün gelecek genişlemesini durduracak ve kendi içine kapanacak! “Açık” Evren modelinde ise, genişleme sonsuz zaman sonrasına kadar devam edecek. Bilimcilerin pek çoğu evrenimizin günün birinde kendi içine kapanacağını haber veriyor. İşte kıyâmet budur. Bazı din bilginlerimiz kıyâmeti sadece dünya ve güneş boyutlarına indirgiyorlar; ancak, bence bu küçük ölçekte bir kıyâmettir. Başka bir anlatımla Dünya yok; Güneş ve gezegenler yok; lâkin Kâinat hâlâ devam etmekte! Bu görüşe katılmıyorum. Kâinat tüm boyutları ile kıyâmeti yaşayacaktır!

M.A. - İnsan, hayatı boyunca bilgiye koşar. Bilmeye nereden başlamalı ki koşu saadetle sona ersin?

T.T. - Bu koşunun bir son durağı yoktur ki sona erelim. Sadece elden ele, nesilden nesile bilim süreli bir gelişim halinde olacaktır.

M.A. - Bütün bu gerçekleri öldüren en büyük gerçek hakkında neler söyleyeceksiniz?

Bir tek; ama tek bir Hakikat vardır: O da yüce Allah’ın Zâtı, Sıfatları ve isimleridir! Gerisi sadece ayrıntıdır!:

T.C.
MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI YILIN KALİTELİ OKULU
TÜRKİYE 2.si

* MERAM ÖZEL GENÇLİK İLKÖĞRETİM OKULU

Eğitime olan aşkımızla, öğrenmeyi öğreterek,
ülkesine ışık tutacak gençliği **gençlik**'te yetiştiriyoruz.

GENÇLİK EĞİTİM KURUMLARI

BİR SORUN MU VAR?

Allah'ın verdiği akıl ve sabırla öncelikle kendi sorunlarımızı devamında da bütün insanlığın sorunlarına çözüm bulabiliyoruz. Karşılığında -eğer her işimizi Allah'ın rızasını kazanmak için yapıyorsak- Yaratıcımızın rızasını kazanabiliyoruz.

Sorun; çözülmesi gereken durum, sıkıntı veren, düşünüp çözümlenmesi, konuşulup bir sonuca bağlanması gereken durum, problem ve mesele gibi anlamlara gelir. Sorun; kişinin bizzat kendisi veya çevresi ile yaşanmaktadır.

Sorunları çözmek için çeşitli yöntemler kullanılmaktadır. Problemlerin çözümünde tek yol yoktur, birçok yol vardır. Allah'ın verdiği akıl ve sabırla öncelikle kendi sorunlarımızı devamında da bütün insanlığın sorunlarına çözüm bulabiliyoruz. Karşılığında -eğer her işimizi Allah'ın rızasını kazanmak için yapıyorsak- Yaratıcımızın rızasını kazanabiliyoruz. Böylece de temiz, fitne ve fesadın olmadığı bir çevrenin oluşmasını sağlamada önemli katkılar sağlayabiliyoruz.

Öncelikli olarak insan; kendi ile Yaratıcısı arasındaki sorunu düzeltmelidir.

Kader ve kazaya iman, insanın yaratıcısıyla sorunlarını çözmede ilk yardımcı unsurdur. Kişiler "Olur ki hoşlanmadığınız bir şey sizin için hayırlı olur. Olur ki sevip arzu ettiğiniz bir şey sizin için şerli olur. Doğrusu Allah bilir, siz bilmezsiniz." (Bakara Suresi, 216) ayetini idrak ettiğinde sorunlar karşısında bilinçli olurlar.

İnsan; kendisi ile olan sorunu düzeltmelidir.

İnsan; ailesi, çevresi, diğer insanlarla olan sorunlarını halletmelidir.

Ancak sorunlar birbiriyle karıştırılmamalıdır. Öncelikle sorunun farkına varmak önemlidir.

Sorunu sorun etmeyene yapabilecek bir şey yoktur. Sorunlarımızı daha kolay halletmek için şu sıralamayı takip etmek işimizi kolaylaştırabilir.

Biz bu yazımızda çocuklarımızla olabilecek sorunları örnek aldık. Eğitimi olarak da bir model sunduk. Bu bir modeldir, bu yolla bütün sorunlar için aynı yol izlenebilir. Sadece muhatabımız değiştirilerek aynı sıralama takip edilebilir.

1- Sorunu tespit edip tanımlamalıyız.

Sorun var mıdır? Varsa, nedir? Mesela, "Çocuğum ders çalışmıyor. Sınıf veya sınav başarısından endişeliyim.", "Kardeşimin anne – babasına ve akrabalarına Allah'ın emrinin dışında davranması nedeniyle Allah'ın gazabına uğrayacağı endişesi içindeyim"... vb. gibi problemi tespit, teşhis ve tarif etmek kadar, problemin durumunu ve bağlantılarını ortaya çıkarmak da çözüm için önemlidir.

2- Çözüm yollarını oluşturup bunları ortaya koymalıyız

Pek çok olası çözüm yolları bulunmalı ve bunlar not alınmalıdır. Mesela, ders çalışma alışkanlığı kazanması için neler yapabiliriz? Karşımıza alarak konuşabiliriz. Beraber ders çalışabiliriz. Güven duyduğu bir rehber öğretmenle görüştürebiliriz. Psikologdan yardım alabiliriz. Ona dersi sevdirecek bir öğretmenle ders çalışmasını sağlayabiliriz...

Hangi metodun kullanılacağını tespit etmeliyiz. Sorunu parçalayarak çözmek işimizi kolaylaştırır.

3- Bulduğumuz çözüm yollarını değerlendirmeliyiz

Yukarıda ortaya konulan çözüm yolları bir bir değerlendirilip çocuğumuzla birlikte ele alarak ortak kararlar almalıyız. Çözümme çocuğumuzun düşüncelerini

de katarsak hem daha verimli sonuçlar alırız hem de çocuğumuzun sorun çözme yeteneğine yardımcı oluruz. Çözüm aşamasında sorunları kısa orta ve uzun vade planlamak çözüme daha kolay ulaşılmasını sağlar.

4- En iyi çözüm yolunun hangisi olduğuna karar vermeliyiz

Bu yollardan en iyi ve etkin olanı uzlaşılarak karara bağlanmalıdır. Özellikle çocuğun bu kararı benimsemesi ve güvenmesi gereklidir.

5- Bulduğumuz çözümü uygulamaya koymalıyız

Vakit geçirmeden ve iş sonuçlandırılmadan çözüm için uygulamaya geçmeliyiz. Çözümün bize uyup uymadığı görülmelidir. Mesela, güvendiği rehber öğretmenle görüşme kararı alındı. Hemen planlaması yapılmalıdır, icraata konmalıdır. Planda çocuğun fikri de alınmalıdır.

6- Çözümün değerlendirilmesi

Yukarıdaki maddelerin uygulanması işimizin halledilmesi anlamına gelmez. Çözüm aşamasında karşılaşıcağımız bazı aksaklıklar çözümü erteleyebilir. Sorunu gerçek anlamda çözüp çözmediği gözlemlenmelidir. Eğer sorununuzla ilgili çözüme ulaşamadıysanız size tavsiyemiz aşamalarınızı tekrar gözden geçirmeniz, yeni kararlar almanız ve yeni çözüm yolları denemenizdir. Burada unutmamanız gereken unsur ise yetişkin bir birey gibi çocuğunuzu karşınıza alıp "Sen bu konuda ne düşünüyorsun? Sence bu çözüm yolu uygun mu? Daha neler yapabiliriz?" gibi sorular sorup çocuğunuzu çözüm yoluna katmamızdır. Bu çocuğunuzun kendini gerçekleştirmesi için en önemli yaşam tecrübesidir. Sorunlu olan çocuk değil yetişkin bir bireyse eşit olduğu ve birlikte halledileceği düşüncesi ve

Kader ve kazaya iman, insanın yaratıcısıyla sorunlarını çözmede ilk yardımcı unsurdur. Kişiler "Olur ki hoşlanmadığınız bir şey sizin için hayırlı olur. Olur ki sevip arzu ettiğiniz bir şey sizin için şerli olur. Doğrusu Allah bilir, siz bilmezsiniz."

rilerek yakınlaşma ile çözüme ilk adım atılmış olur. Sorunları çözüme yerine uzak kalmak asla bir çare değildir. Kişilere bir şey kazandırmaz.

Uygulanan veya uygulanmayan bir çözüm olup olmadığı görülerek not tutulmalıdır. Çözüm olmamışsa diğer yollar denenmelidir. Her safhada gelinecek durum ve sonuçları yazılmalıdır. Bu başkalarına rehberlik etmede veya olumlu ve olumsuz sonuçları görmede yardımcı olur.

Yeter ki taraflar ve araçlar samimi olsun, emniyet ve güven ortamı tesis edilsin. Yalan, kayırma ve çıkarıcılık işe karıştırılmaz ise, hayatta çözülemeyecek problem yoktur. Sorunlardan çıkar sağlayan ve kendini tatmin eden taraflar nedeniyle çözüm yolu bazen tıkanmaktadır. Dışarıdaki fesatçı ve kindar kişilerin etkilerine kapılan zayıf karakterli kişilerin sorunları kolay kolay halledilmediği de bir vakiydir. Buna rağmen sorunları çözmek için bütün yollar denenmelidir. Çözüm yollarını ve metodlarını iyi takip etmek gereklidir.

MİKROTERMİNOLOJİK BİR ELEŞTİRİ VE MAKRO-REALİST BİR ÖNERİ

Eskiler, bizim bu gün “eğitim ve öğretim” dediğimiz faaliyete “talim ve terbiye” diyorlardı. Elbette “talim ve terbiye” ifadesinin anlamı ile “eğitim ve öğretim” ifadesinin anlamı kıyaslanamaz. Zira “talim ve terbiye” ifadesi çok daha derin, sıcak, köklü ve ihtişamlı esintiler barındırmaktadır. Oysa eğitim ve öğretim ifadesinde bu sıcaklık ve bu ihtişam gözlenmemektedir.

Eğitim

“Eğitim” kelimesinin ifade ettiği mana aşağı yukarı şu şekilde ifade edilebilir: Bir şeyi eğmek, bükmek, şekil vermek. Yani zati itibarıyla fiziksel bir müdahalede bulunarak bir nesneye, cisme ya da varlığa biçim kazandırmak ya da kazanmış olduğu biçimi bükerek, eğerek, istenilen şekle getirmek. Evet, eğitim kelimesinin anlam genişliği aşağı yukarı bunları ifade etmektedir.

Öğretim

“Öğretim” kelimesinin anlamı ise, bir varlığa belli bir bilgiyi veya beceriyi öğretme faaliyeti olarak tarif edilebilir. Bu iki kelimenin birlikte kullanıldığı yerde ifade edilen anlam ise ülkemizin eğitim ve öğretim anlayışını belirtmektedir.

Ülkemizde eğitim, amaçlanan bir “ideoloji”yi kazandırmak için verilmektedir. Bu yüzden de başına “milli” kelimesi eklenen ancak bu kelimeyle kastedilen anlamın tam tersi bir amaç içeren eğitim “kavimsel” bir şekil almış ve tek bir şahsı idolleştirmek amaçlanmıştır. Bu amaca yönelik olarak da ilk, orta ve yüksek diye bö-

lülere ya da kademelere ayrılmış bulunmaktadır. Eğitim kavramının ifade ettiği anlam dikkate alındığında daha çok ilk ve orta kısımlarda bu amaca yönelik uygulamalar yapılmaktadır. Yüksek denilen kademe ise eğitimden ziyade öğretim meselesiyle ilgileniyor görünmektedir.

Aşırı Bilgi Yükleme

Ülke insanının çocuklarına eğitim adı altında “evrensel standartlarda doğru olmayan” ve “bugünün dünyasında” hayatta kalmayı kolaylaştırmayan bir kısım bilgi ve uygulamalar verilmektedir. Özellikle matematik, fizik, kimya gibi fen bilimine ait “uzmanlık” gerektiren ve ilk ve orta kademe öğrencisinin yalnızca “ezberleyeceği” bilgileri oldukça yoğun miktarda öğretmenlerin amacı nedir? Üniversite sınavında sorulunca cevap versin diye bir bilgiyi öğretmek ve hele hayatın hiçbir alanında kullanmaya-çağı bir bilgiyi öğretmek ne kadar anlamlıdır?

Yine tarih ve devrim tarihi diye öğretilen dersler, eleştiri ve özeleştiri mantığından uzak, ders

ve ibret alıcı bir anlayışın dışında, hamasi ve hayali bir mantıkla verilmektedir.

Kültür dersleri denen dersler ise test çözmekle geçirilen en lüzumsuz dersler olarak algılanmaktadır. Zaten trafik, sağlık bilgisi, beden eğitimi gibi bizce “son derece gerekli olan dersler” ya boş geçmekte ya da “boş geçmesin diye” branş dışı öğretmenlere “ek ders doldurma” mantığıyla verilmektedir.

Eğitim - öğretim işini en ciddiye alan okullarda bile bu “ciddiye alış” üniversite sınavında sorulacak olan sorulara cevap verme becerisi olarak karşımıza çıkmaktadır. Hangi okulun öğrencisi daha çok soruya cevap verebilmişse o daha başarılı sayılmaktadır. Bütün “başarı” bu sınavdaki ölçüye göre değerlendirildiği için eğitim ve öğretimin “hedefi, ülküsü ve ideolojisi” “ÜNİVERSİTE SINAVINDAKİ BAŞARI ORANI”dır.

Bu yüzden eğitim ilkökul birinci sınıftan on ikinci sınıfın sonuna kadar bir yarışa dönüşmekte ve sınav kazanma ihtirası ve kıskançlığı ile her yol meşru kabul edilmektedir. Sınavda dürüstlük ve ilkelilik önemini kaybetmekte, yarışa kazanabilmek için kopya çekmek, öğretmen satın almak ve buna benzer yolsuzluk ve sahtekârlık örnekleri fazlasıyla görülebilmektedir.

Aslında ülkemizdeki bütün bir eğitim anlayışı şu şekilde formüle edilebilir: “İyi bir ilköğretim iyi bir lise demektir, iyi bir lise iyi bir üniversite demektir, iyi bir üniversite ise iyi bir meslek demektir. İyi bir meslek de iyi para demektir.”

Evet, mesele sonunda gelip paraya dayanmaktadır. Yani kısaca eğitim para kazanmak için yapılmaktadır. Ya da eğitilenlerin büyük bir kısmı bu amaç için çocuklarını eğitmektedirler.

Talim ve Terbiye

Oysa eskilerin “talim ve terbiye” ifadesiyle verdikleri “eğitim” birçok yönüyle oldukça başka esintiler ilham etmektedir. Bir kere isimlendirme hadisesinde bariz bir ayrıcalık ortaya konmaktadır ilkin. Terminolojik olarak “talim” Arapça bir kelimedir ve “ilim ile uygulama”yı birlikte ifade eder. Yani hem bilgiyi içerir bu kelime hem de o bilginin uygulanma durumunu. Talim etmek, öğrenilen bilgiyi ya da beceriyi uygulamak, antrenman yapmak demektir.

Yine terbiye kavramı bir “bilgilenme” meselesinden ziyade bir “ahlaklanma” meselesidir. Terbiye kavramı “rabb” kökünden gelmekte olup insanın orjinine yönelik bir gönderme yapar. Ve aslında “insan”ın çok boyutluluğuna yönelik vurgulamalar ifade eder. Şöyle ki, insan akıl, kalp ve bedenden müteşekkil olup ruh ve topraktan yaratılmış metapsikobiyojik bir varlıktır. Dolayısı ile onu eğitirken bu boyutlarının bütününe dikkate almak gerekir.

Yalnızca midesini değil aklını ve kalbini de dikkate almak bu yönlerinin de ihtiyacını gidermeye yönelik uygulamalarda bulunmak gerekir.

Modern, seküler, çağdaş eğitim insanın yalnızca midesine yönelmekte ve onu doyurmaya çalışmaktadır.

Devlet, çocuklarımıza, onların tüm boyutlarını dikkate alarak eğitim vermeyi düşünmediğine göre onların kalplerini ve kafalarını düşünen ve onların bu dünyaları kadar “öteki taraf”larını da önemseyen mümin velilere, makro- realist bir öneride bulunmak isteriz.

Konunun detayları bu deneyimin hacmini aştığından biz oldukça genel bir değerlendirmede bulunacağız. Şöyle ki:

Bir insanın toplum tarafından önemsenen, itibarlı, saygı duyulan ve sevilen biri olması için gerekli olan donanım nedir?

Ve bir insanın Allah tarafından önemsenen ve sevilen biri olması için gereken özellikler nelerdir?

Ve yine bir insanın kendisini bilen ve kendisiyle barışık biri olması için gerekli olan bilgiler nelerdir?

Kanaatimize göre bu üç soruya verilecek cevap iyi bir eğitimin barındıracağı özellikler içerir.

Kazandırılacak Bilgi ve Beceriler

- Bir defa verilecek eğitimde kişinin cinsiyeti dikkate alınmalıdır. Çünkü akıl kalp ve beden olarak kadın ve erkek ayrı birileridir. Bu bağlamda kesinlikle kadın ile erkeğe “aynı eğitim” verilmemelidir.
- Çocuklarımızın öncelikle saygılı ve imanlı biri olması için dinî bilgi, Kur’an, hadis, siyer, fıkıh, tefsir, ahlaklı ve başarılı olması için Allah korkusu öğretilmelidir.
- Görgü kuralları, adab-ı muâşeret diğer bir deyişle insan ilişkileri öğretilmelidir.
- Sağlıklı bir bedene sahip olması için gıda ve beslenme, sağlık bilgisi ve beden eğitimi öğretilmelidir. Bu bağlamda erkekler için bir savunma sporu olan karate, taekwondo gibi sporlardan biri öğretilmelidir.
- Mutlaka yüzme becerisi öğretilmelidir.
- Zarif ve nezih bir insanın mutlaka edebiyat ve şiir bilmesi gerekir.

- Toplumda kabul görmek için toplumsal yasalar ve kuralları ifade eden bilgiler sosyoloji, genel hukuk ve psikoloji öğretilmelidir.
- Trafik bilgisi ve otomobil kullanma becerisi öğretilmelidir.
- Dünyanın geldiği seviye artık küresel bir boyut düzeyidir, dolayısıyla içe kapanık bir anlayış dışlanmaya ve başarısızlığa mahkûmdur. Bu yüzden iletişim imkânları ihmal edilmemeli, en az bir yabancı dil öğretilmelidir. İkincisini öğretmek ise ayrıcalıklı olmayı sağlayacaktır.
- Bilgisayar ve kitle iletişim araçlarını kullanma becerisi geliştirilmeli ve bu araçların zararlarından korunma metodları öğretilmelidir.
- Çocuk yetiştirme ve yemek pişirme bilgisi erkeklere de öğretilmekle beraber özellikle kız çocuklarına öğretilmelidir.
- Sanat boyutu ihmal edilmemeli, kendi irfanî köklerimizle ait sanatlar öğretilmelidir.
- Hat sanatı, ebru sanatı ya da ruhi hissiyatımızı tamir edecek olan musiki mutlaka dikkate alınmalı, en az bir müzik enstrümanını kullanma becerisi öğretilmelidir.

Bu bilgiler ya da beceriler okullarda verilmemektedir. En azından gereği gibi verilmemektedir. Öyle ise çocuklarımızın bu yetenek ve ahlaki özellikleri kazanması için görev biz velilere düşmektedir. Çocuklarımızın okulda aldığı notlar onların başarılı olduklarını gösteren ölçü değildir.

Bunu bilmeli ve yukarıda sıraladığımız bilgi ve becerileri kazanmalarını sağlamalıyız.

Vakit az, iş çok.

Hadi kolay gelsin.

ÇOCUĞUN DÜNYASI

Gönüllerimizin meyvesi, hayatımızın süsü, gözümüzün nuru, geleceğimizin teminatı, istikbal ümidimiz çocuklarımıza muhtaç olduğu ahlaki güzellikleri, faydalı bilgileri, toplumsal kural ve davranışları, dini inanç ve değerleri öğretmek başta anne-baba, eğitimciler olmak üzere tüm toplumun görevidir.

Çocuğun dünyası daracık bir kafes değildir. Onların küçük görünen dünyalarında büyük fikirler, büyük düşünceler ve büyük umutlar vardır. Gönüllerimizin meyvesi, hayatımızın süsü, gözümüzün nuru, geleceğimizin teminatı, istikbal ümidimiz çocuklarımıza muhtaç olduğu ahlaki güzellikleri, faydalı bilgileri, toplumsal kural ve davranışları, dini inanç ve değerleri öğretmek başta anne-baba, eğitimciler olmak üzere tüm toplumun görevidir.

Bu nedenle onları dövmeden, azarlamadan, hatasını yüzüne vurmadan, onurunu kırmadan, ilgi, sevgi, şefkat, merhamet duygularıyla terbiye etmeliyiz. Kendi yaptığımız yanlışlıkları, kötülükleri çocuklarımıza "yapma" diye öğütliyorsak bu boşuna bir mücadeledir. Onları yetiştirirken hayatın zorluklarını, hayatın tuzaklarını ve hayatın sırlarını keşfedici şuur ve bilinçte yetiştirmeliyiz.

Bahçedeki çiçeklerin, güllerin farklı farklı olduğu gibi çocukların dünyaları da farklıdır. Gönül terazisi adalet terazisinden daha hassas olduğu bilincine ererek altın kalpli çocuklarımızın kalplerini, kar gibi bembeyaz olan zihinlerini kirli bilgilerle kirletmemeliyiz.

Sahip olduğumuz çocuğumuza yetiştirmek, terbiye etmek, geleceğe hazırlamak çok önemli bir iştir. Onları; kendini bilen, kendini bulan ve kendini keşfeden idealist biri olarak yetiştirmek gerekir.

Sırtını giydirip, midesini doldurup, ruhunu boş bırakarak onları asi, cani ve serseri olarak büyütmek gerekir. Diploma alacağım, çok para kazanacağım ruhuyla değil; ben okuyup adam gibi adam olacağım, kendime, milletime ve bütün insanlığa faydalı bir eleman olacağım düşüce ve ruhuyla yetiştirilmelidir.

Çocuğun yeteneklerini, becerilerini keşfederek, duygu ve düşüncelerine tercüman olarak, heyecanını söndürmeden, hevesini kırmadan, hayallerini alt üst etmeden geleceğe hazırlamamız gerekir.

Allah ve Peygamber sevgisiyle dolmuş, ilim ve irfanla bezenmiş, bütün güzelliklerle donanmış, anlayışlı ve iyi kalpli biri olarak onları hayata kazandırmamız gerekir. Mükemmel yaratılan bir insanı iyi yetiştirmeyip, onun düşünce ve ruh dünyasını yaz-boz tahtası haline getirmek en büyük cinayetlerden biridir. Asıl zafer insanları yok ederek, imha ederek değil; ona sahip çıkarak, düzelterek, iyi terbiye ederek topluma kazandırmayla elde edilir.

Bu nedenle çocuklar; tembel, pısırık, uyuşuk, şımarık, vurdumduymaz olarak değil; çalışkan, mücadeleci, bilinçli, sorumlu, aşk ve heyecan dolu olarak hayata hazırlanmalıdır.

Tekne su almadan, ateş bacağını sarmadan, çocuğun tertemiz dünyasını bulandırmadan onlara sahip çıkmalıyız. Bir kıvılcımın nice ormanları yakıp kül ettiği gibi yanlış bir tutum ve davranış nice çocukların hayatını karartır.

Çocuk ilgi, sevgi, şefkat ister. Onun güvendiği tek şey anne ve babasıdır. Anne ve babası onun başlıca dayanağı ve sığınağıdır. Bir gülücük, bir öpücük, bir tebessüm onun için dünyalara değer. Ona uzanacak bir el, onu onure edecek bir aferin onun için dünyanın en güzel hediyesidir. Oyuncakları onun can dostu, iltifat onun hayat suyudur. Anne ve

babanın ona "canım evladım" deyişi, bir öğretmenin ona küçük bir ödül verişini sevincinden göklere uçurur. Amacımız onları korkutmamak, ürkütmemek olmasıdır. Çünkü onlar erken kırılırlar, erken darılırlar ama küs durmazlar.

Çocuklar bazen bizlere bir şeyler söylemek ister, derdini paylaşmak ister. Bu durumda onlara iyi kulak vermemiz, itici ve kırıcı olmamamız, her zaman onlara şefkat, merhamet nazarı ile bakmamız gerekir.

Çocuklar Allah'tan bizlere emanet, evde anne ve babalarına emanet, okulda da öğretmenlere emanettir. O halde bu güzel emanete iyi sahip çıkmalıyız.

Peygamber (S.A.V.) Efendimiz çocukları sırtına alır, okşar, öper, bağrına basar, onlarla şakalaşır, karşılaşınca da onlara selam verir.

Onlara daima sevgi ile yaklaşır, şefkat ile kucaklayıp itina ve özen göstermeliyiz. "Hayatın gülü", "cennetin çiçeği", "gönlün meyvesi" olan çocuklarımıza yanlış ilham ve sözlerle başarıya giden yolların kapılarını kendi ellerimizle kapatmamalıyız. Çocuklarımızı ölçü ve çizgiyi aşan, ona buna sataşan, anne ve babasını bir kenara atan, geleceğini karartan, kavgacı, saldırgan bir tip olarak yetiştirmekten kaçınmalıyız. Ruh ve gönül dünyası pırıl pırıl olan çocuklarımıza sahip çıkmalıyız.

Çocukları sağlıklı ve dengeli yetiştirmek için fiziki ortamın da güzel olması gerekir. Onların kıpır kıpır olduğu bir dönemde onları sosyal ortamdan tamamen koparmamalı; zararsız olan, fayda sağlayıcı piknik, gezi, spor v.b. ortamlardan da faydalandırmalıyız.

Bugün sokaklara itilen, atılan binlerce çocuğun bizim başarısızlığımızın, beceriksizliğimizin faturası olduğunu asla unutmamalıyız. Kısacası güven ve mutluluğun kapılarını evlatlarımıza da-

Sırtını giydirip, midesini doldurup, ruhunu boş bırakarak onları asi, cani ve serseri olarak büyütmek gerekir. Diploma alacağım, çok para kazanacağım ruhuyla değil; ben okuyup adam gibi adam olacağım, kendime, milletime ve bütün insanlığa faydalı bir eleman olacağım düşüce ve ruhuyla yetiştirilmelidir.

ima açık tutmalı, psikolojisini yıpratmamalı, düşüncelerini karartmamalı, gerektiğinde ödüllendirmeli, sordukları sorulara akıllıca cevap vermeli, alay edici, küçük düşürücü, onur kırıcı sözlerden kaçınmalı ve onlara daima dua edip asla beddua etmemeliyiz.

Genellikle ilgi, alaka gören çocuklar mutlu ve neşeli olurlar. Susuz kalan ağaçların kuruduğu gibi sevgisiz, ilgisiz kalan çocuklar da mutsuz ve umutsuz olurlar. Ciğerparemiz evlatlarımıza çok değer verelim, onların kalplerine Allah, peygamber ve vatan sevgisini yerleştirelim. Onlara her türlü iyiliği yapmaktan kaçınmayalım ve onları gözbebeğimiz gibi koruyalım. "Sanmayalım çocuk küçük bir şeydir, belki de o en büyük şeydir" düşüncesi ile hareket edelim.

Netice itibarıyla şunu unutmamalıyız ki, hayat okuluna bir tuğla koymak önemli tecrübeyi, hayat merdivenini tırmanmak güçlü olmayı, hayat değirmenini döndürmek mücadeleyi, hayatta başarılı olmak azmi, hayatın çilelerine göğüs germek sabrı, hayatı anlamlı kılmak okuyup araştırmayı, bir çocuğu hayata en güzel şekilde hazırlamak da büyük bir çabayı ve müthiş bir gayreti gerektirir.

Bahri Hoca; Adanmış Bir İnsan

Tanışmamız 1990 yılı eylül ayıydı.

Konya Meram Teknik ve Endüstri Meslek Lisesine tayin olmuştum. Bütünleme sınavları dönemiydi. Okula ve yeni çevreme alışmaya çalışıyordum. Okulda tanıdık bir öğretmen de yoktu.

Bir gün okulda "Ben Bahri" diyerek kırk-kırkbeş yaşlarında biri elini uzatarak bana yaklaştı. Daha önce hiç görmediğim biriydi, ama tanıdıkmiş gibi bir intiba bıraktı. Kısa bir tanışmadan sonra esas maksadını ifade eden belki de bundan sonra çok yoğun geçecek hayatımın başlangıcı olabilecek cümleyi söyledi: "Sizin için bize yakın biridir dediler. Eğer müsaitseniz bir akşam arkadaşlarla beraber evinize ziyarete gelmek istiyoruz."

Aynı okuldan sayısını tam hatırlayamıyorum ama on civarında öğretmen arkadaşla geldiler. Gelemeyenler de varmış, onların mazeretlerini ve selamlarını iletmeyi de ihmal etmediler.

Yeni geldiğim bu şehirde de okulda yalnız olmadığımı ve sahiplenildiğimi anladım. Bu duygu çok rahatlatıcıydı. Zaten hayatımın yeni ve en güzel dönemleri de bundan sonra başladı. Bu duyguya teşkilata mensubiyet duygusu da eklendi.

Üniversite yıllarında MTTB çalışmalarında aktif olarak görev almıştım ama biraz ihmalden biraz da yaşadığım ilçe ve bulunduğum konumdan olsa gerek teşkilat çalışmalarından uzak kalmıştım.

Bir anda kendimi Milli Gençlik Vakfı çalışmaları içinde buldum. Daha sonra Öğretmenler Vakfı... Bahri Abi ile neredeyse artık her gün beraberdik. Hem okulda hem vakıfta... Okuldaki arkadaşlardan da vakıf yönetiminde görevli olanlar vardı. Onlarla da hep bir aradaydık.

Bahri Hoca; Aksaray'ın bir Kürt köyünde asker -öğretmenlik yapmış. Harita üzerinden bile yerini bulamadığı, dillerini, örf ve adetlerini hiç bilmediği bu köyde o kadar güzel bir diyalog kurmuş ki bir efsane olmuş. Onlarla İslam ortak dilini kullanmış. Onların her derdiyle ilgilenmiş, onlarla gülmüş, onlarla ağlamış... Onlara yakın köyden su getirilmesi için önayak olmuş. Hâsılı onlarla hemdert olmuş, onlardan biri olmuş. Toprak sevgisi, inanç sev-

gisi ve teşkilat terbiyesi sacayağı bu ilişkilerde en önemli özellikler olmuş. Orada okuttuğu öğrencileri şimdi belediye başkanı, milletvekili ve çeşitli görevlerde. Bu ilişki daha sonra Bahri Hoca oradan ayrıldıktan sonra da devam etmiş, halen de devam etmekte.

Bir süre de Konya'nın çok fakir bir dağ kasabasında öğretmenlik yapmış. Orada da Bahri Hoca efanesi...

Yıllar önce çalıştığı bu Kürt köyündeki öğrencilerinin çocukları büyümüş lise çağına gelmişler. Sayılar hiçbir zaman onbeş - yirmiden aşağıya düşmeyen bu kızlı erkekli çocuklar ona emanet bırakılmışlar.

O, onları çeşitli okullara yerleştirir, burs temin eder, kılık-kıyafet, kitap- defter, harçlık gibi ihtiyaçlarını temin eder, MGV'nin ev ve yurtlarına yerleştirir, yurt ve ev masraflarını da üstlenir, bulur buluşturur öderdi. Herkes onun bu hizmetini bilir, yardımı ulaştırması için ona yardımcı olurdu.

Bir kısım ayrılıkçı örgütlerin veya kötü niyetli kişilerin ellerine geçse herbiri zararlı insanlar olabilecek bu çocukları MGV çalışmalarına götürür, emin ellere teslim eder, okudukları okullarda güvendiği şuurlu öğretmenlere emanet eder, sürekli dolaşarak onları takip ederdi. Bunlardan birkaçını da bana emanet etmişti onlarla aynı dili konuşuyorum diye.

"Açılım açılım..." diye bahsedilenler ve netice alamayanlar Bahri Hoca'nın bundan otuz sene önce henüz genç bir öğretmenken gerçekleştirdiği samimi, idealist ve hasbi açılımını incelesinler. Orada laf yok iş var.

Sadece buradan gelen çocukları mı?... Görev yaptığı diğer kasabadaki çocukları da aynı şekilde kollar ve takip ederdi.

Bahri Hoca, daha sonra Erkek Teknik Yüksek Okulunu bitirmiş, torna ve tesviye öğretmeni olarak bu okula gelmiş, halen de

burada çalışıyordu. Dersine girdiği ve ulaşabildiği öğrencilerin iyi birer insan olmaları için koşturur dururdu. Sadece öğrencilerin mi? Okulun, öğretmenlerinin ve çalışanlarının da dertlerini ve problemlerini kendine dert edinir, gayret ve çaba gösterirdi. Okul bahçesinin ağaçlandırılması, gül ve çiçeklerle bezenmesi de onun işleri arasındaydı. Okul çok büyük bir okuldu. Ama herkes onu tanır, istisnasız herkes severdi. O da hiçbir ayırım gözetmeksizin herkese koşardı.

O, iyiliği her noktada hâkim kılmak ve kötülükle mücadele etmek için koşturup dururdu. Hiçbir menfaat beklentisi olmadan, hatta öğretmen maaşından bir kısmını da harcayarak bunları yapardı. Bu şuurunu anlayamayanlar belki ona deli diyorlardı. Gerçekten de o davasının delisiydi.

Onun için öğretmenlik mesleği sadece bilgi öğretmek, derisi bitince çıkıp gitmek, hiçbir şeyi kendine dert edinmemek değildi. Öğretmenlik herkesin derdini kendine dert edinmekti. O bunun çabasıındaydı. Bu çabası ve kutsal amacı için koşturuyordu. Günü değil, dakikayı bile boş geçirmemenin gayretindeydi.

Bu telaşının en belirgin özelliği ceplerinin hali idi. Hangi cebine elini atsa, not kâğıtları, postitler, kesilmiş gazete küpürleri, bir seminer veya konferansta tuttuğu notlar, vereceği seminere hazırlık notları, kâğıt ve demir paralar ve daha bir sürü şey tomar tomar çıkardı. Sorduğunuz bir şey için pantolonunun, gömleğinin ve çeketinin istisnasız tüm ceplerindekileri çıkarır, o kadar şeyin içinde aradığını bulur, size verirdi.

Bu arada, ceplerinden çeşitli çiçek ve meyve tohumları da çıkardı. Toprak sevgisi onu iyi bir bahçıvan yapmıştı. Evinin bahçesinde her çeşit gül ve laleyi, büyük bahçesinde hemen her çeşit meyve ve sebzeyi yetiştirir, bundan bir gelir elde edebilecekken hepsini de dağıtırdı. Park ve bah-

çeler için belediyeye ücretsiz dayanışmanlık yapar, destek verirdi. Bahçe herkese açıktı. Ayrıca bahçe hobisi olanlara asma çeliği, fidan, sebze fidesi verirdi. Üstelik bu özelliği bilindiğinden Türkiye genelinden tanıyanlarından talep edenlere de verir, bu işleri de teşvik ederdi. Bu işe ilgisi o kadar fazlaydı ki Hollanda'ya gittiğinde cebindeki paranın neredeyse tamamını harcayarak oradan lale soğanları getirmiş, onlardan birçok çeşit laleler üretmişti.

Arabasını hali de ceplerinden farklı değildi. Arabanın içinde, kitaplar, afişler, dosyalar, bahçe levazımatı, çantalar, torbalar... aklınıza ne gelirse vardı. Oğlu Akif'e bir gün; "Akif, Bahri Abi'nin arabasının içini temizleyip bir düzene koysan..." diyecek oldum; Akif, "Hocam, babamın arabasını temizlemek için dört kişi her birimiz bir köşesinden tutup ters çevireceğiz, silkeleyeceğiz, öyle temizleyeceğiz. Başka türlü temizlenmez." diyerek hepimizi güldürmüştü.

Bahri Hoca, birçok özelliği olan bir öğretmen... Hepsini bu kısıtlı sahifelerde anlatacak değilim. Ama şairliğini ve şiir sevgisinden bahsetmemek olmaz. İstiklal Marşı şairimiz M. Akif Ersoy'un Safahatı'nın tamamı ezberindeydi. Konuşmalarını şiirle zenginleştirirdi.

O, davası için her fedakârlığı yapabilecek bir dava adamı, sevgi insanı, liderine ve teşkilatına bağlı, gençlerin yetişmesi için tecrübelerini ve tavsiyelerini her zaman, her fırsatta aktaran, çok tanınan ve sevilen bir insan, bir öğretmen, bir dava insanı...

O hala ne mi yapıyor? Öğretmenlikten çoktan emekli oldu, ama sağlık sorunlarına rağmen hala koşturuyor.

Bahri Abi! İyi ki seni tanıdım... Sen herkese lazım olan bir dostsun, model bir insansın. Düşmanın yoktur ama, senin gibi düşünmeyenler de seni seviyor, sana saygı duyuyor ve gıpta ediyorlar.

HELAL GIDA, KOLAY TERBİYE

Müslümanlar, **“Yeryüzünde rızık Allah’a ait olmayan hiçbir canlı yoktur.”** (Hûd, 6) ayetiyle tüm mahlûkatın rızıkını Allah Azze ve Celle’nin yarattığını bilir ve iman eder. Ancak bazıları -hatta belki de çoğumuz desek daha doğru olur- sanki rızıkdan fazlasını alabilecekmiş gibi yahut Allah’ın takdir ettiği rızık kendisine ulaşmasını engelleyecek birileri varmış gibi ihtirasa kapılır da bu ihtirasa onu haramlara sürükler ve hikmetli düşünemez hale getirir.

Rabbimiz, **“Ey insanlar! Yeryüzünde bulunanların helal ve temiz olanlarından yi-yin.”** (Bakara;168) **“Allah’ın size verdiği rızıklardan helal ve temiz olarak yi-yin ve inandığınızı Allah’tan korkun.”** (Maide, 88) buyurarak yiyeceklerimizin önce helal olmasını, sonra temiz olmasını ister.

İnsan beden ve ruhtan müteşekkil bir varlıktır. Bedenin nefsanî gıdalara ihtiyacı olduğu gibi ruhun da Rahmanî gıdalara ihtiyacı vardır. Yediklerimiz ve içtiklerimizin helal olması, onların manevi gıda boyutu kazanması, temiz olması, genetiği bozulmuş hormonlu ve mikroplu olmaması, üzerinde çeşitli tarım ilaçları kalıntılarının kalmaması maddi gıda boyutunu gösterir. Aksi

olursa gıda olmak yerine, sağlığı-mıza, yani bedenimize zarar verir. Haram yiyecekler de ruhu Rahmani gıdasından mahrum bıraktığı için ruha zarar verir, ruh arızalanınca akıl arızalanır, akıl arızalanınca da imanımız ve amellerimiz arıza vermeye başlar. Maazallah Rıza-i İlahî’yi gözetmekten ve Cennetten uzaklaşılır. Hem kendi nefislerimizin hem de çocuklarımızın terbiyesinin kolay olması için, ahiret saadetimiz, ruh sağlığımız, iman ve amel selametimiz, için yiyeceklerimizin öncelikle helalliğine; sağlıklı bir hayat sürüp dünyada saadet ve mutluluk içinde yaşamak için de temizliğine dikkat etmemiz gerekiyor.

Bir insanın bütün tecrübeleri kazanabilecek kadar yaşaması imkânsızdır. Bu bakımdan akıllı insan başkasının da tecrübelerinden yararlanmasını bilendir. Konumuzla ilgili olarak yaşanmış önemli bir tecrübeyi Yüce Rabbimiz bize haber veriyor. Bu tecrübeyi yaşayan Hz. Âdem babamız. Rabbimiz onu yeryüzünde halifesi olarak yarattı (Bakara, 30), sonra Cennetine koydu ve şöyle buyurdu;

“Ey Âdem! Sen ve eşin cennette durun, dilediğiniz yerden yi-yin; fakat şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz.” (A’raf, 19)

Dedik ki: “Ey Âdem, sen ve eşin cennette oturun, ikiniz de ondan dilediğiniz yerde bol bol yi-yin, fakat şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz.” (Bakara, 35)

O Allah’ı hepimizden iyi biliyordu ve Rab olarak O’na iman ediyor, buyruklarına boyun eğiyordu. O Cennetin içinde yaşıyordu, O şeytanın nasıl bir düşman olduğunu, kendisini nasıl kıskandığını da biliyordu. Ama o şeytanın tuzakları karşısında henüz tecrübesizdi. Rabbi’nin ikazlarına da mutlaka uymak gerektiğine iman ettiğine şüphe olmadığı halde mel’un şeytan onu ve zevcesini kurduğu hain tuzağa çekmeyi başardı. İnsanlık tarihi boyunca da aşağı yukarı tüm insanların kandırmağa yani bütün şeytanlığını benzer yöntemler kullanarak yapmaya devam ediyor.

İlk insan olması sebebiyle şeytanın tuzağına ilk düşen de Hz. Âdem idi. Şeytan onları öyle bir yerden yakaladı ki, bizleri de hala aynı noktadan yakalamaya devam ediyor. **“Nihayet şeytan ona vesvese verdi. Şöyle dedi: ‘Ey Âdem! Sana sonsuzluk ağacını ve sonu gelmez bir saltanatı göstereyim mi?’** (Tâhâ, 120) **“... onlara vesvese verdi: “Rabbiniz, başka bir sebepten dolayı değil, sırf ikiniz de birer me-**

lek ya da ebedî kalıcılardan olursunuz diye sizi şu ağaçtan men etti.” dedi. (A’raf, 20)

Şüphe yok ki burada şeytanın kurduğu bir tuzak söz konusu. Tuzağı ilgi çekici kılmak ve tuzağı gizlemek için bilinçaltımıza yer eden ölümsüzlük arzusu ya da diğer bir ifadeyle ölümü hiç arzulamama duygusunu kullandığını görüyoruz.

Peki, bu vesveseyi verirken amacı neydi? **“Birbirine kapalı ayıp yerlerini kendilerine göstermek için onlara vesvese verdi.”** (A’raf, 20) demek ki asıl maksat onların açılıp görünmemesi gereken yerlerinin ortaya saçılmasıydı.

Gayesine ulaşmak için kullandığı yöntem ise; Allah’ın yasak kıldığı şeyi onlara yedirmek... Demek ki şeytan (Allah’ın laneti onun üzerine olsun) Cennete girebilmek ve orada kalabilmekle örtünme arasında, örtünmekle de haram lokma yemek arasında bir bağ olduğunu biliyordu. Nitekim bu bağ A’raf Suresi’nin 27. Ayetinde de belirtilmektedir.

İlk başlarda inandıramadı, onları ikna edemedi. Ama mutlaka kandırmalıydı... **“Ve onlara: ‘Elbette ben size öğüt verenlerdenim,’ diye yemin etti.”** (A’raf, 21)

Şeytan karşısında henüz tecrübesiz olan Hz. Âdem (a.s) babamız ve Havva anamız bu ısrarlı davet üzerine bir anda karşılardakini kendi kalplerindeki gibi saf ve temiz zannettiler ve ona inanıverdiler. **“Bunun üzerine ikisi de o ağaçtan yediler. Hemen ayıp yerleri kendilerine açılıp görünürdü. Ve üzerlerine cennet yaprağından örtüp yamama başladılar. Âdem Rabbinin emrinden çıktı da şaşırdı. Sonra Rabbi, onu seçti de tevbesini kabul buyurdu ve ona doğru yolu gösterdi.** (Tâhâ;120–122)

“Böylece onları hile ile aldattı. Ağacı(n meyvesini) tadinca, ayıp yerleri kendilerine

göründü ve cennet yapraklarından üzerlerini örtmeye başladılar. Rableri onlara seslendi: “Ben sizi o ağaçtan men etmedim mi ve şeytan size apaçık düşmandır, demedim mi?” (A’raf, 22) Ama ne fayda olan olmuştur bir kere. Fakat Hz. Âdem hatasında ısrarcı olup şeytan gibi de olamazdı, olmamalıydı da. Derhal **“Ey Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik, eğer bizi bağışlamaz ve bize rahmetinle muamele etmezsen muhakkak zıyana uğrayacaklardan oluruz!”** (A’raf, 23) dediler.

“Yaratan bilmez mi?” (Mülk, 14) yarattığı kullarının acizliğini... Rabbimiz bize bu misali elbette ki boşuna anlatmıyor. Bundan mutlaka çıkartılması gereken bir ders var ama acizliğimiz o dersi kendimiz çıkarmamıza mani olmasın diye de çıkartılması gereken dersi kendisi söylüyor: **“Ey Âdemoğulları. Şeytan, ana babanızı, edep yerlerini onlara göstermek için elbiselerini soyarak cennetten çıkardığı gibi, sizi de (şaşırtıp) bir belaya düşürmesin! Çünkü o ve kabilesi, sizin onları göremeyeceğiniz yerden sizi görürler. Biz, şeytanları, inanmayanların dostu yaptık.** (A’raf; 27)

Evet, şimdi gelelim “Çocuklarımıza söz geçiremiyorum. Kızımın örtünmesini, evladımın namazında, niyazında ve ahlakının düzgün olmasını istiyorum. Ama laf, söz dinletemiyorum.” diyen günümüz anne-babalarına. Çocuklarınıza İslam ahlakı ve iman şuru kazandırabilmeniz için önce onları helal ve temiz gıdalarla besleyin. Bedenin açlığını enzimler beyine iletirler. Böylece insan, bedeninin gıdaya ihtiyacı olduğunu anlar ve gıdasını alır. Bedenin hastalandığını hasta olan yerin ağrması vb. durumlardan anlar. Ancak ruhun açlığını her hangi bir yere iletecek enzim, ya da ruhun hastalığını belli edecek ağrıları, sancıları yoktur. O yüzden beden hastalıklarını tedavi etmek kolaydır. Ama **“Şüphesiz ki**

bu şeytanlar onları yoldan çıkarırlar. Onlar da kendilerinin doğru yolda olduklarını sanırlar.” (Zuhruf; 37) ilahi kelamında buyrulduğu gibi, kişi ruhunun hastalandığının farkında bile olamaz.

Dış dünyada daima görüp durduğumuz gayri İslami kılıklar, İslam ve edep dışı kıyafetlerle gezenlerin hallerinden babalarının, kocalarının, kardeşlerinin kıskançlık duygusuyla bari olsun rahatsızlık duymaması, kazançlarımızdaki bereketsizlikler, hanelerimizdeki huzursuzluklar, evladımızın itaatsizlikleri, inançlarımıza musallat olanlara karşı yüreksizlikler, Allah için harcamadaki cimrilikler... vs. vs. Allhu a’lem yediklerimizin helal olup olmadığı noktasında dikkatsiz ve titiz olmayışımızdan ileri geliyor olabileceğini ciddi olarak düşünmeliyiz.

Bir de biliyor ve inanıyoruz ki zekât, sadaka, infak malı temizler ve arttırır. Zekâtımızı noksan-sız, sadaka ve infaklarımızı da çok olmalı ki kazancımız temizlensin, bereketlensin ve ehl-i iyalimize helal olan kısmı kalsın da ruhlar kemâle erebilsin. Nefislerimiz için harcadıklarımız kadar davamız için de harcayalım ki helal kazancın zemini en kısa zamanda oluşsun.

Velhasıl-ı kelim; Şeytanın bizler üzerindeki asıl emelinin ana-babamızı (Hz. Âdem ve Havva) Cennetten çıkarttığı gibi bizi de ondan mahrum etmek, Cennetten kovdurmak için elbisele-ri soyarak, elbiseleri soydurmak için de Allah’ın (c.c.) yasakladıklarını yedirmek olduğunu aklımızdan çıkartmamalıyız. Evlatlarımızın dünya ikballerinden çok ahiret ikballerini düşünmeli ve ona göre tedbirler almalıyız. Nitekim ahiret ömrü dünya ömrüyle mukayese bile edilemez. Nefislerimiz hesaba çekilmeden önce nefislerimizi hesaba çekelim. Amellerimiz tartılmadan önce onu kendimiz tartalım.

Yeni Yeni Sınav Sistemimiz Hayırlı Olsun

Milli Eğitim Bakanı, 28 Haziran 2010 tarihinde yaptığı basın toplantısı ile SBS'nin 6. ve 7. sınıflarda kademeli olarak kaldırıldığını ilan etti ve "Bu benden çocuklara 23 Nisan armağanı olsun." dedi. Peki bu sınavların kaldırılması bir armağan ise, bu sınavları getirmek bir ceza mıydı? Yani 22 Nisan cezası vardı (Sn. Hüseyin Çelik tarafından konulan) sonra bir armağan verildi (Sn. Nimet Çubukçu tarafından). Peki bunlar kim? Farklı partilerin bakanları mı? Aynı partinin, aynı iktidarın bakanları ise millete bir açıklama, bir özür borçlu değiller mi? Madem bir eziyetti bunca çocuğa bu eziyeti çektiren hesap vermeli mi?

Bunun cevabını varsa bu mağduriyete maruz kalanlar verecektir elbet ancak benim gördüğüm bir şey var. O da şu: Rahmetli Barış Manço'nun dediği gibi "Hüseyin yazar, Nimet bozar..." Bu sistem değişikliğini ilk duyduğumda aklıma şu meşhur fıkra geldi: "Vaktiyle hükümdarın biri kölesiyle birlikte uzun bir seyahate çıkmış. Hükümdar devenin üzerinde, köle devenin önünde giderken, yol uzun, hükümdarın canı sıkılmış, eğlenmek istiyor. Kölesine takılmış, demiş ki:

"Ey köle, eğer şu gördüğün zakkum ağacı yapraklarından yersen sana tacımı, tahtımı vereceğim." Köle bakmış bir yerde hükümdar olmak var, bir yerde zehirlenip ölmek var. Düşünmüş, tüm tedbirlerini almış ve zakkumu binbir eziyetle yemiştir. Tabii rolleri değişmişler; köle, hükümdar olmuş.

Şehre yaklaşırken, bir tarafta hükümdarın, tacı, tahtı kaybetme üzüntüsü diğer tarafta kölenin zakkum yeme acısı depreşmiş. Bu sefer köle seslenmiş demiş ki: "Ey hükümdar, eğer sen şu zakkumu yersen, sana tahtını, tacını geri veririm." Hükümdar tacını, tahtını geri alma hırsıyla hemen yemiştir ve tacını, tahtını geri almıştır. Şehre girerken, köle, hükümdara seslenmiş: "Ey hükümdarım bu şehirden çıkarken sen hükümdardın, ben köle, şimdi şehre giriyorum yine sen hükümdarsın ben köleyim. Madem değişen bir şey yok biz neden bu zakkumu yiyip durduk?"

Sizce biz neden bu sınavlarla ilgili kendi etrafımızda dönüp duruyoruz.

SBS Ne Oldu?

SBS yeni duruma göre 6. ve 7. sınıflarda kademeli olarak kaldırıldı. 8. sınıfta devam edecek ve

sarmal bir yapı içeren müfredat doğrultusunda sadece 8. sınıf konularını içerecek. 6. ve 7. sınıflarda sınav olmayacak, okul başarısına göre yapılacak bir değerlendirme ön plana çıkmış olacak, yani öğrencinin okul başarısı dikkate alınarak bir puanlama sistemi geliştirilmiş olacak.

İlerleyen süreçte ortaöğretimde gerçekleştirilen yeniden yapılanmayla genel liseler, Anadolu ve meslek liselerine dönüşürölünce genel liseler ortadan kalkacak ve bakanın ifadesiyle "Ortaöğretime herhangi bir şekilde sınav sistemiyle geçiş olmayacak" yani sınavlar tamamen kaldırılacak.

Yeni sistemde cevaplanması gereken sorular var:

1. 8. sınıflarda yapılacak sınavın ismi ne olacak?
2. Madem tüm genel liseler 3 yıl içerisinde Anadolu veya meslek lisesine dönecek ve sınav sistemi tamamen kalkacak, SBS'yi daha bu yapı tamamlanmadan kaldırmakla ne kazanıyoruz?
3. Sınavlar tamamen kaldırıldığında, okullarda şu anki sis-

temle adil not sistemi nasıl geliştirilecek? Çünkü bu ülkede karneler, bol keseden verilen notlar yüzünden toplatıldı.

4. Yeni sistemde İHL'lerin durumu ne olacak?
5. Bu sistem ilköğretimdeki kaliteyi yükseltmeye dönük bir çalışma değil liselere nasıl yerleşileceğini belirleyen bir sistem. İlköğretimdeki kalite problemi ne olacak?
6. 8 yıllık kesintisiz eğitim devam edecek mi?
7. Anadolu Liselerini çoğaltmak okullarda kaliteyi hakikaten artırır mı?
8. Meslek Lisesinde her halükârda okumak istemeyen öğrencilerin durumu ne olacak?

Nerede Yanlış Yapılıyor?

Milli Eğitim Bakanlığı maalesef sınavlarla ilgili süreci son sekiz yıldır bilimsel yönetmiyor, verileri bilimsel analizlere dayandırmıyor, göreceli bir kanaate sahip ve konuyu popülist bir yaklaşımla ele alıyor. Bunu zaten Bakan'ın basın toplantısında sarf ettiği sözlerden anlıyoruz. Sayın Bakan diyor ki: "Hepimizin bildiği gibi uygulanan üç sınavlı 'Ortaöğretim Kurumlarına Geçiş Sistemi'nin okul dışı kaynaklara yönelimi artırdığına, okulun eğitim sistemindeki merkezliğini kaybetmesine yol açtığına ve çocukların sosyo-psikolojik gelişimlerini olumsuz yönde etkilediğine yönelik kamuoyunda geniş bir uzlaşa bulunmaktadır. Ben de bir çocuk yetiştirmiş anne olarak açıkçası hayatım boyunca çocuğumu bu endişelerle, bu kaygılarla yetiştirmemeye özen gösterdim."² Ben böylesine köklü değişimlerin kişisel ve toplumsal zanlarla değil bilimsel verilerle ele alınmasını beklerdim. Bakanlığın bu konularda yapmış olduğu çalışmalardan örnekler beklerdim. Sayın Bakan diyor ki: "Yanıştan

dönmek erdemdir, ısrar edersek yanlış olur." Peki bu yanlışlar kamuoyuyla niçin paylaşılmadı? Bakan bunu kaldırmakla şunları yok ettik deseydi daha ikna edici olurdu. Bakanlık "SBS'nin kaldırılmasıyla ilgili anket sonuçlarını bile kamuoyuyla paylaşmadı. Acaba veliler bu konuda ne dediler? Orada çıkan sonuçlar Bakanı destekliyor mu? Yoksa gerçekten desteklemiyor nu?!

SBS kaldırılırken, açıklamanın hiçbir yerinde SBS'nin bilimselliğine, ölçücülüğüne, liseye çocukların hazır gönderilişine... vs. eleştiri getirilmiyor. Söylenen sadece çocukların sosyo-psikolojik gelişimlerini olumsuz etkilediği. Peki, bu konuyla ilgili hangi okullarda kaç öğrenciyle ilgili görüşme yaptınız? Elde ettiğiniz sonuçlar ne? Ya da bu konuyla ilgili akademik/uzman görüş aldınız mı? Bunları kamuoyuyla niçin paylaşmıyorsunuz? Söylenen ne efendim: "Bana, anne-babası rehberlik uzmanı olan bir öğrenciden bir mektup geldi, içler acıydı."

Maalesef problem, sekiz yıldır Milli Eğitimi yöneten anlayışın, önceki dönemlerde olduğu gibi Türkiye'nin köklü eğitim sorunlarını bir sınav sorunu, bir dersane sorunu basitliğinde algılamasından kaynaklanıyor. Oysa sorun o kadar basit değildir. Sorun eğitimin sınav odaklı olup olmasında da değildir. Çünkü bir öğrenci ilkökul birinci sınıftan itibaren her yıl onlarca sınava giriyor. Bu sınavlarda sosyo-psikolojisi bozulmayan öğrenci, % 35, % 60, % 75 etkili olacak üç tane merkezî sınavda mı bozulacak? Öyle ise öğrenciyi ve veliyi strese sokan şey sınavlar değil, kalitesiz eğitim alma korkusudur. Ne ilköğretim okullarında ne ortaöğretim kurumlarında bugün büyük şehirlerimizde bile kenar mahallele okullarıyla, merkez mahallelerdeki okullar arası kalite problemi giderilememiştir. TED'in son yaptırdığı veli-öğrenci anketinde ilköğretim velilerinin, 1. sınıfta %

21,5'i, 2. sınıfta % 46,5'i, 3. sınıfta % 35'i, 4. sınıfta % 46,5'i, 5. sınıfta % 56,3'ü okul dışı eğitime başvurduklarını söylüyorlar ve bu sınıflarda merkezi sınavlar yok. Yine aynı ankette öğretmenlerin % 60'ı son 4 yıldır hizmet içi eğitim almadıklarını söylüyorlar, ilköğretimde görev yapan öğretmenlerin % 81'i öğrenciyi yakından tanımak için doğrudan gözlemden başka bir şey yapmamış. 10 yıldır kesintisiz eğitimle ilgili bir değerlendirme çalışması yok. Bu konuda eğitimle ilgili STK'ların, sendikaların çağrılarına kulak asılmıyor. 7 yaşındaki bir çocukla, 15 yaşındaki bir çocuğun aynı ortamda okumasının etkileri değerlendirilmiyor. Muhatapları alınabilir ama eğitim alanında yaptığımız şey boş alanda estetik top çevirmekten öte değil.3

SBS ile ilgili Başkent kulislerinde konuşulanlar Sayın Başbakan'ın SBS'nin kaldırılmasıyla ilgili sayın Milli Eğitim Bakanı'na önceden emir verdiği, Bakanlığın da bunun altını doldurduğu yönünde. Eğer doğrusa, durum vahim. 28 Şubat sürecinde askerler istedi diye eğitim 8 yıl kesintisiz oldu, 28 Haziran'da da Başbakan istedi diye SBS kalktı... Bana soracak olursanız, Milli Eğitim bu emir-komuta düzeninin dışına çıkmadığı sürece bu sorunlara kalıcı çözümler üretemeyecektir.

Peki acil olarak ne yapılmalı? Bunun cevabını bir sonraki yazımızda verelim.

Bu arada tüm dostlara bir tavsiye: Bu yaz döneminde Nurettin Topçu'nun "Türkiye'nin Maarif Davası" adlı değerli eserine bir göz atın.

Dip Notlar:

1. Yeni kelimesi özellikle iki defa yazılmıştır. Daha yenisini eskitemeden bir yenisi geldiği için yenileri de karıştırıyoruz.
2. MEB sitesindeki Sn. Bakanın basın açıklamasından
3. TED, Öğretmen Yeterlikleri Özet Rapor, "Öğretmene Yatırım, Geleceğe Atılım", Ankara, 2009

ÖZEL ÖĞRETİM KURUMLARININ SORUNLARI VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİ

Neden Özel Okul?

Özel okullar da diğer resmi okullar gibi Milli Eğitim Temel Kanunu'nda belirtilen amaçlar doğrultusunda eğitim verir. İlgili yasa ve yönetmeliklere göre kurulur. Milli eğitimin kalitesini yükseltmek ve devletin üzerindeki eğitim yükünü azaltmak görevleri vardır.

Türkiye'de özel okullar Talim Terbiye Kurulu'ndan onay almak kaydıyla farklı program uygulayabilir, ancak farklı program uygulayan okul ise (değişik sebeplerden) oldukça sınırlıdır.

Yabancı özel okullar ve Azınlık özel okullarını bir tarafa bırakırsak yerli özel okullarımız para ile diploma veren durumdan (hababam sınıfı tiplerindeki durumundan) sıyrılarak son 20-30 yılda epeyce mesafe katetmiş, milli eğitimimize ciddi katkıda bulunur düzeye gelmiştir. Ancak ülkemizde özel okul oranı okul ve öğrenci sayısı bakımından da hala dünya ortalamasının ve olması gereken seviyenin çok altındadır.

Özel okulların tercih nedenleri ve avantajları:

- Eğitim kalitesi
- Bir yabancı dilin kesinlikle öğretilmesi, ikinci veya üçüncü yabancı dilin ise temellerinin atılması
- Seçkin yönetim ve öğretim kadrosu
- Amacına uygun zengin laboratuvarlar
- Teknoloji donanımlı yabancı dil, müzik, bilgisayar, satranç derslikleri; fen bilimleri laboratuvarları; görsel sanatlar atölyeleri; spor salonları, yüzme havuzu...
- Bol sosyal etkinlikler
- Beslenme seçenekleri
- Okul ruhu ve birlik beraberlik
- İşe girişte okulun önemi
- Prestij sağlama
- Kalabalık olmayan sınıflar
- Öğrenciye daha fazla zaman ayırma

- Sağlık problemlerinde ilk müdahaleyi yapmak için, sağlık personeli ve alt yapısı
- Depreme ve felaketlere karşı güvenli yapı özelliği
- Güvenlik denetimi
- Ek ders ve etüt imkânları
- Üst okul sınavlarında yüksek başarı
- Lise ve üniversite sınavlarındaki başarı

Özel Okulların Sorunları ve Çözüm Önerileri

Eğitim alanında sadece kamu kaynakları ile AB standartlarına ulaşamayacağı kesindir. Ülkemizin 2023 perspektifiyle küresel bazda, eğitim alanındaki geleceğini kurarken bu süreçte çok değerli katkılar yapacak olan özel sektörün eğitim yatırımlarına özendirilmesi ve desteklenmesi, ülkemizin geleceği açısından hayati önem taşımaktadır. Eğitim hizmetinin özel sektör tarafından verilmesi, devletin üzerindeki mali yükün hafifletilmesi anlamına gelmektedir. Bu bilin-

Eğitim hizmetinin özel sektör tarafından verilmesi, devletin üzerindeki mali yükün hafifletilmesi anlamına gelmektedir. Bu bilincin kamuoyunda ve bürokraside gerçek anlamıyla gelişmesi gerekmektedir.

cin kamuoyunda ve bürokraside gerçek anlamıyla gelişmesi gerekmektedir.

Eğitim alanında yatırım yapacak özel sektörün desteklenmesi devlet bütçesi için bir vergi kaybı olmayıp aksine daha çok vergi ve daha geniş istihdam anlamını taşımaktadır.

Bütün dünyada eğitim adına yapılan hizmetlerin devletlerin eğitim alanındaki yükünü azalttığı düşünüldüğünden eğitim alanındaki yatırımlar doğrudan veya dolaylı olarak desteklenmektedir. Eğitim toplumun geleceğini kuran bir güççe, özel okullar sektöre hem kalite hem rekabet getirmesi bakımından bu gücün en canlı ve dinamik ögesidir. Bu sektöre destek ülkemizin geleceğine destektir.

Özel Okulların Sorunları

Özel okulların yıllardır çözülmemeyen ve giderek kronikleşen sorunlarını aşağıdaki başlıklar altında toplayabiliriz;

1. Resmi izin işlemlerinde bürokratik prosedürün çok fazla oluşu
2. KDV oranının yüksek oluşu
3. Eğitim sektöründeki teşviklerin yeterli olmaması,

4. Su, elektrik gibi genel giderlerde resmi öğretim kurumlarına uygulanan tarifenin üstünde tarife uygulanması...

Bu benzeri sorunlar çözülmeden özel öğretim kurumlarının gelişmesini beklemek umuttan öteye gitmeyecektir.

Bu kapsamda özel okullar hak ettikleri yere gelebilmek ve sorunlarına çözüm üretebilmek için bazı hedefler belirlemişlerdir. Bunları şöylece sıralayabiliriz:

1. Özel öğretim kurumlarının personel ve işletme maliyetlerini düşürmek
2. Kaynak kullanmada esneklik ve tasarruf sağlamak
3. Personel maliyetini alt limite bağlı olmaksızın serbest piyasa ekonomisinin belirlediği makul seviyelerde tutabilmek
4. Bu yolla özel öğretim kurumlarının ücretlerinin kriz ortamında dahi kabul edilebilir düzeyde, kişilerin karşılayabileceği miktarlarda kalmasını temin etmek
5. Eğitim sektöründe verimlilik ve sorumluluk esasına göre istihdam edilmesi gerekli personelin niteliklerinde hiçbir surette tavize neden olmamak
6. Benzer amaca hizmet eden farklı kurumlar arasında farklı statülerin getirdiği farklı maliyetler sonucu ortaya çıkan ve haksız rekabete yol açan uygulamaları önlemek (bazı vakıfların vergiden muaf olması, üniversite veya kamu binalarının kullanımı)
7. Sistemde kaynak ve verim kaybına yol açan bürokratik gecikmeleri en aza indirmek
8. Devletin küçük düzenlemeleriyle özel öğretimi yeniden cazip hale getirmek, böylece kamunun bu konudaki harcamalarında tasarrufa gitmek

9. Özel öğretim kurumlarında KDV'nin indirilmesini veya tamamen kaldırılmasını sağlamak

10. Özel öğretim kurumlarına, kalkınmada öncelikli bölgelerden başlayarak faizsiz kredi verilmesini sağlamak

11. Devletin ihtiyaç duyduğu durumlarda özel öğretim kurumlarından hizmet satın almasını sağlamak...

Çözüm Önerileri

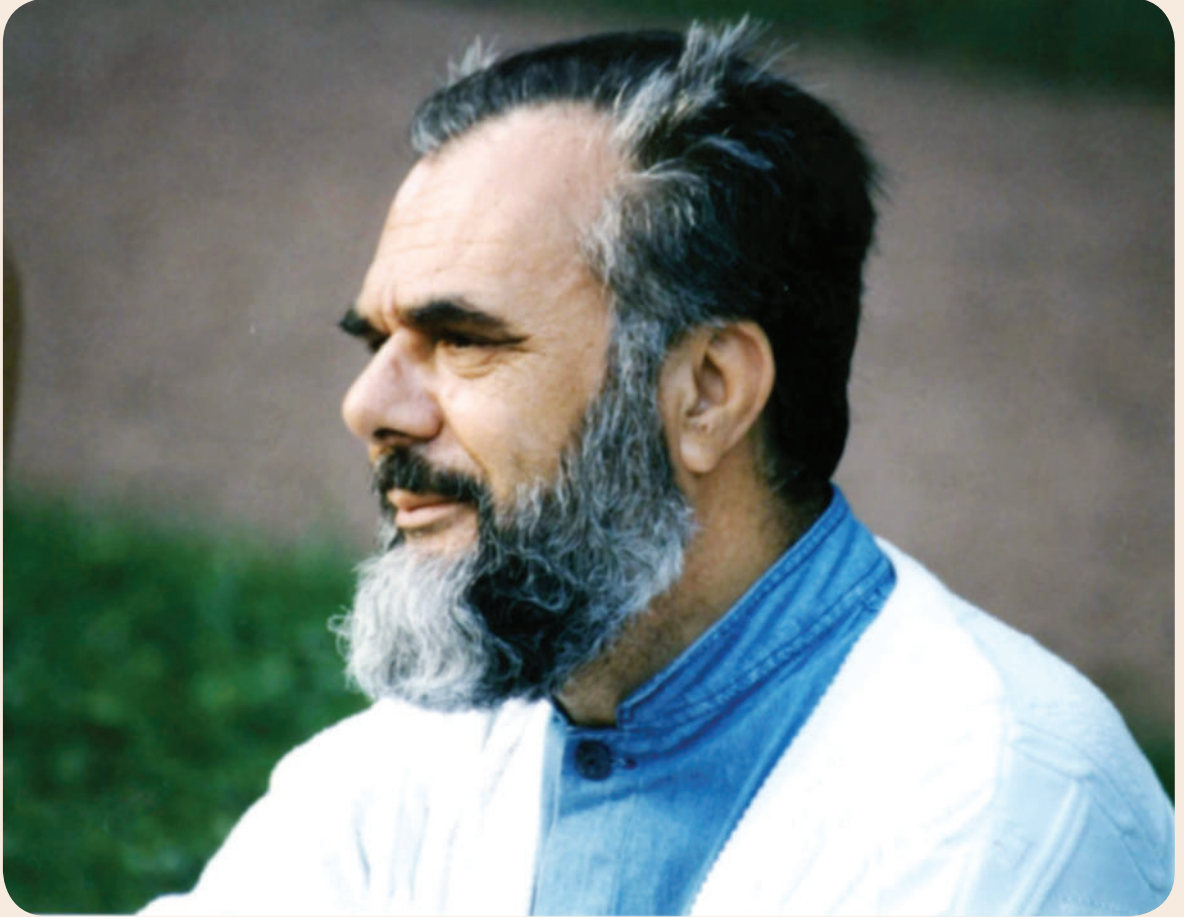
1. Özel okulların eğitim sistemi-mizde gerekliliğini hala şüphe ile karşılayan görüşler bulunmaktadır. Bu anlayış değişmelidir. Oysa gelişmiş ülkelerde devlet, üzerindeki eğilim yükünü hafifletmek amacıyla bizzat özel okulların yaygınlaşmasını teşvik edici tedbirler almaktadır.
2. Yüksek öğretim kurumlarında olduğu gibi özel okullara da bedelsiz arsa tahsisı sağlanması, belediye yasasının değiştirilerek özel okulların her türlü resim ve harçtan muaf tutulması, KDV oranının indirilmesi veya kaldırılması, özel okul velilerine vergi iadesi hakkı tanınması... gibi teşvikler uygulanmalıdır.
3. Bina yapımına (onarım dâhil) katkı sağlanmalıdır.
4. Okul donanım desteği sağlanmalıdır.
5. Cari harcamalara destek (ucuz su, elektrik, doğal gaz/temizlik, öğretmen ve müstahdem giderlerine katkı) verilmelidir.

Son yıllarda üst üste yaşanan ekonomik krizler, özel okullara olan talebi azaltmış, dolayısıyla da özel okulların çoğunu atıl kapasite ile çalışmak zorunda bırakmıştır. Söz konusu atıl kapasitenin değerlendirilmesi ve özel okulların geliştirilmesi için yukarıda sıraladığımız teşviklerin uygulamaya geçirilmesi faydalı olacaktır.

PROF. DR. M. ESAT COŞAN*

HOCAMIZIN EĞİTİM ANLAYIŞI

Düşünceleri ve çalışmalarıyla hayatı boyunca insanımızın eğitimini hep yüksek noktalara ulaştırmaya çalışmış, tam manasıyla bir eğitimcimizin, rahmetli Prof. Dr. Mahmud Esad Coşan hocamızın eğitim anlayışı üzerinde duracağız bu yazımızda.

İnsanlık tarihi boyunca her zaman gündemde kalan en önemli faaliyet eğitim olmuştur. Eğitime önem veren toplumlar hep ayakta kalmışlar, hedefledikleri noktalara varmışlardır. Aksine eğitimi ön planda görmeyen toplumlar tarih sahnesinden silinmek durumunda kalmışlardır. Toplumların eğitim anlayışlarını belirleyen, yönlendiren, değiştiren eğitimci toplum önderleri olmuştur. Toplumun yanlışlarını onlar tehlikeye düşmeden gören ve ona göre değişiklikler öneren, toplumları daha iyiye, daha güzele yönlendiren bu insanlar, bir annenin çocuğuna duyduğu merhametle bazen onları övmüş-

ler, bazen ikaz etmişler, bu vazifeyi severek güçleri yettiği kadar ömürleri boyunca yapmışlardır. Düşünceleri ve çalışmalarıyla hayatı boyunca insanımızın eğitimini hep yüksek noktalara ulaştırmaya çalışmış, tam manasıyla bir eğitimcimizin, rahmetli Prof. Dr. Mahmud Esad Coşan hocamızın eğitim anlayışı üzerinde duracağız bu yazımızda.

Merhum hocamızın ömrü boyunca yaptığı çalışmalar esasen toplumun eğitimini hedef alan çalışmalardı. Gerek yaygın gerekse örgün eğitim çalışmalarının yapılmasına, sesinin ulaştığı her yerde önyak olmuş, teşvik etmiş, önder olmuştur. Yurdumuzun çe-

şitli yerlerinde ilköğretim ve orta-
öğretim kurumlarının açılmasına
vesile olmuş hocamız, bir yazısın-
da eğitime ne denli önem verdi-
ğini şöyle ifade eder: "Eğitim, öğ-
retim İslam'a göre en sevaplı, en
asil, en değerli çalışma şekli; eği-
tim öğretim müesseseleri bizim
en büyük önem atfettiğimiz ku-
ruluşlar. Tahsil görececek çocuklar,
gençler dünya ve ahiret yönün-
den en büyük sermayemiz, hazi-
nemiz." Eğitim, çok yönlü getirile-
ri olan bir faaliyet türü... Bugüne
ve geleceğe; bu dünyaya ve ahi-
rete etki eden; ya zindan eden ya
mamur eden bir faaliyet... Dolay-
ısıyla eğitim bizim için iki kat daha
önemli.

İnsanlar sahip oldukları mad-
di ve manevi değerlerini gelecek
nesillere aktarmak isterler. Bun-
ların en değerlisi manevi değer-
lerdir ki eğitim yoluyla gelecek
nesillere aktarılabilen görgü, tec-
rübe, bilgi, dil, edebiyat, örf, adet,
hukuk gibi sosyal ve kültürel ger-
çeklerdir. "...yeni nesillerin bu
manevi mirası da almaları, daha
önceki deneme, yanılma ve başa-
rılarını öğrenerek bunların ışığı al-
tında eğitilip geleceğe hazırlan-
maları, toplumun ilerlemesi ve
güçlenmesi için şart olmaktadır." di-
yen hocamız eğitimin, insanla-
rı amaçsız bir yığın olmaktan çı-
karan, yeni atılımlar ve başarılar
için dayanak ve engin bir hazine
olduğunu belirtiyor. Günümüz-
de her gün yeni gelişmeler olu-
yor; yeni bilgiler ediniyoruz. Yeni
nesillerin bu bilgileri keşfetmekle
vakit harcamak yerine onları
eğitim yoluyla almaları ve üzeri-
ne yenilerini koymaları medeni-
yetin inşa edilmesinde en sağlam
ve kestirme yoldur.

"Eğitim" ve "öğretim" kavram-
larının farklı olduğunu hepimiz
biliriz. Hep, öğretimin güzel bir
şekilde gerçekleştiğini ama eğiti-
min eksik kaldığını söyleriz. Öğre-
tim, akla ve hafızaya hitap eder-
ken eğitim, şuur, şuur altı, kal-
be ve ruha hitap eder. Bu mana-
da hocamız Prof. Dr. M. Esad Co-
şan, eğitimin aslında öğretimin

Dini ilimlerin dışındaki ilimlerin eğitimi hususunda teşvik edici olmuştur her zaman. "İslam dini ilim konusunda, sadece dini alanlarda çalışılmasıyla yetinmez, aksine ilmin her çeşidi ile meşgul olunmasını emir ve tavsiye eder.

bir merhale daha ilerisi olduğunu
ifade eder. Çünkü eğitim muha-
taba olgunluk ve yeterlik kazan-
dırma çalışmasıdır. Yani birey yar-
gı ve davranışlarında aldığı bilgi-
leri kaynak, temel edinebilmişse
bu bilgiler ruhuna, kalbine işle-
miş demektir; eğitilmiş, öğretim
basamağından eğitim basama-
ğına yükselmiş demektir. Manevi
miras ehline teslim edilmiş olur.
Bundan sonra atalar, gözü arkada
kalmadan her şeyi evlatlarına tes-
lim edebilirler.

Dini ilimlerin dışındaki ilim-
lerin eğitimi hususunda teşvik
edici olmuştur her zaman. "İs-
lam dini ilim konusunda, sadece
dini alanlarda çalışılmasıyla ye-
tinmez, aksine ilmin her çeşidi ile
meşgul olunmasını emir ve tavsi-
ye eder. Müslümanları, yeri, gök-
leri, yıldızları, gece-gündüz deği-
şimini, rüzgâr ve yağmurları, bit-
kilerin yeşerip sararmasını, insan
yavrusunun oluşumunu gözle-
meye yöneltir. Askerlik için ge-
rekli alet ve vasıtaların hazırlan-
masını, çocuklara ata binme, ok
atma ve yüzmenin öğretilmesi-
ni ister. Çalışmayı ve sanatı teşvik
eder... demek ki Müslümanların
her türlü ilimle uğraşmaları ge-
rekli ve aralarında iş bölümü yap-
maları din yönünden zorunludur."

Gerçekten topluma hizmet
edecek eğitimcilerin yetiştirilme-
sine acilen ihtiyaç vardır. Toplu-
mun temel taşı olan aile yıpran-
mış durumda..."İslâm yuvasının

kutsallığını koruyacak, aile fert-
lerinin eğitim ve öğretimini sağ-
layacak, hayır hizmetlerini yürü-
tecek bilgili ve çalışkan kadrola-
ra gerçekten büyük ihtiyaç vardır.
O halde siz de derhal harekete
geçiniz."Bilhassa bu konuda so-
rumluluk taşıyan herkesi iş başı-
na çağırır merhum hocamız..."Ey
aile reisleri! Allah (celle celâlüh)
ailenizi ve çocuklarınızı siz-
den soracak; eğer kendinizi düşü-
nüyorsanız, sorumluluğunuzu bi-
lin; onları İslâm şuuru ve sağlam
iman ile yetiştirin! Eğer onları se-
viyor ve istikballerini düşünüyor-
sanız, âhiretlerinin mahvolması-
na meydan vermeyin, göz göre
göre onları ateşe atmayın! İman
ve İslâm, sizler ve onlar için hava
ve sudan, yiyecek ve giyecekten
de önde bir ihtiyaçtır. Önce bu ih-
tiyacı karşılamaya girişin, dünya-
ya dalıp âhireti ihmal etmeyin!"

Daha güzel bir toplum haya-
tı için yaygın eğitim çalışmalarına
yüksek derecede önem verilmesi
gereklidir. Kamuoyu oluşturmak,
toplumu doğruya ulaştırmak için
aralıksız yapılması gereği ortada
olan bir sosyal sorumluluktur bu
gayretler..."Müslümanların eği-
tim ve öğretimi bizce en mühim
mevzudur. Gördük ki bu sahada
şimdiye kadar yaptığımız ders,
vaaz, sohbet, konferans, seminer,
kurs vb. faaliyetlerimiz yeterli de-
ğildir; istek ve ihtiyaçları tama-
men karşılayamıyor; arzu ettiği-
miz her yere, bizi davet eden her
topluluğa ulaşıp yetişemiyoruz.
Mecmuamızı, işte bunu sağlama-
bilmek için çıkarmaya karar ver-
dik." *İslam, Kadın ve Aile, Gül Ço-
cuk, İlim ve Sanat, Panzehir* der-
gilerini hep bu niyetlerle çıkar-
ır. Radyo ve televizyon yayıncılı-
ğının da amacı toplumun doğru
bilgileri doğru kaynaktan alması-
nı sağlamaktır. "Artık şu koparılan
yaygaralar, çıkartılan şirret şama-
talar, döndürülen dolaplardan ib-
ret almalı, uyanmalıyız. Eğitimin,
öğretimin, telkinin, propaganda-
nın, basın, gazetenin, mecmua-
nın önemini, hükümetleri sarsan,
bakanları düşüren gücünü gör-

mek, sesimizi duyurmak için bu sahaya gereken önemi vermek zorundayız.”

Ülkemizdeki halkın aldığı eğitimin yeterli olmadığı, zamanın gereklerine göre çocuklarımızı yetiştirmede yetersiz kaldığı gözle görülür vaziyettir. Gençlerimiz sonu pek de hayra alamet olmayan başka mecralara doğru gitmektedir... “Milletçe ilerlemek, yükselmek istiyorsak, artık süratle materyalist ve dinsiz eğitim icraatından dönmeli, nefis terbiyesine önem vermeli, inançlı, görgülü, bilgili, terbiyeli, iradeli, edepli ahlaklı, hal ve gönül ehli insanlar yetiştirmeye yönelmeliyiz.” Gönülleri boş ya da zararlı şeylerle dolu bir geçliğin ülkeye sağlayacaklarının çok fazla olabileceğini söylemek mümkün değildir. Hocamızın uyarıları belki acı, belki birilerini rahatsız edecek ama doğru ve yapılmazsa kaçınılmaz sona gidişimiz durdurulamaz...

Çocuk eğitimi, çekirdek ailelerin yaygınlaştığı toplumumuzda çok önemli bir meseledir. Çocuk eğitiminin okul devresine baktığımızda çocuklarımızın kendi kültürümüze, gelenek ve göreneklerimize bağlı, çağın gelişen bilgi ve teknolojisini almış bir nesil olarak yetiştirilebildiğini söylemek ülkemiz gerçeklerine aykırı bir söylem olacaktır. Kültürümüzün temelini oluşturan “İslam’ı insanlarımıza daha çocuk yaşta iyice öğretmeliyiz; örgün ve yaygın eğitimimizin buna göre yeniden düzenlenmesi lazım. Dinsiz, inançsız, gayesiz, idealsiz, ahlaksız bir eğitim, çocukları, halkımızı mahvediyor.” Bundan sonra çevremizde geçmişinin cahili, geleceğinden endişeli bir ülke insanı olarak göreceğiz.

Dilimizin, kültürümüzü aktaran, yansıtan, yaşatan bir araç olduğu düşünüldüğünde onu özüne uygun koruyan ve yaşatan bir eğitime ihtiyaç vardır. Yazılı ve

sözlü eserlerinin hepsinin bir yerinde mutlaka dilimizi doğru kullanmanın öneminden, kültürümüze sahip çıkmanın gerekliliğinden bahseder merhum hocamız; pek çok konuşmalarında ve yazılarında şakacı bir üslupla yabancı kelime konuşana para cezası kestiğini söylemesi, kendisinin yanlışlıkla kullandığı kelimelerin yerine hemen Türkçesini kullanmasıyla pek çok kimseye doğru kelimeyi kullanma bilinci kazandırdığı bilinmektedir.

Peygamberimizin zamanından bugüne kadar her devirde her zaman olduğu gibi, Kur’an’ı anlamak, onunla yeniden buluşmak ve onu yaşamak, günümüzde tüm toplumun candan yapması gereken bir eğitim hareketidir. Hocamız bu çalışmaya Müslümanları teşvik eder: “Cehalet felakettir, amelsiz ilim ise vebal sayın okuyucular! Silkinelim, atâlet ve cehaleti yenelim; Allahu Teâlâ’nın aziz kitabını yeni bir şevkle, aşır aşır, deste deste, sözünü belleyip, ahkâmını tatbik ede ede bağrımıza basalım, başımıza taç, hayatımıza rehber eyleyelim. Salâhımız, felâhımız, nusretimiz, izzetimiz, saadetimiz Kur’an’ı iyi anlayıp iyi uygulamaktadır.” Herkesin Kur’an’ı, hayatını anlamlı kılmak için öğrenmesi, içselleştirmesi, onunla hemhal olması bizi biz yapacaktır.

Şimdilerde “*kişisel gelişim, moral gelişim*” denilen, eskilerin “*tasavvuf*” dediği, manevi eğitimi de hakkıyla yapan bir büyüğümüzdü M. Esad Coşan hocamız. Kur’an ve sünnete uygun bir tasavvuf eğitimi her zaman önerir ve rehberlik yapardı. Tasavvuf eğitimi “O’na rızasına uygun, hâlisâne kulluk etme ilmidir. Binâenaleyh ilimlerin en şerefli ve İslâm’ın özü, hakikatidir. Zaten de bu sebepten sevilmiş, saygı görmüş, yayılmış ve günümüze kadar dipdiri gelmiştir.” diyerek tanıtıyor. Her şeyin en iyi-

sine ulaşmaya çalışan günümüz insanının çağımızın buhranlarından kurtulup insan-ı kâmil olma yolunda ilerlemek için -en çok ihmâl ettiği- manevi eğitimi yeniden öğrenmesi ve yaşaması gerekmektedir. Hepimizi bu yolda eğitime şöyle davet ediyor: “O halde gerçek tasavvufa gereken ciddiyetle eğiliniz; ruh, kalp ve ahlak eğitiminizi tamamlayınız; kâmil bir insan olmaya çalışınız ki dünya ve ahiret izzet ve şeref ve saadetine nail olabilesiniz.”

Kendisi bir ilahiyat profesörü olarak ülkemizdeki ve dünyadaki Müslümanların maddi ve manevi eğitimleriyle yakından ilgilenmiş; okullar açmış, yazılı, sesli ve görsel medyada insanların ideal manada eğitim almalarına ve aldıkları eğitimin gereğince yaşamalarına her zaman katkı sağlamıştır. Kısa insan hayatına sığdırılması zor çalışmalara imza atmış, gönüllere taht kurmuş, her zaman Hak ve hakikatten yana olmuştur.

* PROF. DR. MAHMUD ESAD COŞAN

* 14 Nisan 1938 Çanakkale doğumlu. Eğitim hayatını İstanbul’da Vezneciler İlkokulu, Vefa Lisesi orta ve lise kısmında sürdürdü. İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Arap-Fars Filolojisi bölümünde tamamladı. Fars Dili ve Edebiyatı, Ortaçağ Tarihi ve Türk İslam Sanatı sertifikaları aldı. Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Klasik Dini Türkçe Metinler Kürsüsü’ne asistan oldu. 1965 yılında doktor, 1972 yılında doçent ve 1982 yılında profesör oldu. 1973 yılında aynı fakültenin Türk-İslam Edebiyatı Kürsüsü öğretim üyeliğine, bir yıl sonra da aynı kürsünün başkanlığına atandı. Emekli olduğu 1982 yılına kadar adı geçen kürsünün anabilmek dalı başkanlığını yürüttü.

* Hocası ve kayınpederi Mehmet Zahid Kotku Efendi’den aldığı tebliğ ve irşad görevini sürdürdü. Eğitim, yayın, kültür, sanat, sosyal yardım alanlarında faaliyetlerin organizeli olarak sürdürülmesini ve yayılmasını sağladı. Hizmet sınırlarını genişletti ve bu gaye ile dünyanın birçok ülkesine seyahatlerde bulundu.

* 4 Şubat 2001’de Avustralya’da mevcut camileri teftiş amacıyla yaptığı bir seyahat esnasında henüz nedeni anlaşılmamış bir trafik kazası sonucu Hakk’a yürüdü. İstanbul’la getirilen naşı, Eyüp Sultan Mezarlığına defnedildi.

Kaynak:

* Coşan, M. Esad; Başmakaleler 2, Server İletişim

Peygamberimiz'den Hayat Suyu

KUR'ANA SAYGI O'NU OKUMAK VE YAŞAMAKTIR

Abdullah İbn Mes'ud (r.a) anlatmıştır.

Kur'an Şafidir, Müşeffadır, Mahildir.

Bir kimse onu önder bilirse, cennete götürür. Bir kimse onu arkaya atarsa, cehenneme götürür.

Şafi ve Müşeffa: Sahibi için şefaati ister ve onun bu şefaati talebi kabul edilir.

Mahil: Sahibi için habercilik yapar.

Ebu Ümame (r.a) anlatıyor:

Resûlullah (s.a.v) bizi Kur'an'ı öğrenmeye teşvik etti, sonra da faziletini anlatarak şöyle buyurdu: "Kur'an'ı öğreniniz." Sonra, yine faziletini anlattı, şöyle buyurdu: "Kur'an'ı öğreniniz." Sonra, yine faziletini anlattı ve şöyle buyurdu: "Kur'an'ı öğreniniz." Sonra yine faziletini anlattı ve şöyle buyurdu: "Kıyamet günü, Kur'an, mensuplarının çok muhtaç olduğu bir şey olarak gelir." Devamla: " (Kur'an) pek güzel bir şekilde sahibine takdim edildiğinde sahibine der ki: Beni tanıdın mı? Sahibi sen kimsin? Deyince o: Ben oyum ki beni sevmiş-tin, ikram ederdin, benim için, geceni uykusuz geçirirdin, gündüzlerinde de beni okumak âdetin olmuştu. Sahibi bunun üzerine ona: Her hâlde, sen Kur'ansın der. Sonra bu kimse, Allah'a takdim olunur. Sağ yanına saltanat, sol yanına ebediyet konur, Saltanat tacı da başına vurulur. Müslüman olan, ana babasına da giydi-rilir. Bunların değerine ne dünya, ne dünyanın kat kat misli ulaşabilir.

Derler ki: Bunlar bize nereden geldi? Yaptığımız iyilikler, onları kazanmaya yetmez.

Şu cevabı alırlar: Bu size çocuğunuzun Kur'an okumasından dolayı verildi."

Resûlullah (s.a.v) şöyle buyurdu: "Zehraveyn'i yâni: Bakara ve Al-i İmran surelerini okuyunuz. Kıyamet günü onlar, kuş olarak iki bölük bulut gibi, kanatları bir hizada gelirler. Okuyanlara yol gösterici olurlar,"

Devamla şöyle buyurdu: "Bakara suresini, öğreniniz. Onu okuyup hükümlerini uygulamak berekettir. Bırakmak ise hasret ve pişmanlıktır. Ona sihir tesir etmez." Sonra şöyle buyurdu: "Anlatılan, iyiliği bulmak, onu öğrenip boşa gidermeyen, onunla amel eden, ona haksızlık etmeyen ve onu geçim vasıtası yapmayan içindir."

Resûlullah (s.a.v) şöyle buyurdu: "Üç kimse var ki, bunların haklarını ancak münafık olan hafife alır. On-lar şunlardır:

1. Âdil bir idareci (Lider, emir),
2. İslâm'da saç ağartan,
3. Kur'an'a itina gösterip ezberleyen." (Tembih El Ğafilin)

Ekran Kültürüne Direnme

Toplunun Karakterini Değiştirme

Algılamaların özünde televizyon ve tüketicilik arasındaki ilişki yatmaktadır. TV insanlara sıradan kişilerin tipik bir yaşam sürecinde kolayca erişemeyeceği imgeler ve fikirleri tüketmesinin yolunu açmaktadır.

Ancak, bu insanların çıkarına bir şey gibi görünse de -biz bunun sürekli olarak böyle iddia edildiğini ifade etmekteyiz- TV sadece bir şeyleri görmeye yarayan bir alet değildir. Bilakis öncelikli olarak satış amaçlıdır.

TV tüketim zihniyetiyle birlikte, 20. Yüzyılın ortalarında do-

ğum yeri olan Amerika'da ortaya çıkmıştır. Tıpkı burada olduğu gibi TV tüketicilik zihniyetini tüm dünyaya yaymıştır.

Aynı şekilde tüketiciliği sinisi bir biçimde, yani tabiri caizse röntgencilik biçiminde, insan hayatının özel yönlerini insanlara ifşa edecek bir şekilde yaymıştır. Ancak bu röntgencilüğün kamusal doğası, TV'yi evlerimizde tek başımıza ya da küçük gruplar halinde izlediğimizde bireysellik illüzyonu ile belirsiz hale getirilmiştir.

Bu yüzden TV, tüketiciliği ve röntgenciligi normalleştirmiştir. Arka, arkaya TV tarafından teşvik edilen bu kültürel tercihler, orta-

mın kendisi üzerinde etkili olmuş ve toplum ile TV arasında bir al-ver biçimine dönüşmüştür.

TV endüstrileri bu durumu, izleyicilerin (tüketicilerin) ilgilendikleri konular biçiminde algıladıkları şeyler için programlar oluşturabilmek amacıyla, karmaşık pazar araştırmaları yaparak izlemektedirler. Çoğu insan bunu bilmez, ancak kendilerinin izleme alışkanlıkları dikkatli bir biçimde takip edilir. TV endüstrileri, tıpkı herhangi bir malda olduğu gibi küresel pazarda alışveriş yapması istenen gerçek pazar ögesi olan "seyirci" dedikleri şeyi oluşturmuştur.

Bu yüzden de siz kendinizi oturup evde o ekranı izliyor olarak düşünseniz de aslında bir şekilde o sizi izlemektedir. Sizin izleyici alışkanlıklarınız kâra dönüşmektedir. Bu konunun yalnızca bir yönüdür.

Realiteden Daha da Gerçek

Daha kozmolojik bir anlamda TV, bazılarının *hiperrealite* dediği tuhaf bir dünya oluşturmuş ve bu da TV'yi ve film gibi şeyleri gerçekten daha gerçek hale getirmiştir. Bu da TV toplumunun bir başka özelliğiyle kol kola gitmektedir: Bazılarının aslı olmayan bir kopyaya sahip *sahte gösteriş* dediği görünüm.

TV'de ve filmlerde gördüğümüz imgeler gerçek görünmekte, izleme deneyimini yıkan kendimize sürekli olarak bunların gerçek olmadığını hatırlamadıkça, zihinlerimiz kandırılmakta ve aptal yerine konulmaktadır. Zihinlerimiz hiçbir yer sınırının, hiçbir zaman sınırının ya da herhangi bir

sınırın bulunmadığı bir dünyada yaşıyormuş gibi kandırılmaktadır.

Böylesi bir dünya, uzun zaman önce ölmüş birisinin bizi hala güldürdüğü, 20 yıl önce baktığı pencereden aynı şekilde bakmayan yaşlı bir aktörün bizi şaşırttığı ya da çevremizdeki gerçeklikte yaşama pahasını renkli ışıklar saçan bir kutunun önünde sabit bir şekilde oturduğumuz bir dünyadır.

Bu konuda söyleyecek çok şey olmasına rağmen, burada belirtmek istediğim iki esas nokta bulunmaktadır: Birincisi TV'nin bir tüketici toplumu oluşturması; ikincisi ise gerçekten uzaklaşan insan topluluğu oluşturmasıdır.

Cinsellik Süreci

Bu durum TV'nin bir tüketici toplumu oluşturması ve daha da patolojik olan röntgencilik olgusuyla örtüşmektedir. Cinsellik iki insan arasındaki yakın bir ilişkidir, ancak TV, özellikle de filmler bunu bir kamu seyir alanına dönüştürmüştür. Birçok kişi ilk cinsel yakınlaşmayla TV'de ya da filmlerde karşılaşmaktadır.

Ahlaki değerlerin kaybolma riskine ilave olarak, bu imgeler realiteye de müdahale etmekte, abartılmış realiteyi (hiperrealite) beslemekte ve tek başına realite ile (güzellik beklentisi, başarı, tutku vs.) asla karşılanamayacak beklentiler oluşturmaktadır.

Tamamen insancıl olan bütün bu konular eğlence sanayisi tarafından ucuz imgeler haline dönüştürülmektedir. Bu sanayinin iki hedefi vardır. Birincisi para kazanmak; ikincisi de daha fazla para kazanmak ümidiyle daha fazla insanı röntgenci tüketiciler haline dönüştürmek.

Diğer taraftan, cinsellik hakkında konuşmak, önceden insanların kendi kültürleri, ailesi, topluluğu ya da toplumu bağlamında müzakere ettiği bir konuydu. Ancak, insanlar bu konuda istekli olmasalar da, ya da bu

nunla ilgilenseler de ilgilenmeseler de, TV onlara bu tartışmada yer alması için müdahale etmek ve yer alması için zorlamaktadır.

Etkiyi Azaltma

İşin püf noktası burada, değil mi? Ancak sorun farklı bir şekilde ifade edilebilir. Şunu da sorabiliriz, "İnsanoğlunun hoşlandığı eğlenceyle uğraşmak yerine, Müslüman toplumu ışık saçan bir kutunun önünde oturmaya zorlayan şey nedir?"

Zannederseniz, film ile toplum arasında bir şekilde sebep sonuç ilişkisi bulunduğunu ima etmek tehlikeli olur. Konu bu kadar basit değil. İnsanlar sağlıklı insan ilişkilerinin temel bileşenleri konusunda eksikliği bulunan Amerikan filmlerini tüketmemelidir. İşte şimdi daha büyük sorun karşımıza çıkmaktadır: Bize ne oldu, kültürümüze, kendi eğlence biçimlerimize, piyasadaki, Batı kültürüyle işlenmiş sanayinin dikte ettiği bu şeyleri tüketmemiz için bizi zorlayan diğer etkinliklere ne oldu? Savunmak için söylemiyorum ancak gerçek şu ki, bir şekilde neredeyse yapabileceğiniz bir şey yokmuş gibi görünüyor.

Kültür içindeki bu tür sanayiler en üst düzeyde iş sektörü ve devleti de kapsayan güçlü odaklar tarafından yürütülmektedir. Sıradan bir tüketicinin izlemekten ve tüketimden vazgeçmek hariç bu aşamada değişimi etkileme adına yapabileceği çok fazla bir şey yoktur. Eğer Müslümanlar kültür tüketiciliğinden ziyade kültür üreticileri haline gelebilirlerse, işte o zaman problem, TV'nin toplum üzerindeki etkisinin ötesindeki daha geniş konularla ilişkili bir hal alacaktır.

Niçin Tüketici Haline Geldik?

İslam medeniyeti önceden üretkendi; şimdi tüketici hale geldi. Birincisi ve en önemlisi, TV ve sinemayı bu üretim ve tüketim

TV'de ve filmlerde gördüğümüz imgeler gerçek görünmekte, izleme deneyimini yıkan kendimize sürekli olarak bunların gerçek olmadığını hatırlamadıkça, zihinlerimiz kandırılmakta ve aptal yerine konulmaktadır. Zihinlerimiz hiçbir yer sınırının, hiçbir zaman sınırının ya da herhangi bir sınırın bulunmadığı bir dünyada yaşıyormuş gibi kandırılmaktadır.

konusuyla ilişkilendirecek daha karmaşık bir teşhise ihtiyacımız vardır. Onlara alternatif bir şey sunamadıktan sonra, gençlere yalnızca film izlemeyin demek yeterli değildir. Ne yapacaklar? Video oyunları mı oynayacaklar ya da internette mi gazinecekler?

Bu probleme çare olacak çoklu çözümler (ya da bunlara stratejiler diyelim) bulmak zorundayız. Bunlardan birisi yüz yüze insan iletişimi gerektiren yerel, özgün kültür ihtiva eden etkinlikleri teşvik etmek olacaktır. Ancak, ilaki film ve TV seyretmek zorundayız, standartlarımızı bir miktar yükseltmemiz gerekmektedir. Bu amaçla, TV yapımlarının artmasını teşvik etmek zorundayız. Bütün bunlar bu sonunun tamamen çözülmesi anlamına gelmezse de Batı kültürü sanayilerine birer alternatif oluşturacaktır.

Kaynaklar:

1 "Movies, TV, and Society." 12 Aug. 2002. IslamOnline.net. Accessed 3 Oct. 2007.

* **Yusef Progler** (yusefustad@hotmail.com) profesör, öğretmen, kültür, politika ve eğitim konularında yazı yazar bir yazardır. The Multiversity Group (groups.msn.com/multiversity) yöneticisi, the Multi-world Network (www.multiworld.com) 'nin ortak sahibi ve the Radical Essentials Pamphlet Series (www.citizensint.org) 'nin editörüdür.

Neslimizi Korumak; Kur'an-ı Kerim'i Öğrenmek ve Öğretmek

Korumamız lazım gelen şeylerin başında neslimiz geliyor. Milletimizin geleceğinin teminatı, Allah'ın (c.c) izniyle imanlı, irfanlı, izanlı yetişen ve yetişmesi şart olan neslimizdir. Onun için Cenab-ı Hak Kur'an-ı Kerim'de biz müminlere şöyle emir vermektedir. "Ey müminler! Kendi nefislerinizi ve ehlinizi (evlâdu iyalinizi) yakacağı insanlarla taşlar olan cehennem ateşinden koruyun." (Tahrim:6) Böyle bir akıbetten korumak ancak neslimizin dindar yetişmesiyle yani dini eğitimin gerektiği gibi verilmesiyle mümkündür, bunun başka bir yolu yoktur.

Neslimizin gerektiği gibi dini eğitimden geçmesinin hayati bir mesele olduğu hususunda da peygamberimiz bizi şöyle uyar-maktadır. "Doğan her çocuk ancak İslam fıtratı üzere doğar, ebeveyni (annesi ve babası) Yahudi terbiyesi verirse o çocuk Yahudi, Hristiyan terbiyesi verirse Hristiyan, Mecusi terbiyesi verirse Mecusi olur."(Buhari) Burada eğitimin ne kadar önemli olduğu vurgulanmaktadır.

O halde dini eğitimin başında, Kur'an eğitimi gelmektedir. An-neler, babalar ve bütün sorumlular seferber olmalı, çocuklarımızın dindar yetişmesi için gereken her türlü fedakârlık yapılmalıdır.

Niçin Kur'an'ı öğretmekte ve öğrenmekte seferber olmalıyız? Çünkü dünya ve ahiret saadetimiz buna bağlıdır. İnsanları doğru yola götüren tek kitap

Kur'andır. Bu hususta Allah(c.c) Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır. "Şüphesiz Allah (c.c) bu kitapla (amel eden) kavimleri yükseltir. O'nun izinden gitmeyenleri alçaltır" (Müslim)

Yine Resulü Ekrem (s.a.v) buyurmuşlardır; "Şüphesiz Allah (c.c) bu kitapla (amel eden) kavimleri yükseltir. O'nun izinden gitmeyenleri alçaltır" (Müslim)

Bugün, gerçekten Müslümanlar Kur'an'ın yolundan gitmedikleri, O'nun hükümlerini tatbik etmedikleri için zillate düşmüşler, izzetlerini kaybetmişlerdir. Yeryüzünde büyük bir fitne çıkartan Kur'an düşmanları, Müslümanların mallarını yağmalamakta, oluk oluk kanlarını akıtmakta ve namuslarını kirlletmektedirler.

"Doğan her çocuk ancak İslam fıtratı üzere doğar, ebeveyni (annesi ve babası) Yahudi terbiyesi verirse o çocuk Yahudi, Hristiyan terbiyesi verirse Hristiyan, Mecusi terbiyesi verirse Mecusi olur." (Buhari)

İslam düşmanları zalimdir, zorbadır dinlerine girmedikçe bu düşmanlıkları devam edecektir. Bu husus Kur'anla sabittir, fakat asıl suçlu biz Müslümanlarız. Çünkü biz kitabımıza sırt döndük, asıl görevlerimizi unuttuk, Mevlamız da dinimizin düşmanlarını bize musallat etti. O halde Kur'an'a ve O'nun yaşanmış şekli olan sünnete yeniden sınıksız sarılmalı yeniden izzete kavuşmalıyız.

DİVAİBİS THERMAL RESORT HOTEL & SPA

Tel: 0.384 471 22 44 (Pbx) Fax: 0.384 471 22 77

Kaplıca Mevkii Kozaklı / Nevşehir

www.divaibis.com

Sağlık ve Huzur Sizi Bekliyor

İBRET LİK BİR OLAY: SAİD B.CÜBEYR VE HACCAC

Peygamberiz (s.a.v) buyurmuştur: “En büyük cihad zalim sultan karşısında doğruyu ve hakkı söylemektir.”

Haccac’ın zulmü ve işkencesi dünyaca meşhurdur. Zulüm ve işkencelerinden ötürü halk kendisinden nefret etmiştir. Said b. Cübeyr, tabiinden ve büyük âlimlerdendir. Haccac’ın yaptığı zulümlere sessiz kalmayanlardandır. Said b.Cübeyr İbnü’l Eş’as ile birleşerek Haccac’a karşı koymuş, Takdir-i İlahi Haccac karşısında başarısız olunca gizlice Mekke’ye gitmiştir. Dönemin Mekke valisi tarafından tutuklanarak Haccac’a gönderilmiştir. Onu öldürmek fırsatını ele geçiren Haccac ile Said b’Cübeyr arasında şahadeti öncesi aşağıdaki diyalog geçer:

Haccac: Senin adın nedir?

Said: Adım Said’dir.

Haccac: Kimin oğlusun?

Said: Cübeyr’in oğluyum (Said, huzurlu, bahtiyar kimse; Cübeyr de, tamir edilmiş, düzeltilmiş şey demektir). Bu isimler Haccac’ın hoşuna gitmez. Hayır sen kırık dökük oğlu azgınsın, der.

Said: Anam adının ne demek olduğunu senden iyi bilirdi.

Haccac: Sen de berbatsın, senin anan da berbat.

Said: Gaybı bilen senden başkasıdır (yani Allah).

Haccac: Ölümün yakındır.

Said: O halde anam benim adıma doğru koymuştur.

Haccac: Ben şimdi seni cehenneme göndereceğim.

Said: Bunun senin dilemenle olduğuna inansaydım, seni tanrı edinirdim.

Haccac: Hz. Peygamber hakkında inanç ve kanaatin nedir?

Said: O rahmet Peygamberidir ve Allah’ın Rasulüdür ve en güzel buyruklarla bütün âleme Peygamber olarak gönderilmiştir.

Haccac: Halifeler hakkında ne düşünüyorsun?

Said: Ben onların bekçisi değilim. Herkes yaptığından sorumludur.

Haccac: Ben onlara kötü mü diyorum, iyi mi diyorum?

Said: Bilmediğim konuda ben ne söyleyebilirim. Ben kendi halimi biliyorum.

Haccac: Onlardan en çok sevdiğin kimdir?

Said: Rabbini en çok razı kılanını!

Haccac: Allah’ı en çok razı kılan hangisiydi?

Said: Onu kalplerin derinliklerini ve gizli sırları en iyi bilen bilir.

Haccac: Hz. Ali (r.a) cennette midir, cehennemde midir?

Said: Eğer cennet ve cehenneme gitseydim, oradakileri görsedydim sana bildirirdim.

Haccac: Ben kıyamette nasıl biri olacağım?

Said: Ben bilinmeyenler âlemini bilecek derecede değilim.

Haccac: Sen bana doğruyu söylemek istemiyor musun?

Said: Ben yalan konuşmadım ki!

Haccac: Sen neden hiçbir zaman gülmüyorsun?

Said: Gülecek hiçbir şey görmüyorum. Topraktan yaratılmış, sonra da kıyamet yolcusu, daha sonra da dünyanın fitneleri arasında sıkışıp kalmış bir insan ne için gülsün.

Topraktan yaratılmış, sonra da kıyamet yolcusu, daha sonra da dünyanın fitneleri arasında sıkışıp kalmış bir insan ne için gülsün.

Haccac: Ama ben gülüyorum.

Said: Allah bizi değişik tiplerde yaratmıştır.

Haccac: Ben seni öldürtmek üzereyim.

Said: Beni öldürmeye seni sebep kılan işini tamamlamıştır.

Haccac: Ben Allah katında senden daha makbul biriyim.

Said: Kendi mevkiini bilip görünceye kadar Allah'a karşı hiç bir kimse kendinden emin olamaz, buna cüret gösteremez. Gaybı ancak Allah bilir.

Haccac: Neden cüret göstermeyeyim? Ben toplumun hakimi olan sultanın tarafındayım. Sen ise asiler topluluğu tarafındasın.

Said: Ben topluluktan ayrı değilim. Fitneyi de sevmiyorum. Ka-derde olanı kimse değiştiremez.

Haccac: Müminlerin hükümdarına topladığımız mallar hakkında ne düşünüyorsun?

Said: Ne topladın bilmiyorum ki. Haccac, altın, gümüş ve bazı kumaşlar getirterek ortaya koydu,

Said: Şartlarına uygunsa, doğru olarak toplanmışsa bunlar iyi şeyler.

Haccac: Şart dediğin nedir?

Said: Şu büyük korku günü olan kıyamet gününde insanı kurtaracak şeyler gerçekten kalıcı şeylerdir. Yoksa her emzirenin emzirdiğini unuttuğu, hamilenin çocuğunu korkudan düşürdüğü o günde insana iyiliklerinin dışında hiçbir şeyin faydası olmayacaktır.

Haccac: Bizim topladıklarımız iyi değil mi yani?

Said: Topladığın şeyin iyiliğini yine sen bilirsin.

Haccac: Bunlardan beğendiğin bir şey var mı?

Said: Ben sadece Allah'ın beğendiğini beğeniyorum.

Haccac: Kahrolasın.

Said: Kahrolan, cennetten uzaklaştırılıp cehenneme sokulandır.

Haccac: Söyle seni nasıl öldüreyim?

Said: Nasıl öldürülmeyi istiyorsan öyle öldür.

Haccac: Seni bağışlayayım mı?

Said: Gerçek bağışlama Allah tarafından yapılan bağışlamadır. Senin bağışlamanın ise hiç bir değeri yoktur.

Haccac, infaz memuruna Said'i öldürmesini emretti. Said dışarı çıkarılırken tebessüm ediyordu. Haccac'a bu durum bildirilince onu yeniden içeri çağırdı ve neden güldüğünü sordu.

Said: Senin Allah'a karşı gösterdiğin cürete ve Allah'ın da sana gösterdiği yumuşaklığa gülüyorum.

Haccac: Ben sadece Müslümanlar arasında tefrika çıkarana öldürüyorum, dedi.

Daha sonra infaz memuruna dönerek; onun boynunu gözümün önünde vurun, dedi.

Said, "iki rekât namaz kılayım" dedi. Namazını kıldıktan sonra kibleye dönerek şu ayeti okudu. "Ben yüzümü Allah'ın varlığını birliğini ikrar ederek yer ve gökleri yaratan Allah'a doğru çevirdim ve ben müşriklerden değilim."

Haccac, "Onun yüzünü kible- den Hristiyanların kiblesine doğru çevirin. Çünkü kendi dininde tefrika ve ayrıcalık çıkardı." dedi. Nitekim derhal çevirdiler.

Said, "Ne tarafa çevrilirseniz Allah'ın yüzü o taraftadır. Gönüllerde gizlenenleri tam bilendir." ayetini okudu.

Haccac, "Yere yüz üstü yatırın. Çünkü biz dış görünüşe göre amel etmek zorundayız." dedi.

Said bu sefer şu ayeti okudu. "Sizi o topraktan yarattık ve sizi tekrar oraya döndüreceğiz. Ve tekrar sizi oradan çıkaracağız."

Haccac, infaz memuruna "Onu öldürün" dedi.

Said, "Ben seni şu sözüme şahit tutuyorum. Kelime-i Şehadetini okudu ve bunu sakla ve sakın kaybetme. Yarın kıyamet günü seninle buluştuğum zaman geri alacağım" dedi. Arkasından onu şehid ettiler. Şehid edilince vücudundan o kadar kan aktı ki Haccac bile bu duruma şaşır- dı ve doktoruna sebebini sordu. O da şöyle cevap verdi: "Onun gönlü sükun içinde idi, zerre kadar ölüm korkusu hissetmiyordu. Bundan dolayı vücudunda ne kadar kan varsa, hepsi aktı. Hâlbuki korkan ve panik içinde olan insanlarda kan daha öldürülürken pıhtılaşır.

Ashap ve tabiinle ilgili buna benzer hikaye çoktur. İmam-ı Azam, İmam Malik, İmam Ahmed b. Hanbel ve diğerlerinden pek çok büyük zatlar doğruyu söylemeleri yüzünden daima işkencelere uğramışlar, ama hak- kı söylemekten geri durmamışlardır.

MARTI OKUL YAYINLARININ YILDIZI HIZLA PARLIYOR

Eğitim sektöründe, ilköğretim 1.ve 2.kademeye yönelik hazırlanan ürünler, yenilikleri, görsellikleri ve animasyonlarla güçlendirilmiş eğitim teknikleri, CD destekli yayınlarıyla öne çıkıyor. Sektör içinde bulunan firmalar, geliştirdikleri yeni eğitim teknikleri ve bir birinden güzel ürünlerle tatlı bir yarış içindeler.

Okul Yayıncılığının önde gelen firmalarından bir tanesi de, sektöre kattığı yenilikler ve ilkleriyle bilinen Martı Okul Yayınları. Martı Okul Yayınları, bu yıl da yeni ve farklı yayınlarıyla sektöre iddialı ürünler kazandırmaya devam ediyor.

Geçen yıl piyasaya sürülen Optik Formlu Tüm Dersler serisi, öğrencilerin tabiriyle 'testleri deneme gibi işlev görüyor, ancak deneme gibi sıkıp yormuyor.' Öğretmenlerin ise birkaç saatini alacak sonuç değerlendirilmelerini 2-3 dakikada sonuçlandırmalarını sağlayan optik form ve kontrol kart uygulaması, hem orijinal hem de çok işlevsel. Martı Okul Yayınları bu uygulamayı, endüstriyel tasarım alanında tescillettirmiş ve 5 yıl bu uygulamanın Türkiye'deki yasal yayın hakkını da almış.

1.sınıf eğitim seti Martı BİRSET, bu alanda en doyurucu ürünlerin başında geliyor. Görseli, çocuk eğitimi formasyonuna uygunluğu, kazanımları, kapsayıcılığı ve hacmiyle dikkat çekiyor.

Martı Okul Yayınlarının dikkat çeken önemli bir yayını da denemeleri. Kullanan okullar çok memnun. Seviyeye uygun, hatasız ve müfredata paralellik açısından eğitim camiamızdan tam not almış durumda.

Martı Okul Yayınları, eğitim camiamıza kültürel projeleriyle de katkı sağlıyor ve öncülük ediyor. 2009'da düzenlenen Büyük Ödüllü ' Öğretmen Sevgisi ve Eğitim' konulu şiir yarışmasına 4000 civarında öğrenci ve yüzlerce okul ilgi gösterdi. MEB'in de onayıyla gerçekleşen yarışmanın ödül töreninde, geleceğin yetenekleri gün yüzüne çıkarılarak ödüllendirildi. . Ayrıca en güzel eserler derlenerek 'En Güzel Öğretmen Şiirleri' adıyla kitaplaştırıldı.

Martı Okul Yayınları 29 Haziran-1 Temmuz tarihleri arasında 3 gün boyunca, tüm Türkiye genelindeki bayileri ile Kapadokya'da bir araya geldi. 'Başarıya Kanat Çırpın' temalı bayiler toplantısına yurdun dört bir yanından Martı Bayileri katıldı. Bu toplantıyla yeni döneme start verildi. Geçen sezon ürünlerinden gayet memnun olan Martı Okul Yayınları bayileri, yeni sezon için de çıkarılacak olan ürünler için çok umutlu olduklarını ifade ettiler.

Sözün Gücü

ADAMIN BİRİ VE İBRAHİM ETHEM

Adamın biri İbrahim Ethem'e (r.a.) "Bana dua ediniz ki Ben de duanızı kabul edeyim." ayetini okuduktan sora "Biz dua ediyoruz, duamız kabul olmuyor." der.

İbrahim Ethem "Bu on şey sebebiyledir." cevabını verir.

Adam bu on şey nedir dediğinde İbrahim Ethem aşağıdaki on hususu zikreder.

1. Allah'ı (c.c.) bilip tanıdığınız halde, O'nun emirlerini yerine getirmediniz.
2. Allah'ın (c.c.) kitabı Kura'nı okuduğunuz halde, O'nunla amel etmediniz.
3. Peygamberi sevdiğinizi söylediğiniz halde, O'nun sünnetini terk ettiniz.
4. Şeytana düşman olduğunuzu iddia ettiğiniz halde, O'nu kedinize veli edindiniz.
5. Başkalarının ayıp ve kusurlarını araştırıp durdunuz, fakat kendi ayıp ve kusurlarınızı görmemezlikten geldiniz.
6. Cenneti sevdiğinizi beyan etmenize rağmen, O'nu elde etmek için çalışmadınız.
7. Cehennemden korktuğunuzu beyan etmenize rağmen, günahları işlemekten geri durmadınız.
8. Ölümün hak ve gerçek olduğunu bilmenize rağmen, onun için hazırlanmadınız.
9. Allah'ın (c.c.) verdiği rızıkları yemenize rağmen, O'na şükretmediniz.
10. Ölülerinizi defnettığınız halde, kendiniz bu olaydan ibret almadınız.

Ne güzel söylemiş değil mi?

(Şerh-i Akait Haşiyesi Ramazan Efendi s: 316)

BULMACA

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1					34.Osmanlı Padişahı	↖	Hiçrette Peygamberimiz yakalamaya çalışırken müslüman olan sahabe	↖	İlaç	↖	Buluş	↖	Bir ilimiz	↖
2					31.Osmanlı Padişahı		Değerli bir taş		Arapçada bir harf			Öğle ile akşam arasındaki vakit		
3					Kabıyla birlikte tartılan bir nesnenin kabinin ağırlığı	▶			Su taşıyan kişi	▶				
4					Bir erkek ismi				Fazla bön, avanak	▼				
5					Bir yapım eki	▶			Teniste topa arkadaşın öne doğru vurma			Gömlek	Bir olumsuzluk eki	▶
				Parazit										
6	35.Osmanlı Padişahı	↖	Düz, enlice, uzun ve az kalın biçilmiş ağaçlar	▶		▼				▼		Madagaskarda yaşayan bir maymun türü		Bir ilimiz
	Hayır olmayan		Bir harfin kalın okunuşu											
7	↖			▼	Bir ölçek			Bir yerde oturma	kayra, lütf, kerem, ihsan, inayet	▶		▼		▼
					Söylenti									
8	Hırsız, haydut, eşkiya	▶		▼			▼		Uluslar arası Satranç Federasyonu	▶			Bir kadın ismi	
	İz, işaret													
9	↖		Kemiklerin iç boşluklarını dolduran yağlı madde	▶				Farz olan bir ibadet		İş, ibadet	▶		▼	
										Bir erkek ismi				
10	Mera		Yurt	▶			▼		Eski Mısır'da bir Tanrı	▼	Ud çalan kişi	▶		
			Bir erkek ismi								Dördüncü halife			
11	↖		▼			Muğlanın bir ilçesi	▶			▼		▼		
12	Tren yolu	▶			Bir erkek ismi	▶						Alfabemizin 28.harfi		Alfabemizin 19.harfi
	Bir kumaş türü													
13	↖					Uzaklık işareti	▶		Bir şeyi yapmayı önceden isteyip düşünme, maksat	▶		▼		▼
						Yanardağ ifrazatı			İyilikbilmez					
14	Bir peygamber	▶			Hakikat, gerçek	▼	Kimyada çinkonun simgesi	▶		▼	Kural			
	Lakırdı						Kışın giyilen bir giysi	▼						
15	↖			Bir nehrimiz	↖			Bir renk	▶		▼			
								Eski Mısır'da bir Tanrı	▼					
16	Kemik ucu		Kanşık renkli	▼	Bulgaristanda bir şehir	▶								
					Cet									
17	▼	Aramaktan emir	▶	▼	▼	Tarihte ünlü bir şairimiz	▶							
18	↖							Safra	▶					
19	Bir ilimiz													
	Ayaklar veya bir destek üzerine oturtulmuş tabladan oluşan mobilya	▶				Hangi yer	▶							